Viaţa şi Învăţăturile Maeştrilor din Extremul Orient
volumul 3
Baird T. Spalding

Volumul 3: CUVANT INAINTE

DRAGA CITITORULE, nu esti doar un cititor, ci un prieten cu care stau fata în fata şi discut, exact aşa cum tu te confrunti şi discuti cu fiecare din personajele acestei carti. Sunt sigur că ele te cunosc şi te considera un prieten apropiat. Te inconjoara cu intreaga glorie a Divinei Lumini a Vietii, Iubirii şi Intelepciunii; şi astfel te ajuta să înţelegi.

Ele te infasoara în atotprezenta Lumina Divina de Viata, Iubire şi Intelepciune, pe care trebuie s-o emita şi s-o daruiasca. Te vad permanent cuprins în aceasta Omniprezenta Prezenta Divina. Ele te vad asezat pe propriul tau tron că adevărat rege sau regina, guvernand prin şi în aceasta Prezenta Divina. Te vad cunoscand şi indeplinindu-ti Misiunea Divina, mereu viu, mereu pasnic şi fericit, mereu Tu cel Divin. Ele nu te vad aşa doar pe tine, ci intreaga familie umana o vad divina şi pura, şi orice lucru sau forma creata o vad divina, creata dupa imaginea şi asemanarea divinului; nu doar un ins, o secta sau o credinta, ci totul, cu tot ce cuprinde.

Nimeni nu-i poate aprecia mai bine pe acesti mari oameni, decât aceia care au fost primiti în linistea sacrelor lor camine şi ganduri. Ei TRAIESC Adevarul, care este o parte a Universului însuşi. viaţa poate fi, intr-adevăr, urmarita indarat în trecutul obscur care ne aduce realizarile a sute şi mii de secole anterioare. Pentru noi, viaţa este ingradita de tot felul de limitari şi conventii. Pentru ei, viaţa este nelimitata, neintrerupta, nesfarsita beatitudine şi fericire; cu cât viaţa este mai lunga, cu atat bucuria este mai mare şi cu atat fiinta este mai merituoasa.

Nimeni dintre cei care ii înteleg şi ii iubesc pe acesti oameni nu se poate indoi de invataturile lor, şi nici de sinceritatea lor, dupa ce s-a bucurat de ospitalitatea lor.

Lumea occidentala priveste spre exterior, şi de aceea abia atinge tivul vesmantului. Orientalul imbraca roba, dar nu că pe un vesmant care ar putea fi schimbat.

Occidentul lustruieste sticla lampii. Orientul se ingrijeste de flacara care ii poate darui mai multa lumina.

Occidentul priveste la exterior cu ochi plini de dorinţa, în spatele carora se afla stralucirea viziunii spirituale, cautarea adevaratei cunoasteri. Orientul stie că trupul de carne trebuie iluminat de flacara care este aprinsa mai intai din interior, şi care apoi va straluci spre exterior cu intreaga stralucire a soarelui de amiaza.

Occidentalii îşi spun materialisti. Orientalii traiesc cu adevărat în deplinatatea spiritului. Ei considera că fiecare fiinta traieste prin impulsul, indemnul, suportul Spiritului, - indiferent de locul sau, printre zapezile mari din inaltimile Himalayei, în agitatele orase moderne sau în cele mai izolate manastiri.

Ceea ce pentru lumea occidentala pare miraculos şi incredibil, pentru echilibrata gandire hindusa este rezultatul natural al acceptarii şi manifestarii Spiritului, ceea ce este vazut că Dumnezeu în forma manifestata. Cei care sunt pe deplin vii stiu foarte bine că exista mult mai multe lucruri decât ceea ce ajunge la cunoasterea lor personala; de fapt, exista mai multe lucruri decât au fost visate vreodata în orice filosofie.

De aceea nu aducem justificari pentru aceasta carte sau pentru volumele precedente.

Atunci când privesti în perspectiva, cu o vedere clara, spre o implinire, mostenirea ta divina, puterea ta de a te conduce este cea care te plaseaza într-o atitudine atat de receptiva, încât îţi apartine deja abilitatea de a-ti realiza idealul.

Dumnezeu vorbeste astazi prin omul-Dumnezeu, exact aşa cum a vorbit în toate epocile. Cunoasterea transmisa de oamenii din aceasta carte nu este deloc noua, desi prezentarea ei aduce o lumina noua în lumea occidentala.

Principalul obiectiv al vieţii lor este să dea omenirii cunoasterea şi iluminarea, prin cunoasterea pura, stimulata cu iubire. Marea lor misiune este să paveze drumul spre pace şi armonie, prin marea putere a omului de a le realiza. Ei sunt cei mai mari prieteni ai adevaratei stiinte, religii şi filosofii; şi ei proclama deopotriva că toţi oamenii sunt frati, şi că Adevarul este unul. Astfel, stiinta devine firul aurit pe care sunt insirate perlele.

A sosit vremea când o mare parte a oamenilor au depasit deja vechiul concept despre Divinitate. Ei si-au pierdut credinta în invataturile bazate numai pe a crede; au invatat că să fii bun că să dobandesti o

recompensa cereasca dupa moarte este ceva fals, un ideal foarte jos, - este vorba de ideea de a fi bun de dragul recompensei şi pentru privilegiul special de a canta la harpa şi de a intona psalmi pentru eternitate. Oamenii au realizat că aceasta este doar expresia interesului personal şi că este complet straina de invataturile Christului lui Dumnezeu, omul-Dumnezeu cel perfect viu.

Ideea mortii este straina de telul divin (de fapt, este în directa contradictie cu el) şi nu este în acord cu legea Cosmosului sau cu radiatiile sale vibrante. Nu concorda nici cu invataturile lui Isus.

Biserica şi cimitirul se gasesc adesea în acelasi loc. Acest lucru este o dovada directa a faptului că invataturile crestine nu au fost patrunse. Omul-Christ a vorbit, şi urechea care asculta a auzit: Daca un om crede în mine, el nu va muri niciodata. Omul-Dumnezeu stie că acela care traieste în pacat sau inconjurat de vibraţiile vinovatiei, moare, şi pentru el plata pacatului este moartea; insa darul lui Dumnezeu pentru omul-Dumnezeu este viaţa eterna - Dumnezeu manifestat pentru omul-Dumnezeu în Imparatia Cerurilor aici pe pamant, corpul omenesc desavarsit în carne, când omul traieste cu adevărat în vibratia lui Dumnezeu şi complet în acea gandire vibranta.

Oamenii din aceasta carte L-au scos pe Dumnezeu din regatul supranaturalului şi superstitiei, şi L-au plasat în intregime în frecventele vibratiei, stiind ca, mentinandu-si corpurile în vibratia divina, ei niciodata nu vor imbatrani şi nu vor muri.

Când vibraţiile corpurilor lor sunt coborate sau sunt lasate să coboare, survine moartea. De fapt, acesti oameni stiu ca, atunci când a fost comisa greseala de a muri, corpul vibreaza pe o treapta atat de joasa încât vibraţiile vietii, emise de el, sunt efectiv expulzate din templul corpului, şi ele raman încă impreuna şi îşi pastreaza aceeasi forma pe care a avut-o corpul atunci când le-a emis. Aceste emanatii au înţeligenta şi încă se rotesc în jurul unui nucleu central, sau soare, care le atrage şi le mentine laolalta. Aceste particule emise sunt inconjurate de o emanatie înţeligenta care le ajuta să-şi pastreze forma şi din care ele vor lua substanta necesara pentru a inalta un alt templu. Acest lucru este în direct acord şi lucreaza în deplina armonie cu înţeligenta care a fost construita în jurul corpului pe durata vieţii sale. Daca aceasta înţeligenta vibreaza la o frecventa joasa sau, cu alte cuvinte, este slaba, ea pierde contactul cu radiatiile de viaţa şi energie care au fost eliberate din corp (forma din lut, dupa ce emanatiile de viaţa au parasit-o) şi aceste radiatii, în final, se disperseaza şi se intorc la sursa, şi atunci are loc moartea deplina. Dar, dacăînţeligenta este puternica, vibranta şi activa, ea se mobilizeaza imediat pe deplin şi un corp nou este realizat instantaneu. O reinviere are loc, şi prin aceasta reinviere, omul este desavarsit în carne. Nu toţi pot auzi sau accepta o asemenea revelatie. Cel care are urechi de auzit, să auda (Marcu 4.9). Acela a carui înţelegere este suficient dezvoltata, este capabil să înţeleaga.

Astfel, mari parti ale omenirii dezvolta o stiinta prin care redescopera că Dumnezeu a trait intotdeauna în om şi cu omenirea; desi, pentru o vreme, nu L-au cunoscut pe Dumnezeu, ei doar au pierdut viziunea omului-Dumnezeu.

Dedic cartea aceasta celor despre care am scris, că şi pe cele care au fost deja publicate. La picioarele acestor dragi şi apropiati prieteni imi depun cea mai profunda veneratie şi recunostinta, şi nu stiu pe ce cale le-as putea oferi tot ceea ce merita.Ne dusesem acolo plini de indoiala; am plecat de acolo cu cel mai mare regret, iubindu-i pe toţi, simtind că am dobandit o viziune launtrica mai adevarata şi mai profunda asupra stiintei vieţii şi a Adevaratei Trairi.

BAIRD T. SPALDING

Volumul 3: CAPITOLUL I

Dupa plecarea celor adunati, tovarasii mei şi cu mine am ramas pe loc, ezitand să parasim locul unde fusesem martori la o asemenea transformare. Cuvînţele nu pot descrie sentimentele noastre şi colosala inaltare din acele ultime ore.

Cuvînţele TOTI PENTRU UNUL, UNUL PENTRU TOTI ne straluceau în minte, la fel de vii că atunci când aparusera prima oara. Nu vorbeam, nu puteam rosti nici un cuvant. Desi am ramas cam în aceeasi pozitie până la rasaritul soarelui, nu simteam că am fi fost inchisi într-o incapere. Corpurile noastre emiteau o lumina stralucitoare si, oriunde mergeam, nu aveam senzatia zidurilor care ne inconjurau, desi chiar inainte de aceasta experienta ne aflam într-o camera taiata în stanca masiva. Nu parea să mai fie vreo podea sub picioarele noastre; totusi, ne miscam liber în orice directie.

Cuvînţele sunt incapabile să descrie gandurile şi senzatiile noastre. Am mers chiar până dincolo de marginile camerei şi ale prapastiei; nu aveam deloc senzatia vreunei limitari. Hainele noastre şi totul

imprejur parea să radieze o curata lumina alba. Chiar şi dupa rasarit, aceasta lumina era mai stralucitoare decât cea a soarelui. Paream a fi într-o mare sfera de lumina, priveam prin aceasta lumina de cristal şi vedeam soarele aparand în zare, invaluit în ceata. De fapt, parea chiar rece şi neprietenos, în comparatie cu locul unde ne aflam. Desi termometrul inregistra 45 de grade sub zero, şi tinutul era acoperit cu o zapada care scanteia în lumina diminetii, în locul unde ne aflam eram constienti de o caldura, pace şi frumusete care depaseau orice exprimare. Era un moment în care gandurile nu puteau fi traduse în cuvinte.

Am ramas aici încă 3 zile şi nopti, fara nici un gand de odihna sau revigorare. Nu am dat nici un semn de oboseala sau slabiciune si, privind în urma, ni se parea că trecuse doar o clipa. Totusi, fiecare era foarte constient de prezenta celorlalti şi de trecerea orelor.

Nu a existat rasarit sau apus de soare, ci doar o continua zi plina de lumina; şi nu era doar un vis confuz, ci clipe pline de realitate. şi ce viziune a viitorului s-a deschis în fata noastra! Orizontul paru să fie impins inapoi, în eternitate; sau, aşa cum se exprimase Seful nostru, paru să se extinda într-o nesfarsita şi eterna mare de viaţa vibranta. şi cel mai frumos lucru era că toţi puteau să înţeleaga şi să cunoasca - nu numai cativa, ci toţi.

În cea de-a patra zi, Seful nostru a propus să coboram în camera documentelor că să reluam munca de traducere. De indata ce am facut gestul de a porni, ne-am regasit cu totii în acea camera.

Nu pot decât să-l las pe cititor să-şi imagineze uimirea şi bucuria noastra. Ne mutasem cu doua etaje mai jos şi coborasem doua scari fara să facem cel mai mic efort fizic şi fara să ne dam seama cum o facusem. Dar ne gaseam în incaperea aceea, printre documentele la care lucram. Totul era scaldat în lumina, locul era cald şi primitor, şi ne puteam deplasa oriunde doream, fara nici un efort.

Când am luat una din tablite şi am asezat-o la indemana că s-o studiem, contextul şi înţelesul ei ne-au aparut la perfectie. Când am inceput să scriem aceste rezultate ale traducerii, cate o pagina intreaga se umplea cu textul scris chiar cu scrisul nostru. Tot ce aveam de facut era doar să asezam paginile în ordinea din manuscrise. În felul acesta terminam de tradus un manuscris dupa altul. Pe la ora doua din acea dupa-amiaza aveam incheiate şi legate douasprezece manuscrise de cate 400 de pagini fiecare, şi nu eram deloc obositi dupa aceasta placuta ocupatie. Fusesem atat de absorbiti că nu ne dadusem seama de prezenta altora în camera, până în clipa când Seful nostru a pasit spre ei că sa-i salute. Ne-am intors cu totii şi i-am vazut pe Isus, Emil, gazda noastra şi Chander Sen, - omul de la documente, pe care la inceput il numisem batranul de la documente, dar pe care acum il ştiam de tanarul. Era şi Bagget Irand, şi un strain care ne-a fost prezentat că Ram Chan Rah. Mai tarziu am aflat că numele lui mai uzual era Bud Rah.

O masa a fost eliberata şi pregatita pentru dejun. Ne-am asezat si, dupa cateva momente de tacere, vorbi Isus:

- Atotputernic şi Atotpatrunzator Principiu al Tatalui, care luminezi, mereu triumfator, dinlauntrul nostru, intreaga lume şi care esti lumina, iubirea şi frumusetea pe care le traim astazi şi pe care oricand le putem trai dacădorim, ne inclinam în fata acestui altar pe care arde focul nemuritor al desavarsitei iubiri, armonii, al adevaratei înţelepciuni, al devotiunii nesfarsite şi al curatei smerenii. Aceasta lumina sfanta straluceste clar, nemicsorata, dinlauntrul sufletelor celor care s-au adunat aici, la altarul adevaratei paternitati, filiatii şi al devotatei fraternitati. Aceasta lumina divina porneste din acesti dragi frati, mergand tot mai departe, până în cele mai indepartate locuri din intreaga lume, pentru că toţi să poata vedea marea lor lumina şi să poata trai iubirea lor nemicsorata şi nestinsa. Razele acestei atotpatrunzatoare lumini, frumuseti şi puritati tasnesc prin sufletele şi inimile receptive ale celor care s-au adunat aici, la altarul tau. Suntem constienti acum de aceste atotmistuitoare şi atotcuprinzatoare raze ale iubirii, le emitem şi ele transforma, unifica şi armonizeaza intreaga omenire.

Pe adevaratul şi curatul Christ al lui Dumnezeu, viu în fiecare şi în toţi, il salutam şi stam în fata lui că egali - una cu Dumnezeu.

Il slavim pe Dumnezeu, Tatal nostru, cel launtric şi viu.

Dupa ce Isus îşi incheie cuvantul, ne-am ridicat cu totii la propunerea de a reveni în incaperea unde avusese loc experienta noastra precedenta. De cum am pornit spre usa, am realizat că deja ajunsesem acolo.

De data aceasta fusesem constienti de deplasare, dar nu ne dadeam seama de cauza acestei locomotii. Doar ne exprimasem dorinţa, şi deja ne trezisem în camera superioara. Desi inserarea se lasase bine, drumul nostru fusese luminat perfect şi am găsit totul lucind de aceeasi bogata frumusete şi stralucire de la plecarea noastra.

Cititorul îşi va reaminti că aceasta camera, pe care tocmai o parasisem, era cea în care Chander Sen revenise la noi, intors din ceea ce noi considerasem a fi moartea.

Pentru noi, camera aceasta era un sanctuar şi ni se parea plina de toate posibilitatile, un loc sfintit unde noi înşine fusesem capabili să pasim inainte spre o desavarsire mai mare decât cunoscusem inainte, că muritori.

Din momentul acela până la 15 aprilie, ziua plecarii noastre, nu a trecut nici o zi şi nici o noapte fara să nu ne intalnim cu totii pentru cel putin cate o ora. În aceasta perioada, niciodata incaperea nu si-a mai recapatat aparenta de stanca masiva. Totdeauna parea că puteam privi prin acei pereti în spatiul nesfarsit. În camera aceea, limitarile conştiinţei noastre au disparut. Acolo ni s-a deschis în fata o mare viziune asupra viitorului.

Ne-am asezat cu totii la masa şi Isus si-a reluat discursul:

- Pentru a materializa sau a realiza ceva este nevoie de un gand bine motivat, focalizat asupra unui punct de interes sau ideal central, şi voi, că şi intreaga omenire, puteti deveni acest centru determinant. Nici un lucru nu se manifesta fara că omul să-şi fi exprimat mai inainte idealul.

Candva, omul era pe deplin constient că el era acest centru determinant şi traia complet constient de mostenirea şi stapanirea lui. El traia constient într-o stare pe care voi o numiti paradis sau rai. Cu putine exceptii, toţi si-au pierdut acest dar divin şi astazi marea majoritate este absolut inconstienta de aceasta calitate divina care este adevarata mostenire a omenirii.

Ceea ce omul a facut candva, poate realiza din nou. Acesta este principiul aflat la baza tabloului vieţii şi manifestarii pe care il vedeti pretutindeni în jur şi care cuprinde propria voastra viata, că şi viaţa oricarui lucru existent, căci orice lucru existent are viata. În scurt timp stiinta va va oferi largi baze pentru că să spuneti că lucrurile nu sunt materiale, căci stiinta va vedea curand că toate lucrurile pot fi reduse la un singur element primar continand nenumarate particule universal distribuite, raspunzand la elementele vibratorii, şi toate într-un echilibru perfect şi absolut.

Rezulta de aici, fie şi numai din considerente matematice, că a fost necesara o miscare definita, o actiune initiala, pentru a determina aceste nenumarate particule ale atotpatrunzatoarei substante naturale, universale, să se asocieze în forma unor obiecte distincte.

Aceasta putere nu s-a nascut doar dinlauntrul unei particule, ci este o putere mai mare, totusi una cu particula, şi voi, prin gandirea şi actiunea voastra definita, cooperand cu vibratia, dati particulelor caracteristicile care le diferentiaza. Astfel, stiinta fizicii va fi fortata să înţeleaga asta, prin deductiile necesare, astfel încât oamenii de stiinta vor recunoaste prezenta unei energii care, deocamdata, nu este înţeleasa deoarece este inactiva; şi este inactiva numai pentru că nu este recunoscuta.Dar când ea va fi recunoscuta şi va deveni familiara omului, şi va fi adusa în manifestare, atunci va fi pe deplin capabila să puna în evidenta anumite domenii ale actiunii specifice a acestei energii cosmice universale.

Atunci se va limpezi imaginea a ceea ce voi vedeti că univers material, cu toate manifestarile sale diverse, într-un proces ordonat de evolutie. Daca este ordonat, atunci fiecare faza a să trebuie să fie perfect fundamentata pentru o dezvoltare superioara în faza urmatoare. Daca poti progresa în perfecta ordine şi armonie de gandire şi actiune, atunci esti în acord cu puterea, şi aceasta putere aduce la lumina, la scara nelimitata, facultatea de a alege mijloacele necesare atingerii telului. Atunci vei distribui viaţa şi energia în acord cu ordinea recunoscuta a evolutiei cosmice.

Va rezulta că acesta nu este un univers material, aşa cum aţi crezut. Aceasta era doar definitia pe care i-o dadeati voi. El a provenit din spirit şi este spiritual, dacăil veti defini astfel. Acest lucru este legal, adevărat, fundamental. Daca este legal (conform unei legi), atunci este stiintific; dacăeste stiintific, atunci este înţeligent, este viaţa unita cu viaţa înţeligenta. viaţa asociata cu înţeligenta şi condusa de înţeligenta devine vointa si, prin vointa, devine vocatie.

Spiritul este puterea primordiala, originara, vibranta; şi poti patrunde în spirit şi ii poti folosi puterea prin simpla acceptare, sau stiind că exista; apoi las-o să se manifeste, şi intregul spirit este la dispozitia ta. Pentru tine, el devine un izvor de viaţa perpetua şi originala, aflat chiar înlăuntrul tau.

Asta nu cere ani lungi de studii, nici nu sunt necesare incercari, greutati şi renuntari. Cunoaste şi accepta că aceasta vibratie exista. Apoi las-o să curga prin tine.

Esti una cu Substanta Marii Minti Creatoare; astfel, cunosti existenta tuturor lucrurilor. Daca înţelegi, doar, că Principiul Divin, Marele Principiu, Principiul Binelui, Principiul-Dumnezeu este tot ce exista, - că umple tot spatiul, este totul - atunci tu esti acel principiu; si, aşa cum te afli treaz în postura de

Christ Stapan şi exprimi acest principiu, tu, prin propria ta gandire, vorbire şi activitate dai acestui principiu o mai mare forta de actiune. Astfel, încă o fiinta îşi gaseste controlul, foloseste puterea lui Dumnezeu şi o exprima în exterior. Pe masura ce manifesti aceasta putere, ea se revarsa spre tine. Cu cât dai mai mult, cu atat mai mult vine spre tine că să poti da, şi vei descoperi că izvorul ei este inepuizabil.

Asta nu implica să intri într-o camaruta şi să te ascunzi. Asta se intampla exact acolo unde esti, chiar în aşa-zisa valtoare a vietii, în cele mai dificile conditii. Atunci viaţa nu mai este o valtoare; este linistita, pasnica şi activa.

Activitatea exterioara devine, că niciodata, cea mai importanta activitate pe care o realizezi şi cu care te identifici. Asta se intampla exact acolo unde te afli, când il vezi pe Dumnezeu veghind în tine, - mai apropiat decât respiratia, mai unit cu tine decât mainile sau picioarele tale, - cu intreaga actiune a gandirii tale centrata asupra lui Dumnezeu.

Cine este Dumnezeu? Unde este Dumnezeu, asupra caruia este centrata sau focalizata intreaga actiune a gandirii tale?

Dumnezeu nu este o mare fiinta din exteriorul tau, pe care s-o aduci inlauntru şi apoi s-o prezinti lumii. Dumnezeu este puterea generata şi insufletita de activitatea propriei tale gandiri. Este adevărat că aceasta putere este înlăuntrul tau şi pretutindeni în jurul tau, dar ea este inactiva până în clipa când te gandesti la ea şi stii că ea exista. Atunci o vezi izvorand din tine fara limite. O prezinti lumii, şi lumea beneficiaza de ceea ce ii prezinti. Tu, tu insuti, trebuie să exprimi desavarsirea punand mai presus de toate forta a tot Binele, Dumnezeu - Tatal tau, puterea de a indeplini, în orice gand sau gest al tau. Atunci esti Dumnezeu, implinind desavarsirea. Acesta este Dumnezeu, adevaratul şi unicul Dumnezeu, exprimandu-se dinlauntrul tau.

Atunci, tu esti Dumnezeu Tatal, cel care administreaza, amplifica şi proiecteaza, realizatorul categoric şi pozitiv. Atunci legiunile vin în zbor pentru a-ti implini cererea.

În momentul în care afirmi din toata inima, cu adanc respect şi profund înţeles, că Dumnezeu se afla în Templul Sfant, şi stii că acest templu este chiar corpul tau, exact aşa cum il ai şi il arati astazi, şi stii că tu, adevaratul Christ, traiesti unit cu Dumnezeu chiar în interiorul acestui templu, şi că trupul tau spiritualizat este un etern loc sfant, un lacas atotcuprinzator şi complet, atunci tu esti sursa puterii, ulciorul care contine şi din care curge totul, prin care se revarsa acest adevărat şi divin principiu. Atunci reversi în afara mereu mai mult din acest Dumnezeu care esti şi pe care il iubesti.

Slujesti, adori, şi cu o iubire nemarginita, exprimi catre toata omenirea ceea ce ei pot vedea că fiind Christ, omul-Dumnezeu, guvernand triumfator.

Atunci spui, cu cea mai mare bucurie, Oricine doreste, să vina şi să bea cu nesat din apa vieţii pure. Cei ce vor face asta nu vor mai inseta. Aceasta putere pe care o folosesti şi o exprimi este Dumnezeu. Fiul indeplineste de indata ceea ce indeplineste Tatal. Asta mai implica să fii modest şi să te inclini în fata acestei mari puteri. Aceasta este adevarata umilinta, să mergi cu modestie, unit cu propria ta forta şi putere conducatoare.

Prîntr-o consecventa contemplare, slavire, binecuvantare şi recunostinta pentru aceasta putere, ii sporesti fluxul si, pe masura ce faci asta, ea devine mai eficienta şi mai uşor accesibila pentru tine.

De aceea, va spun, rugati-va fara incetare. viaţa voastra zilnica este adevarata ruga.

Mai intai RECUNOSCAND că aceasta putere exista, apoi folosind-o cu incredere absoluta, în curand devii pe deplin constient de ea. Curand STII că ea este atotcuprinzatoare, în tine şi prin tine. Daca o vei lasa, doar, să curga, se va grabi spre tine în orice situatie. Ea curge spre tine dupa cum tu o lasi să curga din tine. Fii ferm precum Dumnezeu, şi exprim-o în afara. Acesta este Dumnezeu Tatal tau în tine, şi tu şi Tatal tau una sunteti. Nu servitori, ci FII, Fii ai Primei Cauze. Tot ce are EU SUNT, îţi apartine; căci tu esti EU SUNT.

Nu sunt eu cel care face lucrarea, ci EU SUNT din Tatal, şi Tatal din mine realizeaza marea opera. Stiind că lucrezi unit cu Tatal, nu exista limitari, ingradiri; stii că este dreptul tau divin să indeplinesti toate lucrurile.

Atunci urmeaza-ma exact aşa cum eu urmez Christul, adevaratul Fiu, unicul nascut al Tatalui; si, dupa cum il exprim şi il manifest pe Dumnezeu, il aduc la lumina pe Dumnezeul launtric. Atunci se va spune că toţi sunt Dumnezeu.

Marele legamant incheiat dintotdeauna este PRIVESTE-L PE DUMNEZEU! Asta inseamna să-l vezi pe Dumnezeu inaltandu-se în deplina stralucire chiar înlăuntrul tau şi din tine, şi la fel din toţi ceilalti.

Când il privesti pe Dumnezeu şi nimic altceva, atunci il iubesti şi il slujesti numai pe Dumnezeu; cu adevărat atunci il privesti pe Dumnezeu. Tu esti Domnul, Legiuitorul, impartitorul Dreptatii.

Când te rogi, intra în camaruta ta, camera secreta a propriului tau suflet. Acolo, roaga-te la Tatal tau dinlauntrul tau; şi Tatal tau, care aude, te rasplateste deschis. Roaga-te şi multumeste că esti capabil să dai, intregii lumi, mereu mai mult din Dumnezeu.

Oare nu îţi ofera asta o viziune mai inalta şi mai mareata, o perspectiva mai larga, un ideal mai nobil?

Aici discursul se sfarsi. Ne-am ridicat cu totii de la masa, şi prietenii nostri ne-au urat noapte buna şi au plecat. Am mai ramas o vreme şi am discutat despre experientele noastre, apoi ne-am hotarat să ne intoarcem la locuînţele noastre din sat. De cum ne ridicaram, a şi aparut gandul Cum o să ne deplasam fara lumina?, şi toţi, în afara de Seful nostru, si-au exprimat acest gand. Atunci el spuse:

- Puteti vedea cum ni se fixeaza obisnuinta şi cu cata disperare ne agatam de vechile idei. Iata, suntem complet scufundati în lumina. Ea nu s-a micsorat din cauza absentei celor pe care am ajuns sa-i iubim atat de mult. Oare nu este aceasta o ocazie când putem să facem pasul inainte şi să demonstram cât de mult ne putem bizui pe noi înşine, pe abilitatea noastra de a implini şi de a realiza lucrurile pe care le-am trait? Haideti să ne luam inima în dinti şi să avem curajul de a pasi inainte spre desavarsire.

Ne bazam atat de mult pe minunatii nostri prieteni, încât acum ne doare că ne-au parasit pentru un timp. Inteleg, aşa cum o stiu şi ei deja, că dacănu ne putem bizui pe noi înşine în aceste lucruri marunte, nu vom realiza niciodata lucrurile mai mari; şi nu ma indoiesc deloc că ei au plecat tocmai pentru a ne da ocazia să demonstram ce putem face. Haideti să fim la inaltimea situatiei, şi să o depasim.

Cum stateam gata de plecare, cineva a sugerat să reflectam mai intai la metoda dupa care vom proceda, dar Seful nostru, cu o voce ferma, spuse:

- Nu! Daca mergem, să mergem acum. Dupa ceea ce am vazut şi trait, trebuie să actionam şi să facem aceste lucruri cu hotarare, altminteri nu meritam nici o consideratie.

Dupa asta am pornit în jos pe scari, prin diferitele camere, prin tunel şi apoi în jos pe treptele spre sat. Pe când mergeam astfel, calea noastra era complet luminata; corpurile noastre pareau să nu aiba nici o greutate şi ne deplasam cu cea mai mare usurinta. Am ajuns la locuînţele noastre exultand de bucuria realizarii. Din ziua aceea şi până la plecarea noastra din sat ne-am deplasat oriunde doream, fara lumina artificiala. Camerele noastre erau luminate de cum paseam inauntru, iar caldura şi frumusetea lor intrecea orice descriere.

Ne-am culcat aproape imediat. Nu e nevoie să mai adaug că nu ne-am trezit până tarziu, a doua zi dimineata.

Volumul 3: CAPITOLUL II

În dimineata urmatoare am luat micul dejun la locuinta noastra, apoi am mers direct în camera superioara a Templului. Nu am avut nici o idee despre zidurile incaperii, şi nu am manifestat nici o urma de ingradire, aşa că ne-am deplasat liber, fara să ne gandim la efortul facut. Când am fost gata să coboram, apoi, în camera documentelor, am şi fost acolo. Realizand asta fara prezenta prietenilor nostri, am înţeles motivul retragerii lor şi reusita noastra ne-a incurajat foarte mult.

Aprilie se apropia repede. Terminasem lucrul cu documentele din incaperile Templului şi incepusem să intocmim desene la scara dupa numeroasele inscriptii şi sculpturi sapate în stancile din exterior. Aceasta munca se desfasura foarte bine datorita interesului nostru deplin. Într-o dupa-amiaza, în sat sosi un mesager si, dupa felul în care se adunasera satenii în jurul lui, am înţeles că se petrecea ceva neobisnuit. Am lasat lucrul şi ne-am indreptat spre sat. Ne-am intalnit cu gazda noastra şi ni s-a spus că mesagerul adusese vestea despre o ceata de banditi care aparuse în valea vecina.

Asta a provocat o mare neliniste printre localnici, căci satul fusese punctul cel mai vizat de asemenea raiduri, de multi ani. Circula zvonul că Templul Crucii în T era ascunzatoarea unor mari comori. Numeroasele incercari de a jefui satul esuasera. Bandele atribuiau aceste esecuri, în mare masura, rezistentei locuitorilor din valea de dedesubt. Acum, mai multe bande îşi unisera şi îşi concentrasera fortele, aşa că vreo 4 mii de calareti inarmati faceau ravagii şi devastau valea, pentru a descuraja rezistenta localnicilor din vecinatatea Templului. Prin asta ei sperau că expeditia lor să aiba mai mult succes.

Mesagerul cerea şi ajutor pentru localnicii ramasi, căci multi fusesera deja decimati şi ajunsesera la capatul puterilor. I s-a spus că în sat nu se afla nimeni care să poata fi trimis în ajutor, dar gazda noastra l-a

asigurat că se putea intoarce acasa, căci consatenii lui nu aveau să pateasca nimic. Ne-am continuat munca, remarcand nelinistea satenilor; aceasta stare ni se transmisese şi noua.

A doua zi dimineata ne-am reluat lucrul, căci ardeam de nerabdare să completam inregistrarile acelor vestigii. Eram siguri că ele reconstituiau o istorie completa şi exacta, şi ne dadeau şi informatii despre locul unde puteau fi gasite alte documente. Astfel, puteam revedea istoria atat de vechii şi de luminatei civilizatii care ocupase aceasta vasta si, astazi, atat de indepartata regiune a lumii.

Eram ingrijorati că am fi putut pierde aceste dovezi din cauza raidurilor banditilor. Ca şi rezultatele muncii noastre, aceasta colectie de marturii era depozitata în camera documentelor, unde deja rezistase la mai multe raiduri similare, ale acelorasi bande.

În seara aceea am discutat cu gazda noastra despre posibilitatea de a alcatui un plan că sa-i ajutam pe sateni, şi ne exprimam surpriza şi ingrijorarea pentru absenta prietenilor nostri. Ni s-a spus ca, deoarece deja se facuse prin mesager o cerere de ajutor, banditii aveau să fie siliti să-şi opreasca atacurile, altfel riscand să se distruga singuri.

Ne retrasesem, în acea seara, cu convingerea că fusesem prea ingrijorati pentru siguranta noastra. Ne-am trezit devreme şi ne pregateam să ne reluam lucrul, când acelasi mesager aparu cu vestea că atacurile asupra localnicilor din vale incetasera, şi că banda îşi concentrase toate fortele la vreo 20 de mile în josul vaii, aparent pentru un ultim atac, decisiv, asupra micului nostru sat.

În timp ce gazda noastra şi mica noastra echipa discutam cu mesagerul, care era inconjurat de un grup de sateni, în sat intra un calaret care veni direct spre noi. Pe masura ce se apropia de noi, cum trecea pe langa palcurile de localnici, se parea că era recunoscut, căci imediat localnicii se imprastiau şi o luau la fuga inspaimantati. Când a fost aproape, mesagerul ii rosti numele si, odata cu ceilalti, se puse la adapost, evident de teama că strainul să nu fie urmat de banda.

Gazda noastra şi noi eram singurii care ramasesem pe loc, asteptandu-l să se apropie. Calaretul îşi opri calul si, adresandu-se foarte impetuos Sefului nostru, incepu să vorbeasca, spunand că banditii erau pe deplin la curent cu faptul că eram străini şi cunosteau misiunea noastra. Vorbea într-o limba pe care nici unul dintre noi n-o înţelegea. Ne-a înţeles nedumerirea şi a intrebat dacănu era nimeni care să ne poata fi interpret. Gazda noastra se intoarse spre el şi i se adresa, cum statea el calare, intreband dacăii putea fi de folos. La inceput el o privi că şi cum ar fi primit un zdravan soc electric. Totusi, îşi reveni destul de repede că să sara sprinten de pe cal. Desfacandu-si bratele în fata ei, exclama Dumneata aici? într-o limba pe care am înţeles-o. Apoi îşi duse mainile la frunte şi se inclina adanc în fata ei, cerandu-i iertare. Gazda noastra ii spuse să continue şi să-şi prezinte mesajul. Vedeam cum corpul i se incordase si, pentru cateva momente, chipul i se aprinse de manie. Atat de intensa fu descarcarea ei emotionala incat, pentru o clipa, noi, că şi calaretul, am fost complet descumpaniti. Cuvînţele Lasule, ucigasule, stai drept şi spune ce ai de spus! ii tasnira din gura. Barbatul cazu în genunchi. şi iar suierara cuvînţele: Ridica-te! Esti atat de decazut încât nu poti să stai în picioare?

Nu ne mai miram de groaza cumplita a banditului, căci şi noi, că şi el, eram incremeniti, absolut incapabili să ne miscam.

Sunt sigur ca, dacăomul acela ar fi putut, ar fi disparut urgent de acolo. Pentru moment el, că şi noi, îşi pierduse complet puterea de a vorbi sau de a actiona, se prabusise la pamant, moale şi aparent lipsit de viata, cu ochii holbati şi cu gura cascata.

A fost pentru prima şi singura data, în experientele noastre cu acesti oameni cu puteri superioare, când i-am vazut exprimand o emotie atat de violenta. Am fost la fel de ingroziti că şi banditul. vibraţiile ne-au lovit tot atat de clar că forta unei teribile explozii, insotita de un soc electric care ne-a paralizat nu numai limbile, ci toţi muschii. Este singurul mod în care pot descrie aceasta senzatie. Venind de la un trup firav şi fragil, nu este de mirare că aceste vibratii ne-au paralizat intr-atat încât nu mai puteam actiona nicicum?

Desi aceasta situatie nu a durat decât cateva momente, au parut să treaca ore intregi până când tensiunea s-a relaxat. Eram incremeniti că niste statui; şi deodata s-au revarsat asupra noastra, în clipa aceea, valuri de mila imensa pentru bandit, şi ne-am pomenit că doream sa-i venim în ajutor. Aceasta era reactia tuturor; totusi, nu faceam altceva decât să stam şi să privim la gazda noastra.

Aproape imediat, starea ei s-a schimbat. Mai intai paru ea insasi surprinsa, apoi expresia i se schimba în aceeasi blandete cu care eram obisnuiti, şi ne cuprinse o mare compasiune pentru fiinta

prabusita la pamant. Gazda noastra se apleca spre el, strangandu-i mainile în ale sale. Eram iarasi nedumeriti şi nu puteam decât să ne spunem: Nu se mai termina minunile?

Omul îşi reveni curand, fu ajutat să se ridice în picioare şi fu asezat, cât mai comod posibil, pe o banca din apropiere. El refuza categoric să intre în vreo casa.

Apoi, observand efectul pe care il produsese asupra noastra, gazda noastra îşi ceru scuze pentru vehementa de care daduse dovada. Un tremur nervos ne cuprinsese, şi ne-a trebuit ceva timp că să ne revenim la normal.

Ea ne-a explicat că omul acesta era seful uneia dintre cele mai cunoscute bande dintre cele care bantuiau acea regiune din Gobi. Numele lui, dacăera amintit, era rostit cu un respect plin de spaima, căci avea cel mai temerar şi neindurator caracter. Porecla lui, tradusa literal, insemna Marele Diavol Negru iesit din Iad. Portretul lui era păstrat în multe sate sub forma de masti purtate de participantii la ritualurile pentru indepartarea spiritului rau de sat şi de locuitorii lui.

Gazda noastra se mai intalnise cu acest om în alte doua ocazii când atacurile esuasera, şi de fiecare data el daduse dovada de cea mai neimpacata ura pentru ea şi pentru prietenii nostri în general, facand tot posibilul sa-i hartuiasca şi trimitandu-le din când în când mesaje violente, pe care ei le ignorasera complet. Aparitia lui neasteptata, de unul singur, ii readusese gazdei noastre în minte toate neplacerile anterioare, cu atata tarie încât ea, pentru moment, îşi pierduse stapanirea de sine.

Revenindu-si complet în fire, ea pasi spre bandit. La apropierea ei, el schita o vaga incercare de a se ridica, dar abia dacăera în stare să se controleze şi să sada mai drept, - imagine a fricii cumplite. Se vadea oroarea în fiecare miscare a corpului sau, care tremura neputincios. Gazda noastra, acum calma şi lucida, fara urma de teama sau de emotie, cu chipul, trasaturile şi trupul că în cea mai delicata sculptura, ilustra un contrast uimitor.

Doream să-l restabilim pe acel om si, desi acest gand nu a fost exprimat, gazda noastra ridica mână cerand liniste. Seful nostru a realizat că ea era cea care conducea jocul, şi că orice am fi incercat noi să facem, ne-am fi plasat într-o postura comica. Ne retraseram de langa ei, şi gazda noastra ii vorbi omului o vreme, incet şi bland, până când el fu în stare sa-i raspunda ceva.

De indata ce el vorbi, doamna ne indemna să ne apropiem. Ne-am asezat pe pamant în fata lor, bucurosi să facem orice gest care putea dispersa tensiunea momentului. Banditul ne-a explicat că el insistase pe langa sefii lui că să i se permita să vina că emisar pasnic, pentru a trata cu localnicii să le predea presupusa comoara adapostita în Templul Crucii în T. Daca localnicii ar fi cedat comoara, banditii erau de acord să nu-i vatameze, să elibereze prizonierii (care pretindeau că erau vreo 3 mii la numar), şi să paraseasca imediat regiunea, urmand să nu-i mai tulbure niciodata pe locuitorii vaii.

Gazda noastra ii spuse că nu exista nici o comoara care să aiba vreo valoare pentru ei. I s-au oferit explicatii amanuntite asupra situatiei, impreuna cu invitatia de a-l conduce prin toate incaperile Templului sau în orice loc în care ar fi dorit să mearga. El refuza categoric aceasta propunere, spunand că se temea să nu fie retinut că ostatic, şi nici o asigurare din partea noastra nu-i putu invinge aceasta teama.

Gazda noastra il asigura din nou de sinceritatea noastra, şi imediat el fu convins că eram cinstiti cu el în afirmatiile noastre. Atunci aparu, pentru el, o situatie dificila şi ingrijoratoare. Ne spuse că el fusese instigatorul atacului, inflacarand, în imaginatia celorlalti banditi, dorința de a poseda comoara, şi că le prezentase un tablou mirific al fabuloasei bogatii care ar fi intrat în stapanirea lor dacăreuseau. De fapt, el şi tatal sau îşi mentinusera unita banda cu promisiunea dobandirii acestei comori. El era seful unei bande care se aliase cu alte cinci bande pentru a intreprinde acest raid.

Punctul delicat al acestei situatii era ca, dacăel se intorcea la banda lui cu vestea că nu exista nici o comoara, ar fi fost imediat considerat tradator şi tratat că atare. El nu putea determina banda să renunte la atacul planuit, din cauza zelului cu care el însuşi insistase pentru a-si aduce camarazii aici.

În mod limpede, era o situatie dificila pentru el. Spre marea noastra surpriza, gazda noastra se oferi să-l insoteasca până la tabara lor. Protestele noastre au fost imediat respinse şi ea se pregati imediat de plecare. Ne asigura că ea nu era deloc în pericol, dar ca, dacănoi am fi insotit-o, prezenta noastra ar fi dat de banuit banditilor, şi toţi am fi riscat foarte mult. Resemnati, am ascultat-o. Nu aveam nimic altceva de facut.

Barbatul incaleca, şi am ajutat-o pe prietena noastra să urce pe saua care fusese asezata, pentru ea, la spatele lui. Calarind spre iesirea din sat, ei ne oferira un tablou de neuitat, care va ramane pentru totdeauna în amintirile noastre - banditul, cu indoiala inscrisa în fiecare trasatura a sa, şi gazda noastra

zambind indarat spre noi, cu asigurarea calduroasa că avea să se intoarca seara. Nu ne-a mai ars de lucru tot restul zilei, şi am ratacit fara tinta prin sat până la apusul soarelui.

Ne-am intors la locuinta noastra că să asteptam intoarcerea gazdei si, intrand, am găsit masa plina cu bucate. Va puteti imagina uimirea noastra când am vazut-o sezand în capul mesei şi salutandu-ne cu radiosul ei zambet. Ramasesem fara grai; cuvînţele nu ne mai veneau pe buze. Ea îşi lua un aer de distinctie afectata şi incerca să spuna cu gravitate: Domnilor, un salut este suficient; la care noi ne-am inclinat şi am salutat-o bucurosi. Apoi ea continua:

- Nu am reusit deloc sa-i conving, dar au fost de acord să imi dea un raspuns în urmatoarele 3 zile. Eu stiu că raspunsul va fi o tentativa de atac, dar deocamdata cel putin am salvat viaţa acelei biete creaturi. Vom fi nevoiti să ne pregatim că să rezistam asediului; nimic nu-i va face să se razgandeasca.

Cred că aproape toţi vedeam cum cele mai frumoase vise ale noastre şi rezultatele muncii noastre erau pe cale să se duca pe apa sambetei. Gazda ne câţi gandurile cele mai ascunse, şi ne recita aceste versuri:

Când ajungi la Marea Rosie a vieţii tale,
Când, orice ai face,
Nu poti ocoli, nu poti da inapoi,
Atunci nu ai alta cale decât INAINTE:
Atunci cunoaste-L pe Dumnezeu cu sufletul impacat,
Si intunericul şi furtuna dispar.
Dumnezeu linisteste vântul.
Dumnezeu domoleste valurile.
Dumnezeu ii spune sufletului tau: MERGI INAINTE!
INAINTE! INAINTE! INAINTE!

Volumul 3: CAPITOLUL III

Dupa ce cina s-a incheiat, ne-am ridicat de la masa, gazda noastra conducandu-ne în gradina. Spre marea noastra surpriza, aici i-am găsit asezati pe Isus, Emil, Jast şi Bud Rah. Ne asezaram alaturi de ei. Am simtit tacutul nostru suspin de usurare şi am realizat cât de mult ne obisnuisem să ne bazam pe acesti oameni. Era că şi cum ne-am fi legat de ei cu lanturi de otel. Am înţeles, cât de cat, că nu trebuia să facem aşa ceva. Era necesar că noi să ne jucam rolul nostru personal în marea scena a vietii, că să nu devenim niste biete marionete; trebuia să stam ferm pe picioarele noastre şi să ne bizuim numai pe noi înşine, altfel ei ar fi fost obligati să ne paraseasca de tot. Mai tarziu, Seful nostru avea să ne vorbeasca deschis pe aceasta tema.

Seara încă nu era prea tarzie, şi luciul bland al cetoaselor culori ale amurgului impregna totul cu o lumina şi o frumusete pe care trebuie s-o vezi că s-o poti pretui. Nu era nici o adiere de vant, nici un sunet nu tulbura pacea care ne inconjura. Problema banditilor, care, cu putin mai devreme, crezusem că apasa atat de greu asupra noastra, disparuse complet.

Era liniste şi pace. Era acea frumoasa senzatie de relaxare completa, care trebuie traita pentru a fi înţeleasa. Era că şi cum ne aflam într-un mare flux de lumina care se misca incet; deodata ne daduram seama că auzeam vocea lui Isus, dar nu cu cuvinte. Singura mea explicatie este că era, pur şi simplu, o influenta ritmica, fluenta, vibranda, care ajungea la noi în ganduri în loc de cuvinte. Efectul era mult mai puternic decât cel al cuvînţelor; ritmul şi cadenta fiind mai presus de orice descriere. Gandurile pareau să curga inauntru şi să se instaleze acolo; era o experienta cu totul noua.

Pe masura ce apareau aceste ganduri sau idei, le stenografiam, şi le-am transpus în cuvinte şi fraze, mai tarziu dandu-le spre aprobare acestor oameni.

- Când am spus Iata, un Christ al lui Dumnezeu este aici, il vedeam pe omul-Dumnezeu trezit. Vad în acest trup adevaratul templu al lui Dumnezeu, instrumentul sau canalul perfect prin care Marele Principiu Creator curge şi vine la lumina cu toata libertatea; atunci, aceasta creatie este pura că imagine, forma şi asemanare. EU SUNT DUMNEZEU. În aceasta atitudine, veghez că stapan al oricarei situatii, triumfatorul Christ al lui Dumnezeu.

Acesta este idealul pe care il slujesc, şi ceea ce slujesc, aduc în manifestare. Nu-L pot manifesta nicicum pe Dumnezeu dacăEU SUNT nu-L infatiseaza pe Dumnezeu intregii omeniri. În aceasta atitudine,

omul domina orice situatie; Christ este triumfator, invingator. Dumnezeu şi omul pasesc mână în mână, sunt UNUL. Exista un singur Principiu, un unic Om.

Cineva din grupul nostru reflecta o clipa şi apoi intreba:

- Cum putem manifesta aceasta lumina şi cum o putem utiliza?

Raspunsul veni astfel:

- Lasa-ti corpul să devina un generator prin care curge acest Mare Principiu Creator Radiant. Vezi acest Principiu că pe o emanatie a toata puterea; cunoaste că el este principiul intregii puteri; ca, asemenea unui generator electric, corpul tau va colecta şi spori aceasta energie până când o vei trimite că pe o raza alba de lumina pura, careia nimic nu-i poate rezista, şi nimic din ce ar putea fi indreptat spre tine nu te va rani.

De asemenea, poti emite impulsuri atat de intense de energie electrica, încât corpul celui care ar incerca să te raneasca este distrus. Orice rezistenta fata de aceasta energie ii sporeste imediat intensitatea şi viteza de actiune. Cei care ii opun rezistenta sau incearca sa-i impuna propria lor vointa nu vor reusi decât să-şi faca rau singuri. Daca ei nu se opun deloc acestei raze, ea îşi va revarsa puterea vindecâtoare asupra lor, că şi asupra voastra.

Este raza şi puterea lui Dumnezeu, care se contopeste cu celelalte intotdeauna, dacănu exista nici o piedica în calea revarsarii ei. Ea vibreaza cu cea mai inalta vibratie. În consecinta, toate vibreaza în armonie şi acord perfect, şi nu se poate intampla nici un rau, dacăsunt la unison cu vibratia lui Dumnezeu. Nimic altceva nu il vatama pe celalalt, decât propria să rezistenta fata de vibratia lui Dumnezeu. Vibratia este viata. Nu vedeti că intotdeauna sunteti una cu Dumnezeu? În aceasta atitudine, este oare posibila vreo separare? Singura separare este prin rezistenta care produce dizarmonie.

Nimic nu ti se poate intampla atunci când te afli pe Muntele Sfant, Una cu Dumnezeu. Acesta nu este un privilegiu special al catorva, ci este al tuturor: EU SUNT, marea cauza absoluta sau sursa în care orice copil este una cu Dumnezeu. Astfel, toţi traiesc sub LEGE, cea mai inalta actiune vibratorie a gandului. Nici o vibratie dizarmonica nu patrunde în aceasta sfera, la acest tron, unde toţi îşi au patria şi caminul. Acesta este Regatul tau Divin.

Mai poti folosi aceasta putere pentru a returna gandurile şi dorînţele false şi vatamatoare indreptate asupra ta. Poti, dacădoresti, să amplifici aceasta raza de lumina Divina, să o inzestrezi cu puterea lui Dumnezeu, să maresti şi să transformi energia pe care emitatorul a dat-o lucrului sau conditiei indreptate spre tine, apoi s-o plasezi în propria ta raza pe care o trimiti indarat spre emitator cu viteza luminii. Când o trimiti astfel indarat, este o raza de lumina alba pura, în locul vibratiilor mai joase care fusesera trimise spre tine.

Atunci când ea ajunge la emitator, impulsurile ei sunt atat de puternice încât pot distruge corpul celui care a pus în miscare acele vibratii joase. Chiar dacănu-l cunosti pe emitator sau locul unde se afla el, unda se va intoarce la sursa ei fara să greseasca. Judecâta, sau ziua culesului, a sosit. Dupa cum dai, la fel primesti, cu masura cea buna (masura lui Dumnezeu), din belsug şi cu prisosinta.

Poti transforma şi emite puterea Divina cu o asemenea forta încât să fie irezistibila. Acestea sunt radiatiile sau razele de lumina pe care le vedeti emise de corpul meu. Aceste raze sunt emise şi de corpurile voastre, desi nu la fel de puternice; dar pe masura ce mergeti inainte şi folositi aceasta putere, uniti cu Legea şi Principiul, veti spori puterea luminii şi o veti putea dirija constient pentru indeplinirea oricarei dorinte bune.

Asa cum m-a pictat un artist la Ghetsimani, razele de lumina ieseau din corpul meu, în loc să se pogoare din cer asupra mea. Lumina este puterea lui Dumnezeu generata înlăuntrul corpului meu, apoi emisa în afara. Aceste raze sunt emise de orice trup atunci când persoana respectiva domneste, precum Dumnezeu, asupra mostenirii sale divine - Christul lui Dumnezeu, UNUL IN TOT.

Aceasta este şi poate deveni deviza ferma a umanitatii. Mai poate exista discordie intre frati dacăei devin acest atotcuprinzator Unul?

Acum, amplifica aceasta raza Divina prin care emiti puterea lui Dumnezeu, inzestreaz-o cu puterea lui Dumnezeu transformata, de zeci de mii şi milioane de ori mai mare decât cea care a fost trimisa spre tine şi pe care o returnezi (in masura în care esti un creator); apoi las-o să curga inapoi pe aceeasi cale pe care au venit spre tine vibraţiile respective. Când persoana receptioneaza aceasta raza şi o accepta că venind de la Dumnezeu, raul intentionat este complet sters, iertat, uitat, şi nici un rau nu poate surveni, nici

pentru tine, nici pentru emitatorul acelui gand vatamator. Amandoi sunteti alaturi, una cu Dumnezeu. În locul dizarmoniei exista o perfecta armonie, sunteti iarasi UNUL.

Daca emitatorul gandului vatamator nu accepta raza alba pe care ai emis-o cu toata puterea ei, corpul lui va fi distrus. Aceasta raza alba curata va sterge complet orice vibratie de rau şi dizarmonie, dacăi se permite să-şi desavarseasca lucrarea. Daca i se rezista, are loc o stergere completa a celui care se incapataneaza în rezistenta sa. Rezistenta să aduce spre el tot principiul creator, IN MOD NEFAVORABIL, pe masura rezistentei opuse, impatrite. Asta inseamna o multiplicare de patru ori a fortei de rezistenta.

Astfel înţelegeti ca, indiferent dacăemiteti binele sau raul, el se intoarce la voi impatrit.

Guvernezi precum Domnul sau Legea care il exprima pe Dumnezeu, Binele, în locul raului, dar, chiar în aceasta atitudine, fii cu adevărat modest, NU JUDECA. Pune, în aceasta raza alba pura, toata iubirea pe care o ai, şi ai grija să fie, ceea ce generezi şi emiti, iubirea curata a lui Dumnezeu. Daca realizezi asta, legiuni intregi sunt la dispozitia ta. Ramai deschis şi umil, dorind să urmezi lumina. Ceea ce urmezi este lumina pura a lui Dumnezeu; şi aceasta lumina este iubire, puritate şi frumusete, eterne şi profunde.

În corpul tau exista 7 centri care pot fi folositi că reflectori sau emitatori. Poti determina acesti centri să straluceasca cu o putere mult mai mare decât orice lumina artificiala si, când vrei să emiti aceasta lumina, ea straluceste cu intensitate sporita şi va ajunge mai departe decât orice unda electrica pe care ai putea s-o proiectezi.

Activand acesti centri că să lumineze simultan, esti complet inconjurat de o armura pe care nimic nu o poate penetra.

Poti să emiti aceasta curata raza alba a lui Dumnezeu cu atata energie încât corpul tau să straluceasca mai intens decât lumina soarelui la amiaza. Atunci il intruchipezi pe Domnul Creatiei, Domnul Tuturor Lucrurilor. Stai în lumina, adevărat şi triumfator, totusi pasnic, iubitor, cu Dumnezeu intronat în corpul tau, şi acest corp este frumos, spiritual şi divin.

Pe masura ce eram cuprinsi de aceste vibratii, lumina emisa de corpurile lui Isus şi ale celor din grupul sau era tot mai greu de privit; era aceeasi stralucire vibranta care penetra totul, că un aur lichid. Vederii noastre, totul ii aparea nedefinit, iar pentru toate celelalte simturi totul era solid, că de piatra. vibraţiile revenira:

- În felul acesta poti sa-ti faci corpul complet invizibil pentru vederea materiala, focalizand toata gandirea ta asupra curatei raze albe a lui Dumnezeu şi lasand-o să emane din cei 7 centri reflectori, pusi la unison.

Apoi poti actiona prin oricare dintre aceste raze pentru a prezenta orice imagine doresti celor care ar dori sa-ti faca rau. Poti urma aceasta raza cu viteza luminii şi poti merge oriunde doresti, instantaneu. Corpul tau devine invizibil pentru cei care nu vad prin şi dincolo de ceea ce este material. Ei îşi vor da seama că este un lucru pe care nu-l înţeleg; de aceea, vor deveni receptivi la orice imagine pe care vei dori să le-o transmiti. Ceea ce ei nu înteleg li se va parea misterios sau supranatural, iar perceptia dezvoltata prin suspiciune şi superstitie ii face să se insele uşor. Astfel, revarsand iubire asupra celor care ar vrea sa-ti faca rau, energia eliberata de ei se intoarce asupra lor.

Imaginea raului pe care il emit ei dezvaluie omul neevoluat din acela care se lupta cu ceea ce considera a-i fi inamic, dar în realitate ei se lupta cu imaginea raului din ei insisi. Aceste imagini ii transforma pe cei mai buni prieteni în dusmani, şi ii starnesc pe frati contra fratilor.

Daca acesti banditi se vor incapatana să-şi continue atacul sau raidul, se vor distruge unii pe altii. Acum ei au ocazia să plece din regiune şi sa-i lase pe localnici în pace, sau să revina şi să se distruga singuri. Nimeni nu poate incerca să-şi distruga fratele fara să implice acelasi destin pentru sine însuşi. Nu facem decât să trimitem spre ei curata raza alba a iubirii lui Dumnezeu, şi dacăei ii vor opune ura, rautatea şi dorinţa de razbunare, vor transforma aceasta raza într-o flacara care ii va mistui. Nu trebuie să va temeti. Noi oferim doar iubire, şi nu avem puterea de a-i obliga s-o accepte. Daca banditii vin cu iubire, nu mai este nici un conflict. Cauza noastra este dinainte castigata.

În momentul acela, cineva ne anunta că se apropia de sat un mesager. Am iesit să-l intampinam. El ne spuse că banditii îşi incetasera hartuielile, că îşi asezasera tabara, pasnic, la vreo 20 de mile de Templul Crucii în T şi că nu mai facusera nici un rau localnicilor sau avutului acestora dupa cererea de ajutor, dar că ii retineau încă pe prizonieri că ostatici, că să se asigure că nu li se va opune vreo rezistenta. Ne mai spuse

că se zvonea insistent că banda avea să atace satul nostru peste o zi sau doua, dacănu li se dadea comoara până a doua zi.

Mesagerul ne adusese şi salutari din partea localnicilor. Fiecare era gata să-şi dea viaţa că să apere satul. I s-a spus că acest sacrificiu nu era necesar şi că putea să plece indarat cu multumirile şi recunostinta cea mai profunda a satenilor pentru ajutorul oferit.

Volumul 3: CAPITOLUL IV

A doua zi dimineata ne-am reluat lucrul cu un zel reinnoit, dupa ce ne alungasem din minte orice teama. În dimineata urmatoare lucram la cateva figuri sapate în peretele stancos al canionului.

Deodata, atentia ne-a fost atrasa de santinela satului, asezata de cealalta parte a canionului, de unde vedea o priveliste mult mai larga. Prin binoclu, vedeam cum face semne spre sat. Curand, satenii prinsera să alerge incoace şi incolo, în mod limpede cautand refugiu în marile grote sapate în peretii muntelui. Toţi localnicii erau foarte agitati.

Ascultand atent, auziram vuietul confuz al bandei care se apropia. Cineva din echipa noastra se catara mai sus, într-un loc de unde avea o perspectiva mai ampla asupra situatiei. Ne spuse, strigand, că vedea norul de praf starnit de calareti, inaintand spre intrarea în canion. Am ascuns echipamentul într-o crevasa adanca, apoi ne-am alaturat camaradului nostru şi ne-am plasat cu totii printre piscurile şi stancile de pe care puteam observa miscarile bandei. La intrarea în canion, banda se opri; cincizeci de calareti pornira în avangarda, apoi intreaga banda patrunse în canion, biciuindu-si şi imboldindu-si caii într-un galop nebunesc. Vuietul şi tropotul copitelor pe terenul stancos, amestecat cu strigate de amenintare, formau o larma indescriptibila. Chiar dacălucrurile nu erau atat de tragice, aceasta masa compacta de calareti dand navala inspira multa teama.

Pozitia noastra era foarte avantajoasa, căci peretii canionului erau atat de abrupti încât puteam vedea ceata de banditi chiar de deasupra, pe când inainta cu forta irezistibila a unui val oceanic.

Prima ceata de intrusi deja trecuse de pozitia noastra, şi se apropiau repede primii din grosul cetei. Pentru o clipa, ne-am indreptat binoclurile spre sat şi am vazut că se starnise panica.

Un membru al grupului nostru, care lucra pe pragul stancos, îşi lasa lucrul şi privi spre banda care se apropia. L-am vazut intorcandu-se şi privind prin usa care dadea spre intrarea în camera centrala a Templului.

Binoclurile noastre s-au fixat, toate, asupra figurii lui Isus, când El iesi pe usa aceea şi inainta pe pragul de piatra, mergand până la marginea lui şi ramanand o clipa că suspendat în aer, oferind o imagine magnifica.

Pragul acesta se afla la vreo 800 de picioare mai sus fata de locul unde stateam noi, şi la aproape 3 mile distanta. Instantaneu ne-am dat seama că Isus vorbea, si, dupa un moment, am auzit şi cuvînţele, clare şi distincte. Tovarasul nostru de pe prag se aseza şi incepu să ia note stenografice, ceea ce am facut şi eu. Comparatia ulterioara a notelor luate a aratat că auzisem cuvînţele Sale foarte clar, peste larma bandei care inainta. Ni s-a spus că El nu-Si ridicase glasul peste nivelul natural al vocii Sale bine modulate.

De indata ce Isus incepu să vorbeasca, o liniste perfecta se asternu asupra intregului sat şi a locuitorilor lui. Iata cuvînţele, traduse în engleza chiar de Isus. Dorinta mea cea mai fierbinte va fi mereu să nu le uit niciodata, chiar şi dacăas trai zece mii de ani.

LUMINA

- Asa cum stau singur în marea Ta liniste, Doamne, Tata al meu, din inima mea izvoraste o lumina pura care umple fiecare atom al fiintei mele cu imensa ei stralucire. Viata, Iubire, Putere, Puritate, Frumusete, Perfectiune, se inalta în adevarata lor splendoare înlăuntrul meu. Privind adanc în esenta acestei lumini, vad o alta lumina, - fluida, dulce, alba-aurie şi stralucitoare, - absorbind, generand şi emitand focul mangaietor al Celei Mai Mari Lumini.

Stiu acum că sunt Dumnezeu şi una cu tot universul lui Dumnezeu. Vorbesc în taina cu Dumnezeu Tatal meu şi sunt netulburat.

NEMISCAT IN LINISTE

- Totusi, în aceasta liniste deplina se desfasoara cea mai mare lucrare a lui Dumnezeu. Iarasi, sunt netulburat şi o liniste desavarsita este pretutindeni în jurul meu. Acum stralucirea acestei lumini se raspandeste în vastul univers al lui Dumnezeu, şi stiu că viaţa constienta a lui Dumnezeu este pretutindeni. Din nou o spun fara teama, Eu sunt Dumnezeu; sunt linistit şi netemator.

Il inalt pe Christ înlăuntrul meu şi intonez cantarea Divina. În armonia muzicii mele, canta inspiratia. Mereu mai tare, înlăuntrul meu, Marea Mama canta despre viaţa cea noua. Cu fiecare zi mai tare şi mai clar, inspiratia imi inalta gandirea constienta până când ea se acordeaza cu ritmul Divin. Iarasi inalt Christul din mine şi ascult atent că să aud voioasa muzica. Nota mea fundamentala este armonia, iar tema cantecului meu este Dumnezeu, şi Dumnezeu îşi pune pecetea pe Adevarul cantecului meu.

PRIVITI CUM MA NASC A DOUA OARA,

IATA UN CHRIST

- Cu marea lumina a Spiritului Tau, sunt liber; Doamne, Tata al meu, pecetea Ta este pusa pe fruntea mea. Accept.

Tin sus lumina ta, Doamne, Tata al meu. Iarasi, accept.

Când Isus termina de vorbit, o raza orbitoare de lumina alba pura tasni din plexul solar al trupului Sau. Acest fascicul de lumina se intinse asupra canionului până la punctul în care valea facea o cotitura brusca la stanga, chiar în fata locului unde ajunsesera calaretii care se apropiau.

În punctul unde se termina aceasta raza alba, instantaneu paru că se inaltase o mare bariera, că un zid de piatra; şi din ea tasneau scantei, că niste sageti luminoase.

Caii se oprira atat de brusc din goana lor nebuneasca, încât multi calareti cazura din sa. Multi ramaneau o clipa cabrati, cu capul şi picioarele în aer, apoi se intorceau şi o rupeau la fuga în josul canionului, complet scapati de sub control. Când ajungeau în primele randuri ale cetei, calaretii ramasi în să se luptau zadarnic să-şi tina caii în frau. Ca şi caii fara calareti, şi acestia se prabuseau în fruntea cetei. Asta se intampla în primele randuri ale bandei, în timp ce calaretii din spate, nerealizand pericolul, veneau şi ii impingeau pe cei din fata, până când canionul de sub noi fu plin de o gramada furioasa de oameni şi cai.

Pentru un moment fu liniste deplina, cu exceptia strigatelor salbatice ale oamenilor ingroziti şi ale cailor innebuniti, din locul unde avangarda în deruta se ciocnise cu restul bandei. Acolo se petrecu o scena teribila. Caii fara stapan, complet scapati din frau, se prabuseau cât erau de lungi în primele randuri, dezechilibrand tot mai multi calareti; şi acestia, nestapanindu-si strigatele, sporeau confuzia. Caii incepura să dea indarat, să cada şi să necheze, cum fac animalele innebunite în momentele de spaima violenta şi necontrolata. Panica se transmise în toata multimea din canionul de sub noi.

Deodata vazuram oamenii scotandu-si sabiile scurte şi alergand în deruta în toate directiile; altii îşi scoasera armele de foc şi incepura să traga în oameni şi cai, incercand să-şi croiasca drum că să scape. În curand, totul deveni o batalie pentru supravietuire. Se incheie cu o goana nebuna spre libertate a celor care erau destul de norocosi că să scape din invalmaseala, parasind defileul presarat cu gramezi de oameni şi cai, morti şi raniti.

Ne-am grabit să le dam tot ajutorul ranitilor. Toţi localnicii şi prietenii nostri ni s-au alaturat. Au fost trimisi emisari în imprejurimi, dupa ajutoare. Am trudit din greu toata noaptea, până a doua zi la rasaritul soarelui.

De indata ce ii scoteam pe raniti din cumplitul dezastru, Isus şi prietenii nostri ii luau în primire. Dupa ce i s-au acordat ingrijiri şi ultimului om, ne-am intors acasa pentru micul dejun. Spre marea noastra surpriza, intrand în casa, l-am găsit pe Banditul cel Negru discutand cu Emil. Era pentru prima data când ne dadeam seama că Emil fusese prezent. El vazu privirile noastre mirate şi spuse:

- Asta o să ramana de discutat mai tarziu.

Dupa terminarea mesei, am iesit afara cu Seful nostru şi el ne-a spus că Emil şi el venisera în ajutorul banditului, care fusese ranit serios, şi zacea imobilizat sub calul sau. Ei il eliberasera şi il adusesera în acest loc, unde fusese primit cu toata atentia; apoi o chemasera pe gazda noastra şi i-l dadusera ei în grija. Dupa ce ii fusesera tamaduite ranile, banditul o intrebase dacăea ii putea cere Dumnezeului ei sa-i arate şi lui ce ar putea face că să fie că ea. O mai rugase să-l invete să se roage. Ea il intrebase dacădorea să fie intreg şi sanatos, şi el raspunsese Da, exact că tine. Ea ii raspunse: Acum, că ai cerut să fii intreg, rugaciunea ta este implinita; acum esti perfect intreg. Omul cazuse apoi într-un somn adanc. La miezul noptii, când Seful nostru trecuse să-l vada, constatase că ranile ii erau complet inchise şi că nu mai ramasese nici o zgarietura. Omul s-a ridicat, s-a imbracat şi s-a oferit să ajute în munca de ingrijire a ranitilor.

I-am vazut pe multi, care credeam că tocmai aveau să paraseasca lumea aceasta, complet refacuti. Unii se crispau atat de ingroziti la apropierea prietenilor nostri, încât a trebuit sa-i despartim de ceilalti.

Dupa ce munca de tamaduire s-a incheiat, Cel Negru, cum l-am numit noi, merse printre camarazii sai raniti, facand tot posibilul că să le alunge temerile. Multi erau că niste animale prinse în cursa, temandu-se că ii astepta o moarte teribila, sub tortura, căci aceasta era pedeapsa care ii astepta dupa legea tarii atunci când erau capturati. Aceasta credinta era atat de adanc sapata în mintea lor, încât nu erau capabili să raspunda cumva la toata bunatatea care li se arata. Se temeau că erau ajutati să se puna pe picioare pentru că torturile să dureze mai mult.

În final toţi au fost vindecâti de ranile lor, desi cativa au zacut luni de zile, evident crezand că astfel amanau ziua torturii.

Cel Negru i-a organizat pe toţi ranitii care i s-au alaturat, într-o grupa de aparare impotriva altor atacuri, şi i-a atras în ea şi pe multi dintre localnici. Din momentul acela, dupa cum am aflat mai tarziu, cetele de banditi n-au mai incercat niciodata să atace regiunea.

Mai tarziu, doua din expeditiile noastre au trecut prin aceasta zona în drum spre Gobi. Omul acesta şi cei care il urmasera le-au condus în siguranta prin regiunea aceasta şi prin cea vecina, pe o distanta de peste 400 de mile, şi nici unul dintre ei nu a acceptat vreo rasplata pentru acest serviciu. Ni s-a spus, de multe ori, că el devenise o mare putere a binelui în regiune, petrecandu-si viaţa în serviciul oamenilor, fara nici o plata.

Volumul 3: CAPITOLUL V

La amiaza zilei urmatoare, ranitii fusesera ingrijiti cu totii şi am facut o ultima inspectie pentru a vedea dacănu mai era vreun ranit în viaţa prin defileu. Revenind spre casa pentru pranz şi odihna atat de dorita, cineva din grup a dat glas gandului care de ore intregi ne staruia în minte: De ce acest teribil dezastru, aceasta distrugere a vietii?

Eram patrunsi de oboseala până în maduva oaselor, şi eram complet uluiti din cauza socului. Greul muncii de recuperare a ranitilor, mai ales în primele ore, cazuse pe umerii echipei noastre, căci localnicii fusesera atat de terorizati de acesti banditi, încât au fost foarte greu de convins să le dea ajutor, chiar şi dupa ce eliberasem multi raniti de sub caii prabusiti.

Satenii nu vedeau nici un motiv pentru a salva vietile celor care intentionasera să le ia lor viata. Multi dintre ei aveau o profunda aversiune fata de atingerea oricarui corp mort. Daca nu ar fi fost prietenii nostri, localnicii ar fi parasit imediat scena evenimentelor, fara să se mai intoarca. Astfel încât eram franti de oboseala şi deprimati, la capatul celei mai teribile experiente din viaţa noastra.

Am ajuns acasa, ne-am spalat şi ne-am asezat la masa complet lipsiti de vlaga. În scurt timp incepu să apara mancarea. Eram numai noi, fara Seful nostru, care ii insotea pe cativa dintre prieteni şi pe Lin Chu, Cel Negru, într-o plimbare în josul vaii. Dupa masa ne-am retras în camerele noastre că să ne odihnim, şi nici unul din echipa nu s-a sculat până a doua zi dupa-amiaza.

Pe când ne imbracam, cineva a propus să mergem direct în sanctuarul nostru - aşa numeam camera superioara a Templului. Am parasit casa şi am pornit spre Templu, în mers obisnuit. Ajunsesem la scara care ducea la intrarea în tunel când cineva din grup, care era mai în fata, se opri cu piciorul pe prima treapta şi spuse:

- Ce s-a intamplat cu noi? Acum o zi-doua eram în al saptelea cer de incantare, mergand dîntr-un loc în altul dupa dorinţa şi indeplinind în 3 luni lucrari care ne asteptasem să ne ia ani de zile. Mancarea apare singura pe masa noastra, şi asta fara nici cel mai mic efort din partea noastra. Acum, deodata, am cazut iar în vechile noastre obiceiuri. As vrea să stiu, de ce aceasta cadere subita? Vad o singura explicatie. Fiecare dintre noi a acceptat starea data de experienta prin care am trecut. Iata ce ne impiedica acum, şi eu unul am terminat cu asta, nu-mi apartine nicicum. Nu este starea mea decât dacăo servesc, dacăo pastrez şi n-o las să se duca. Am terminat complet cu asta.

Cum stateam şi il priveam, ne-am dat seama deodata că a disparut. Pentru o clipa am ramas uimiti de realizarea lui; totusi, nici unul dintre noi nu reusea să abandoneze ceea ce ne apasa, cu toate că ştiam foarte bine că era vorba de o situatie care nu ne privea catusi de putin. În consecinta, am fost nevoiti să urcam pe scara, să mergem prin tunel, apoi în sus prin diferitele incaperi, că să ajungem la tinta noastra. Când am ajuns, tovarasul nostru era deja acolo.

În timp ce vorbeam despre aceasta reusita, aparura Isus, alti prieteni şi Seful nostru. Ei pasira în camera prin usa care se deschidea spre pragul stancos. Ne-am asezat, şi Isus incepu spunand:

- Sunt foarte multi cei care declara că ei sunt fii ai lui Dumnezeu şi că ei au tot ce are Tatal. Ei au, intr-adevăr, tot ce are Tatal, dar aceasta afirmatie nu devine un fapt implinit decât atunci când ei au curajul să faca pasul urmator şi să se vada pe sine că Dumnezeu - una cu tot ce este Dumnezeu; atunci ei ajung la implinire. Când cineva, în limitata gandire materiala, il vede pe Christ manifestat, atunci acea individualitate subtila revarsa lumina. Acela care il pastreaza pe Christ în minte, vede cu o viziune mai subtila, mai clara şi mai extinsa. Acesta îşi vede corpul sau superior vibrand la un nivel mai inalt decât corpul limitat, pe care de asemenea il vede.

El gandeste că sunt doua corpuri. Mai gandeste că acel Christ este al altcuiva. Ele sunt doua numai în aparenta, pentru că el nu crede că el este Christ. Dar să ne imaginam că se declara Christ şi accepta asta că pe un fapt real; în clipa aceea, cele doua se contopesc şi el l-a adus pe Christ în manifestare. Atunci Christ se inalta triumfator. Acum să-l lasam să mearga un pas mai mult, şi să declare că este Christul lui Dumnezeu cel care se inalta, şi în momentul acela el este Christul lui Dumnezeu. Atunci Fiul lui Dumnezeu este una cu Dumnezeu Tatal şi merge direct spre Tatal. Apoi el trebuie să faca încă un pas. Este cel mai mare şi cere cea mai mare hotarare, căci orice teama, gand muritor şi limitare trebuie sterse: el trebuie să mearga direct la originea Divina, Tatal, şi să declare ferm, şi să cunoasca în mod pozitiv, fara teama, prejudecâta, superstitie sau credinta artificiala, că el este Dumnezeu; că el este în intregime contopit sau unit cu Dumnezeu; că el este Iubire, Intelepciune, Intelegere; că este substanta; că el este orice atribut al lui Dumnezeu Tatal, sursa, Principiul. El trebuie să accepte asta cu toata modestia - că unul care il exprima pe Dumnezeu. Prîntr-un asemenea om, fiecare dintre atributele lui Dumnezeu se revarsa asupra intregii lumi. Pentru acela, nimic nu este imposibil. Numai prîntr-un asemenea om se poate exprima Dumnezeu. Când te contopesti cu Dumnezeu, nimic nu îţi este imposibil. Nu numai că ai tot ce are Tatal, dar esti şi tot ce este Tatal. Tu esti trinitatea, treimea. Esti omul-Christ, Christul lui Dumnezeu, DUMNEZEU, toate trei în UNUL. Spiritul Sfant salasluieste în tine. Spiritul Eului Intreg în actiune creativa locuieste în tine. Când accepti asta, atunci tu, că şi toţi ceilalti, veti canta imn de slava puterii numelui lui Christ; nu a numelui persoanei Isus, ci a lui Christ. Ingerii se vor inclina; aduci la lumina diadema regala şi Il incoronezi pe Christ că Domn al tuturor. Nu incoronezi persoana lui Isus, ci Christul; şi Christ merita cea mai magnifica dintre toate diademele regale în coroana Christica. Nu exista diademe prea mari sau prea divine pentru coroana Christului triumfator. Intelegeti că oricine vrea, poate ajunge aici. Mergi inainte şi devii Christul triumfator. Oricine vrea, să vina.

Când spui Dumnezeu, te vezi pe tine insuti că Dumnezeu. Il vezi pe Dumnezeu manifestat aşa cum te manifesti tu. Dumnezeu nu poate fi bigot, laudaros sau egoist. Nici Christ, sau omul-Dumnezeu, imaginea şi asemanarea lui Dumnezeu, nu poate fi astfel. Poti fi chiar Dumnezeu, şi acesta este omul-Dumnezeu. EU SUNT este în Tatal şi Tatal este în mine sunt cuvinte adevarate. EU SUNT şi Tatal meu sunt UNA cu toata modestia şi cu Maretia Atotputernica. Dumnezeu şi intreaga omenire unita sunt Atotputernicul - Omnipotenta lui Dumnezeu.

Ceea ce s-a nascut în gandirea ta eronata va fi inaltat în slava, căci orice gand de eroare este sters. Ceea ce a nascut imaginea lucrurilor materiale trebuie şi ajunge să exprime imaginea divina atunci când pui mai presus de orice aceasta imagine ideala.

Va spun că acum, în momentul acesta, aveti cea mai mare ocazie să pasiti inainte, în afara acestui haos exterior, în marea pace şi binecuvantare a lui Dumnezeu, şi să va invesmantati în lumina lui Dumnezeu. Cu toata modestia, puneti coroana lui Christ pe capul vostru, şi dacăvoi insiva n-o faceti, nimeni altul nu o poate face în locul vostru.

Apropiati-va şi fiti o parte din marele tron alb, sursa lucrurilor. Deveniti una cu aceia care au ajuns la cele mai mari realizari în felul acesta; fiti nu doar una cu Dumnezeu, ci fiti Dumnezeu, efectiv DUMNEZEU. Atunci esti capabil şi reusesti să exprimi atributele divine în fata intregii lumi. Cum ar putea energia Divina să fie exprimata altfel decât prin om? Pe tot pământul nu exista alt organism care să poata vibra la o asemenea frecventa; si, în consecinta, el este atat de superior organizat încât percepe, apoi genereaza şi transforma aceasta energie suprema, care il face pe om capabil sa-L exprime pe Dumnezeu în fata lumii intregi. Cum s-ar putea face asta altfel decât prin corpul cel mai superior organizat şi perfectionat pe care il avem atunci când avem un control deplin asupra acestui trup?

Acest control inseamna o viaţa de complet şi desavarsit Maestru, Mesia, Discipol. Ai controlul acestui corp şi esti în armonie perfecta cu el numai atunci când te inalti la o perfecta dominare şi stapanire a tuturor atributelor Sfintei Treimi: Omul - EU SUNT, Christ, Christul lui Dumnezeu; apoi, combinandu-le pe acestea trei cu cel mai inalt, Dumnezeu - tu esti DUMNEZEU.

Iata-te pe tine, omul de astazi (toata omenirea) extinzandu-ti viziunea şi percepand adevarul despre voi insiva, adevarul că exista o viaţa mai inalta şi mai buna pentru voi decât obisnuinta vieţii materiale. Percepi asta pe masura ce urmezi calea drept-folosita (calea cea dreapta), în armonie şi real acord, cu cele mai inalte idealuri pe care le poti exprima, le poti urmari, sau le manifesti cu iubire, profund respect şi devotiune.

Primul pas: tu, omule, devii omul-Christ, singurul fiu nascut al lui Dumnezeu. Urmatorul pas: devii Christul lui Dumnezeu vazand omul-Christ că fiind Christul lui Dumnezeu. Ai unit omul-Christ cu Christul lui Dumnezeu; apoi, că să mergi direct la sursa, trebuie să le iei că fiind acestea Unul, Dumnezeu Tatal. Deci ai adus omul-EU SUNT în omul-Christ; apoi ai transformat acest om-Christ în Christul lui Dumnezeu, sau Domnul Dumnezeu. Acestia, care pareau doi, au devenit UN Dumnezeu. Dumnezeu, Tatal tuturor. Nici un lucru nu va fi imposibil pentru tine dacănu deviezi de la aceasta cale a justei utilizari. Pe aceasta cale trebuie să fii absolut lipsit de teama şi sincer, indiferent de ce ar spune lumea intreaga. Inaltandu-ti şi cunoscandu-ti stapanirea şi mintea unita, esti una cu Tatal, abundentul şi atotprezentul Principiu Suprem al tuturor lucrurilor.

În aceasta lumina, Biblia voastra nu reprezinta altceva decât o mare descriere alegorica a dezvoltarii şi desavarsirii spirituale a omului, dacăea este corect înţeleasa şi folosita.

Coloana de lumina, pictata că pogorandu-se din ceruri asupra mea, de fapt este proiectata în exterior din trupul meu. Este adevărat că este o lumina din cer, căci cerul este pretutindeni în jurul nostru şi este vibratia luminii. Adevaratul centru sau punct de inceput al cerului este chiar înlăuntrul trupului meu. De aceea, aceasta lumina cereasca trebuie să provina chiar de la mine. Propriul meu EU SUNT trebuie să permita acestei esente luminoase să vina inauntru; apoi eu trebuie să generez şi să transform aceasta energie luminoasa astfel încât ea să poata fi emisa în afara cu orice densitate dorita de Dumnezeu, de EU SUNT. Când acest lucru este facut, nimic nu poate rezista puterii acestei lumini pure. Acestea sunt razele de lumina pe care le vedeti emise de corpul meu în portretul cu mine în Gradina Ghetsimani. Razele de lumina ieseau din corpul meu, în loc să coboare din ceruri peste mine.

Astfel, poti transforma puterea lui Dumnezeu şi o poti emite cu o asemenea forta încât este irezistibila. Este puterea lui Dumnezeu, recunoscuta peste tot în jurul tau, lasata să patrunda înlăuntrul tau, amplificata şi transformata în trupul tau, apoi emisa prin centrii reflectori.

Aceste lucruri sunt realizate repede de toţi cei care se ridica ferm în atitudinea lui Dumnezeu, la mostenirea lor divina, Christul lui Dumnezeu, toţi că Unul. Aceasta este deviza divina şi definitorie pentru intreaga omenire.

Cu cât se apropie omenirea mai mult de aceasta mare raza tamaduitoare, cu atat mai repede vor dispare discordia şi dizarmonia.

Daca traiti liber în aceasta vibratie luminoasa care este lumina lumii intregi, şi dacătoti tind spre ea, veti ajunge mereu mai aproape de adevaratul camin al omului. Astfel descoperiti că EU SUNT este lumina lumii intregi. Cu Dumnezeu, aveti abundenta. Inaltati acest puternic EU SUNT al lui Dumnezeu. Inaltati acest trup la Dumnezeu, şi atunci toţi sunteti incoronati Domni ai Tuturor Lucrurilor.

Tu singur îţi asezi coroana pe cap. Nimeni nu poate face asta în locul tau.

Volumul 3: CAPITOLUL VI

Singurul motiv pentru care am insistat să redau atat de amanuntit experientele acestor cateva zile, în legatura cu banditii, este că să prezint cât mai concludent puterea unui singur om, aflat cu totul în dreptul sau divin de dominare şi stapanire, acea putere de a transforma energia şi elanul generate şi emise de o masiva gloata de nelegiuiti, pentru a proteja perfect persoana să şi intreaga regiune.

Aceasta protectie a fost realizata numai pentru că energia şi impulsul banditilor au fost atat de mari încât atunci când au fost amplificate, intensificate şi returnate, i-au facut pe aceia care doreau să distruga, să se intoarca unii impotriva altora şi să se distruga ei insisi. S-a asigurat şi protectia intregii regiuni pe multe mile de jur imprejur, desi locuitorii fusesera coplesiti de banditi, fiind de peste 3 ori mai putini la numar şi neavand arme pentru aparare.

De indata ce tulburarea şi socul zilelor precedente s-au stins, am revenit la munca noastra cu un interes reinnoit. Pastele se apropia repede şi doream să ne terminam lucrarile din aceasta localitate că să ne intoarcem în India.

Din momentul acela, lucrarea noastra s-a desfasurat rapid până la sfarsit. Ultimele amanunte ale pregatirilor de plecare au fost incheiate în ajunul Pastelui. Ziua de Paste a fost rezervata pentru odihna şi relaxare deplina.

Mergand spre Templu, cu mult inaintea zorilor, l-am găsit pe Chander Sen sezand în gradina. S-a ridicat şi a venit cu noi, spunand că aveam să ne intalnim cu Seful nostru în Sanctuar. El ne-a sugerat să ne intoarcem în India prin Lhasa, de acolo spre Muktinath, prin trecatoarea transhimalayana spre Kandernath şi apoi prin Darjeeling. Ajunsi la baza scarii care ducea la intrarea Templului, ne-am oprit să privim zorii care mijeau.

Chander Sen îşi puse o mână pe scara şi ramase că pregatit să urce spre intrarea tunelului. În pozitia aceasta, incepu să vorbeasca:

- Lumina nu contine în ea intunericul, căci ea straluceste din intuneric. Când Isus a înţeles că avea să fie tradat de Iuda, El a spus: Acum Fiul omului este slavit, şi Dumnezeu este slavit în Fiul omului. Maestrul nu voia să se subînţeleaga Iuda m-a vandut; El nu se referea deloc la Iuda. El subînţelegea şi avea în vedere numai Plenitudinea slavitului Christ al lui Dumnezeu revarsata prin Sine. Vedem astfel că perfecta actiune subtila rezolva orice dizarmonie în felul ei propriu. Acum puteti spune: Christ, iesi la lumina mereu mai limpede, atat de limpede încât esti una cu mine. Caci intr-adevăr, suntem un singur trup, un singur suflet, un singur spirit; un unic principiu, intreg şi complet. Voi sunteti EU SUNT, la fel şi eu, impreuna suntem Dumnezeu.

În momentul când îşi termina discursul, deja eram în Sanctuarul nostru, camera centrala a Crucii în T. De-abia ne asezasem, când Isus şi alti cativa, inclusiv Seful nostru, intrara pe usa care dadea spre terasa de piatra.

De cum au intrat, o mare izbucnire de lumina umplu incaperea. Ne-am salutat şi am fost prezentati strainului care intrase cu ei. Parea să fie un barbat în varsta, totusi plin de viata. Ni s-a spus că era unul dintre acei Muni care aveau în grija pesterile de langa Hastinapur. Se intorcea spre regiunea aceea şi avea să ne insoteasca. Il cunoscuse pe marele Rishi (înţelept) Vegas, şi se intalnise şi cu Rishi Agastya, a carui sihastrie se afla în aceeasi zona minunata şi izolata de lume. Am fost foarte bucurosi de sansa care ni se oferea.

Am format un cerc si, cu ambele palme asezate pe masa, am ramas pentru scurt timp într-o liniste deplina. Desi nimeni nu scotea o vorba, camera era plina de o emisie ciudata, pulsand şi vibranta. Era o senzatie complet diferita de tot ce intalnisem până atunci, şi la inceput paru să ne copleseasca. Stancile pulsau şi vibrau cu note muzicale pline de rezonanta. Asta a durat numai cateva clipe. Când tacerea a fost rupta, ni s-a spus că în dimineata aceea aveam să vedem crearea universului în imagini. Aceste imagini aveau să ne arate ceea ce s-a intamplat când universul nostru a luat fiinta.

Am iesit pe terasa şi ne-am oprit pe marginea ei. Mai era o ora până la rasaritul soarelui. Pacea deplinei taceri ne-a invaluit. Era vremea potrivita pentru o renastere. Priveam departe, adanc în spatiul infinit, cu sufletele dornice şi nerabdatoare.

Muni-ul incepu spunand:

- Exista doar doua lucruri pe lume: pe de o parte, ceea ce exista încă dinainte că să se afirme constiinta, ceea ce exista şi va exista mereu; pe de alta parte, lucrurile pe care le-a gandit şi le va gandi omenirea.

Ceea ce a existat inainte de nasterea conştiinţei, este etern; ceea ce gandeste omenirea este schimbator şi inconstant; ceea ce a fost inainte de inceputurile conştiinţei, este Adevarul; ceea ce cred oamenii că este adevarul, este adevarul pentru ei. Când Legea Adevarului patrunde în constiinta, ea sterge tot ceea ce oamenii gandeau greşit inainte.

Pe masura ce trec secolele şi se da la o parte valul material prin procesul evolutiei, în mintea oamenilor apar ganduri care ii readuc spre Adevar sau, cum spunem noi, spre realitatea cosmica originara; şi aceste ganduri care umplu memoria trecutului, confruntate cu faptele prezentului şi ameliorate de profetiile viitorului, marcheaza clar calea conştiinţei unei rase evoluand spre unitate. Astfel, rasa umana este mereu chemata inapoi, spre principiul initial al existentei sale. Prin aceasta revenire şi repetare, omenirii i se arata eternitatea Creatiei, că şi a intregii umanitati; dar fiinţele umane sunt într-o continua

schimbare şi se afla sub manifestarea Legii numita actiune şi reactiune. Când omenirea merge suficient de departe în crearea propriilor sale creaturi, Marea Lege Absoluta a Adevarului o ia de mână că s-o duca în fata planului original. Astfel, vedem că legea cosmica nu permite niciodata că viaţa să se desfasoare prea departe într-o extrema. Aceasta lege este totdeauna polarizata în echilibru şi armonie.

În pofida idolilor şi crezurilor, omenirea va ajunge la uniunea completa cu Realitatile Absolute. Toate lucrurile care nu sunt în uniune şi acord perfect cu realitatea cosmica actuala, trebuie să se stearga de la sine atunci când Legea Absoluta a Adevarului capata putere în constiinta umana. Gandurile oamenilor sunt intotdeauna astfel construite incat, atunci când soseste Adevarul, ei să se elibereze de creatiile lor imperfecte, nascute doar din semiadevaruri.

Legea Cosmica Absoluta trebuie indeplinita complet. Prin gand, cuvant sau actiune, Legea Realitatii este destinata sa-i conduca pe oameni spre ea insasi. Stramosii ne-au transmis că orice arbore pe care Tatal Ceresc nu l-a sadit înlăuntrul vostru va fi dezradacinat. Nu fiti orbii care ii conduc pe orbi. Daca un orb conduce alt orb, nu vor cadea ei în aceeasi groapa?

Se apropie repede sfarsitul ciclului în care orbii intregii rase umane i-au condus pe orbi într-un haos de ignoranta, superstitie şi iluzie creat de aceia care cred în ceea ce gandesc fiinţele umane, mai degraba decât în ceea ce este adevărat şi real. Civilizatia care s-a ridicat pe baza iluziilor şi superstitiilor secolelor recente se afunda singura în haos. În agonia şi tragedia creatiilor sale eronate, o noua constiinta a rasei umane se dezvolta rapid. De fapt, usa este larg deschisa pentru noua ei nastere.

Nu exista alta cale decât de a merge, de pe un plan al conştiinţei, pe o treapta mai inalta şi mai avansata a actualului plan cosmic. Singura conditie interzisa în vibratia marelui cosmos este acea calitate a gandirii care face că rasa umana să se fixeze atat de solid în ceea ce crede incat, dacăea se agata cu disperare de vechile sale iluzii şi nu renunta la ele, nu va putea să intre nicicum în vastul spatiu al gandirii universale. Cei care sunt prea absorbiti în constiinta lor personala trebuie să-şi continue drumul până la epuizarea credinţelor şi experientelor lor, până când nu mai pot continua; atunci, de la sine, Legea Absoluta ofera un sprijin progresiv, prin boala, suferinta şi pierderi, până când omul se satura şi revine pentru a descoperi raul ideii false dinlauntrul sau.

Daca o rasa sau o natiune refuza să renunte la lucrurile create de o parte a gandirii omenesti, şi să accepte ceea ce exista cu adevărat, Legea îşi ia mainile de pe ea, permitand vibratiilor acumulate prin emiterea acestei conditii să se reflecte inapoi asupra acelei rase prin raza de lumina. Atunci, prin razboi, conflicte, discordie şi moarte venite din toate partile, acea rasa sau natiune este desfiintata, pentru a fi plasata într-o alta situatie în care să evolueze prin creatie. Astfel, ea poate s-o ia de la inceput, într-un nou contact cu ceea ce era inainte de inceputurile conştiinţei umane. Civilizatia de astazi se apropie rapid de un mare moment de reconstructie. Toate lucrurile care par stabile şi bine fundamentate vor fi curand supuse unei rasturnari. Orice copac care nu a fost sadit prin Adevar va fi smuls din radacini. Se apropie o prabusire completa, de dimensiune cosmica, a actualelor institutii sociale, politice, financiare şi religioase, care vor elibera locul pentru noua era, pentru că omenirea să poata veni în contact mai strans cu ceea ce este şi a fost stabilit inainte că actuala constiinta omeneasca să ascunda şi să dea la o parte totul. Adevarul asteapta cu o bunavointa atenta, iubitoare şi stralucitoare, până când omul înţelege că el poate imbratisa şi poate deveni constiinta a tot ceea ce a existat dintotdeauna.

Omenirea face un pas inainte de la povestile copilariei generatiilor precedente, şi creatiile lor nu mai au nici o valabilitate pentru individualitatea elevata şi discernamantul spiritual al conştiinţei generatiei care este pe cale să vina. Se apropie sfarsitul iluziilor, traditiilor şi superstitiilor. La fel se intampla şi cu civilizatia cladita pe ele. Vechii idoli nu mai sunt buni decât pentru infantila constiinta care se apropie de un impas. Mirajul lor a condus la prabusirea lor, căci s-au dovedit a fi doar povesti, ticluite de o carmuire sau de o preotime, pe post de doica pentru adormit copiii plangaciosi ai unei rase în crestere. Cei care au vazut în perspectiva nu au plans, şi astfel nu au fost adormiti. Multi dintre acestia au înţeles că povestile acestea nu erau adevarate şi multi au iesit ferm în fata pentru a inlatura neadevarul; căci ei vedeau, direct prin Absolut, ceea ce a existat dintotdeauna şi intotdeauna a fost înţeles şi contactat de unii oameni. Din acestia se va ridica o noua şi mai vitalizanta constiinta, complet treaza şi gata să inlature idolii pe care omul i-a cladit pentru semenii sai, pentru a face loc noilor idealuri, care de fapt sunt la fel de vechi că şi zorii creatiei.

Aceasta va cere, din partea celor care instruiesc, conduc sau inspira constiinta rasei umane, că ei să actioneze pe un plan de contact real şi viu, atat de inalt încât să nu incapa greseala sau contradictie, şi pe un

plan al interpretarii atat de simple, încât să nu se poata înţelege greşit. Tigrul inaltei înţeligente şi spiritualitati, care se trezeste, va refuza să mai doarma, căci deja a fost deziluzionat de ramasitele trecutului şi a fost dezamagit de tortura increderii rau plasate. Va fi necesara o gandire mai puternica şi mai plina de viata, cu o instructie bazata pe Adevarul însuşi.

Multimile asculta acum, în pofida secolelor petrecute în traditia credînţelor lor limitate, stravechiul mesaj care lucreaza la aducerea pe lume a noului-nascut în inimile şi vietile oamenilor. Acest mesaj vechi şi nou este sunetul de trambita care se aude peste vocile preotimii ingradite în dogme. Este mai puternic decât larma bataliei; este mai sonor şi mai clar decât conflictele mocnite ale minciunilor financiare, industriale, politice şi religioase.

În ciuda gandirii conservatoare şi habotnice a unei parti a omenirii, ideile traditionale şi idolatre despre Dumnezeu, Christ şi om, despre sine, despre viaţa şi moarte, toate trebuie să dispara; si, cu eliberarea completa de aceste idei preconcepute, trebuie să fie inlaturat şi lasat în urma tot ce s-a construit pe baza lor.

La orizontul acestei noi ere se iveste o salvare, mantuire, care are un înţeles complet nou. Aceasta noua umanitate, nascuta dîntr-o viziune mai clara şi o perceptie mai limpede, este mantuita prin revelatia profunda care izvoraste din toate rasele şi din toate popoarele. Aceasta lumina este viaţa Unica, care este în tot şi prin tot.

În pofida maselor ingradite în iluzie, în ciuda dependentei şi servitutii lor, apare la orizont o perspectiva mai mareata şi mai nobila asupra lui Dumnezeu, asupra Christului omului şi asupra Christului Divin, asupra Sinelui şi chiar asupra mortii; un alt ciclu spiritual incepe pentru intreaga lume. O alta era a Rasei de Cristal se naste din vartej.

Ori de cate ori un popor sau o natiune il gandeste pe Dumnezeu că fiind Absolutul, acel popor sau natiune este Dumnezeu, căci Dumnezeu se stabileste în mijlocul sau. Iubind, slujind şi respectand acel ideal, ei devin cu adevărat Dumnezeu. La implinirea timpului, ei si-au dobandit mostenirea care le fusese dinainte stabilita în Spirit. Ori de cate ori un individ se gandeste la Dumnezeu, el este Dumnezeu, Dumnezeu locuieste în el. A inspira omenirii viata, inseamna acelasi lucru, Dumnezeu. Cu aceasta mareata înţelegere a revelatiei cosmice, oamenii Il descopera pe Dumnezeu exact aşa cum a fost El inainte să fi inceput să se manifeste constiinta omeneasca - acelasi ieri, astazi şi pururea.

Se inalta incet în om, din cioburile ortodoxiei, adevaratul templu nefacut de mâini, etern în ceruri. O mareata rasa noua de ganditori iese în fata, cu o putere herculeana. În curand, asupra pamantului se vor abate valurile care vor matura ruinele iluziilor raspandite pe caile celor incarcati cu povara evolutiei.

Lucrarea este deja indeplinita. Sute de milioane de oameni sunt redati libertatii, cu inima, sufletul, trupul şi instinctul - libere. Ei sunt pulsul viu al unei rase încă nenascute care este aceeasi mostenitoare a vremurilor. Ii vad pasind de-a lungul timpurilor, mergand mână în mână cu Dumnezeu. Mari valuri de înţelepciune se revarsa spre ei dinspre eternele tarmuri ale infinitului. Ei indraznesc să paseasca inainte şi să se declare pe sine că parte din Dumnezeu cel vesnic, eternul Christ, - Dumnezeu şi omul, pentru eternitate, Una cu viaţa eterna. Ei indraznesc să paseasca inainte şi să declare spre ceruri că multe din cele scrise de om sunt minciuni şi au fost scrise într-o cumplita orbire.

Aceasta noua constiinta palpitand este creasta valului care se sprijina pe noua constiinta a rasei umane. Aceasta constiinta il vede pe om însuşi că fiind cea mai inalta expresie de pe aceasta planeta, şi una cu Dumnezeu prin intermediul vieţii sale; şi vede că toate resursele sale ii parvin chiar prin aceasta viata. Aceasta rasa stie că omul poate trai constient într-un univers perfect, cu fiinte perfecte şi în acord perfect cu situatii şi conditii perfecte, cu siguranta absoluta că nu exista nici o eroare în marele plan Spiritual al Cosmosului.

Omul Il vede pe Dumnezeu că Spirit Cosmic care penetreaza totul; atunci, gandind cu toata subtilitatea minţii, el nu va ezita să revada principiile fundamentale care l-au plasat acolo unde este şi l-au facut ceea ce este. Astfel, el ajunge să fie iarasi una cu sursa sa. El stie că aceasta sursa este partea mereu tacuta a minţii sale Divine, contopita şi unificata constient în gandire cu Mintea Infinita.

Aceasta noua rasa înţelege ca, dincolo de soare sau umbra, fara regrete, adevaratul deziderat al sufletului pentru Iubire şi Pace reala este Adevarul alcatuit din Dumnezeu şi om. Aceasta rasa nu va ezita să smulga vesmînţele stramte ale iluziei de pe intreaga rasa omeneasca. Spectrul livid care de secole a inlantuit picioarele omului slab, egoist şi plin de indoieli, prin propria lui ignoranta, va fi complet inlaturat.

Acesta va descoperi că a inlaturat propriile sale ganduri de limitare, prin sinele sau adevărat, complet trezit. El s-a ridicat de la om la omul-Dumnezeu, la Dumnezeu.

Volumul 3: CAPITOLUL VII

Dupa o scurta odihna, pe când primele raze de soare apareau departe, la orizont, Muni-ul se ridica şi spuse:

- Cu mine sunt aceia care au invatat multe lucruri pe care Tatal le are în vedere pentru intreaga omenire. Ei înteleg cu puterea de comprehensiune a aceluia care patrunde Spiritul; astfel, lumea intreaga este cuprinsa în viziunea lor. Ei vad ce simte umanitatea. Astfel sunt capabili să ajute omenirea în implinirea dorînţelor ei. Ei aud, de asemenea, mii de sunete insesizabile în mod obisnuit, cum ar fi cantecul pasarii-colibri, piuitul puiului de macaleandru, taraitul greierului, sunete care ating 50 de mii de vibratii pe secunda, şi multe alte sunete muzicale aflate cu mult peste pragul auzului uman.

Ei sunt capabili şi să simta, să controleze şi să emita sunete imposibil de auzit care pot trezi sentimente precum iubirea, pacea, armonia şi perfectiunea, de care beneficiaza lumea intreaga.

Si vibraţiile sentimentelor de abundenta şi mare bucurie pot fi amplificate şi emise de ei, astfel încât ele inconjura şi interpenetreaza toata omenirea cu o asemenea putere ca, dacădoreste, orice individ din familia umana le poate avea. Când constientizeaza existenta acestei conditii, fiecare individ uman coopereaza amplificand şi emitand aceste vibratii; atunci, singurul lucru de care are nevoie omenirea se cristalizeaza în jurul şi printre indivizii sau membrii ei. Dorînţele lor sunt indeplinite. Când vibraţiile necesare sunt activate, indivizii umani nu pot să nu observe prezenta lor. În felul acesta, toate dorînţele perfecte ale omenirii sunt cristalizate în forma lor efectiva.

Vastul ocean al spatiului creativ, nelimitat, viu al lui Dumnezeu este limpede precum cristalul; şi este, totusi, plin de o energie vibranta, radianta; şi aceasta energie este cunoscuta că fiind substanta fluida în care toate substantele sau elementele se gasesc dizolvate sau suspendate într-o relatie armonioasa, gata să raspunda la nivelul vibratoriu care le va permite să capete forma. Când influenta vibratorie corespunzatoare este activata prin gandurile individului uman cooperand cu intregul, atunci elementele, neavand alta cale, dau buzna şi umplu tiparul construit de dorinţa. Aceasta este legea absoluta, şi nimeni nu poate sta în calea ei.

Ascultati. Se aude o orga, cantand cu note foarte grave. Acum să coboram, mai intai, aceste note astfel încât să nu mai poata fi auzite de noi. Sentimentul sau emotia pe care ne-a provocat-o sunetul, încă se mai mentine, nu-i aşa? Vibratia continua că şi la inceput, chiar dacăeste imperceptibila. Acum să ridicam aceste note tot mai sus pe scara muzicala, până când devin iarasi de neauzit. Sentimentul sau emotia se pastreaza; vibratia mai inalta continua că şi cealalta. Stim că nici una dintre aceste influente nu inceteaza, chiar dacăau iesit din domeniul auzului urechii noastre fizice.

Acesta este ceea ce noi denumim Spirit. Când fizicul pierde controlul, Spiritul preia controlul; şi acel control este mult mai clar, căci are o gama mult mai larga de vibratii decât fizicul limitat şi este mult mai susceptibil să controleze influentele şi vibraţiile gandirii, din moment ce gandirea este mult mai apropiata şi mai corelata cu Spiritul.

Fizicul este limitat la corp şi nu se extinde în afara lui sau peste posibilitatile lui. De asemenea, fizicul e limitat complet la actiunile corpului, dar nu şi la reactiile lui. Când ajungem la reactii ale corpului, suntem Spirit, dacădefinim asta că Spirit; astfel puteti înţelege cât de limitat este corpul fizic.

Spiritul nu numai că penetreaza fiecare atom al aşa-numitului fizic, dar interpenetreaza şi cea mai minuscula particula a oricarei substante, fie ea solida sau gazoasa. De fapt, substanta îşi ia diferitele sale structuri din forta care a modelat tiparul. Substanta nu poate lua altfel diferitele sale forme. Omul este singurul proiectant şi coordonator al acestor variate tipare pe care le umple substanta. Dati-mi voie să fac o paranteza pentru o scurta explicatie. Vedeti marele Soare central al universului nostru, Sistemul Solar, stralucind în toata splendoarea lui minunata si, pe masura ce orizontul se retrage treptat şi descopera vederii noastre o noua zi, o noua epoca, un nou Paste se naste.

Acest aşa-numit univers al nostru, care se roteste în jurul Soarelui central, nu este decât unul dintre cele 91 de universuri care se rotesc în jurul unui soare central. Acest soare este de 91 de mii de ori mai mare decât masa insumata a tuturor celor 91 de universuri. Acest nucleu central este atat de imens încât fiecare dintre cele 91 de universuri care se rotesc în jurul lui, într-o perfecta ordine şi armonie, este tot atat

de mic pe langa el, cum este o minuscula particula care se roteste rapid în jurul soarelui central al unui atom, în jurul nucleului - cum ii spuneti voi.

Acestui univers ii trebuiesc 26.800 de ani pentru a parcurge un ciclu intreg pe orbita să în jurul acestui mare soare central. El se misca într-o corespondenta perfecta cu o precesie completa a Stelei Polare. Va indoiti oare că exista o putere divina pozitiva, controland totul? Sa revenim la observatiile noastre.

Priviti atent. Se formeaza o imagine şi pe film apare discul globului alb al soarelui. O pata de rosu se formeaza pe discul alb. Acum priviti şi mai atent şi veti vedea cum un minuscul punct de lumina alba pura a tasnit afara din discul cel rosu. Aceasta nu este o raza de lumina. Este o particula mobila de lumina pura, scanteia vietii, emisa şi inzestrata cu ceea ce trebuie să nasca. Pentru voi este doar un punct neinsemnat de lumina, şi totusi este colosal pentru aceia care il pot vedea mai indeaproape. cât de ciudat vi se pare! Peste foarte putin timp, veti privi prîntr-un instrument care va ajuta ochii vostri să vada asemenea lucruri. Acesta va revela omenirii multe alte minunatii.

Vreme de milioane de ani, marele Soare central a atras spre sine fluxurile pulsatorii, totusi armonioase, de energie pe care trebuia să le emita sau să le expulzeze în toate directiile. Observati cum o mare nebuloasa gazoasa s-a desprins din Soare. Aţi vazut în aceste imagini nasterea planetei Neptun, care acum este o imensa masa de particule microcosmice şi atomi care au fost expulzati din Soarele-sursa cu o mare forta şi energie.

Desi este nebulos şi greu de distins, punctul de lumina care a aparut inainte să fi avut loc expulzarea finala este nucleul central care are puterea de a atrage spre sine şi de a mentine reunite cele mai mici particule, că şi pe acelea de dimensiuni mai mari, nascute din soarele-parinte.

Primul vostru gand este că a avut loc o explozie şi că particulele din Soare au fost aruncate în spatiu. Stati putin şi observati ce s-a petrecut în realitate. Oare de ce particulele şi gazele se aduna la un loc şi formeaza o structura circulara clara? Datorita Legii inţeligente aflate în spatele lor şi care le conduce, în ordine şi armonie perfecta. Aceasta este dovada că nu este vorba de nici un accident, ci de o perfecta ordine şi succesiune a unor procese guvernate de Lege, Legea care nu dispare niciodata.

Acest punct de lumina sau nucleu central este scanteia centrala sau fiul, Christul Omenirii, în jurul caruia graviteaza toata omenirea. Este forta absoluta a Spiritului. Aceasta Lege domneste asupra oricarei parti a omenirii. Scanteia centrala este un punct de lumina alba pura, Christul care a penetrat într-o prima celula. Apoi ea se extinde, se divide şi transmite acea lumina unei alte celule, care s-a nascut din diviziunea să şi este mentinuta la un loc prîntr-o forta de coeziune şi de coexistenta, numita IUBIRE.

Aceste particule sunt alimentate şi mentinute impreuna, exact aşa cum o mama îşi hraneste şi îşi tine la san copilul. Este vorba, de fapt, de un copil al Soarelui, care contine înlăuntrul sau nucleul Soarelui central. Acel nucleu este dupa imaginea şi asemanarea parînţelui care tocmai i-a dat nastere. De indata ce a iesit din parînţele sau, acest nucleu central are aceeasi putere de atragere, de consolidare şi de pastrare a energiei radiante vibratorii care il inconjoara şi care ii este necesara pentru viaţa şi cresterea sa. În final, ea îşi stabileste cea mai larga orbita din Universul nostru.

Când s-a ivit Neptun şi scanteia să initiala a inceput să capteze energie, mai ales de la parînţele sau, Soarele, atunci atomul a inceput să-şi construiasca forma; adică a inceput să se modeleze în forma care fusese proiectata pentru el dinainte de nasterea sa. A ocupat ceea ce este cunoscut sub numele de orbita-leagan, cea din interiorul actualei orbite a lui Mercur. Pe aceasta orbita, copilul este capabil să-şi primeasca substanta de la parînţele sau cu mult mai mult succes, căci este mult mai aproape de acesta. Pe masura ce prelua substanta de la parînţele sau, el incepea să-şi solidifice forma. În loc să ramana doar sub forma de vapori într-o stare cetoasa, elementele chimice au inceput să se separe şi să se solidifice. Rezultantele solide ale proceselor chimice au inceput să se uneasca şi a inceput să se formeze, sub actiunea temperaturii şi presiunii ridicate, structura minerala. Pe masura ce aceasta substanta semilichida devenea mai densa, ea a inceput să se raceasca la suprafata şi a format o crusta. Aceasta crusta a devenit mai grea şi mai densa, atat prin procesul racirii, cât şi prin asimilarea de particule pe care le primea la exteriorul crustei. Când aceasta crusta a ajuns să fie suficient de solida că să mentina la un loc intreaga masa de substanta în rotatie, aceasta masa a devenit prima structura de roci a planetei, cu un miez topit, semilichid, în centru. Apoi, din gazele şi vaporii rezultati, incepu să apara apa, că produs al combinarii acestor gaze. Nebulozitatea fu atunci pe masura numelui planetei. Aceasta evolua repede spre o stare în care devenea capabila să sustina viata; totusi, trebuiau să mai treaca eoni în care să-şi adauge substanta din exterior, particula cu particula.

Racirea continua a masei centrale a adus-o mereu mai aproape de perfectiune, inainte ca, la suprafata, conditiile atmosferice, chimice, să fie gata să dea nastere la organisme vii şi să le intretina acestora viata.

În aceasta faza, Soarele-parinte incepu să dea nastere unui alt atom. Când expulzarea acestuia a fost realizata, se nascuse Uranus. Surplusul de forta generat prin aceasta expulzare l-a aruncat pe Neptun de pe orbita să de leagan, mai mica, pe o alta orbita mai larga. El a fost silit să ocupe orbita actualmente ocupata de Mercur, pentru a face loc pe orbita-leagan copilului nou-nascut, Uranus, astfel încât şi acesta să poata primi hrana de la parînţele sau până când structura să nebuloasa avea să devina o planeta.

Conditiile se stabilizeaza din nou, şi totul merge bine pentru o lunga perioada de timp. Neptun, primul nascut, creste şi se apropie de starea în care poate intretine viata. De fapt, forme amiboidale apar în apa să salcie, tulbure, sau în marile interioare. Atunci un alt atom este gata să apara, şi se naste Saturn. Forta suplimentara emisa în clipa expulzarii sale il alunga pe Uranus de pe orbita-leagan, şi il trimite pe Neptun pe orbita ocupata acum de planeta Venus.

Neptun se racise acum suficient şi suprafata lui ajunsese într-un stadiu în care era capabil să sustina viata. Pe aceasta planeta, pe orbita pe care o ocupa atunci, conditiile pentru intretinerea şi sustinerea vieţii umane, de care se bucura astazi Pamantul, ajunsesera la faza în care elementul de viaţa umana se putea atasa amibelor evoluate necesare pentru a sustine şi manifesta forma umana.

Asa a intrat în existenta prima rasa umana, nu amiba animala, ci amiba umana, amiba de un tip şi o caracteristica speciala, dotata cu înţeligenta prin care era capabila, şi a reusit, să-şi accelereze procesul evolutiei. Pe aceasta planeta, conditiile erau perfecte pentru dezvoltarea omului, şi aceasta dezvoltare s-a derulat cu pasi repezi.

Nu existau organisme animale inferioare; viaţa animala încă nu se dezvoltase. Planeta era ocupata de fiinte umane superioare care s-au dezvoltat rapid într-o rasa perfecta, capabila să se sustina şi să se alimenteze singura direct din substanta Cosmica sau Fluida. Ei ar fi numiti zei pe pământul actual. Multe legende şi mituri de astazi au aparut odata cu ei sau au fost create în jurul acestor oameni. Ei erau exact că Principiul care ii adusese la viata. Aceasta rasa, prin abilitatea să de a exprima frumusetea şi desavarsirea, a inceput să se inconjure cu conditii frumoase şi desavarsite; de fapt, ei au facut din planeta un paradis al frumusetii şi perfectiunii.

Se intentionase că aceasta rasa să pastreze pentru totdeauna aceste conditii perfecte, pe care le realizasera prin controlul absolut asupra tuturor elementelor. Când ei îşi exprimau o dorinţa, aceasta se indeplinea instantaneu.

Pe masura ce timpul trecea, unii au inceput să dea dovada de inactivitate şi egoism în incercarea de a-si depasi semenii. Acest lucru a adus divizari, şi divizarile au dat nastere la egoism şi lacomie, care au provocat disensiuni. Timpul care ar fi trebuit folosit pentru creatie în progres şi în serviciul tuturor era irosit în dispute şi controverse. În loc să se mentina aproape de sursa lor, ei se indepartau şi se separau tot mai mult, până când toţi, cu putine exceptii, au pierdut ceea ce era inalt şi nobil. Toţi, cu cateva exceptii, au renuntat la siguranta şi protectia avuta. Acest lucru a declansat un vartej de jur imprejurul planetei.

În loc să pastreze modelul divin perfect, în care ar fi putut să realizeze un univers complet al atributelor divine pe planete divine, ei s-au abatut atat de mult incat, atunci când a avut loc urmatoarea expulzare, ea a fost colosala; când nebuloasa gazoasa s-a stabilizat, planeta rezultata avea o masa mai mare decât toate celelalte, aparute inainte, la un loc. Asa a aparut planeta Jupiter. Excesul de energie degajata a fost atat de gigantic încât l-a aruncat pe Saturn, de pe orbita-leagan, pe orbita ocupata acum de Mercur. Socul a fost atat de teribil şi sistemul solar a fost atat de zguduit, încât mari cantitati de asteroizi s-au format, s-au structurat şi s-au aliniat în jurul lui Saturn. Fiind de o polaritate diferita, ei nu se puteau contopi cu Saturn; aşa că au ramas independenti, şi singura lor alternativa a fost să se insire în jurul lui Saturn, într-o centura de asteroizi. De obicei sunt denumiti inelele lui Saturn. Unii dintre acesti asteroizi sunt tot atat de mari cât o planeta.

Aceeasi forta l-a impins pe Neptun, cel mare şi frumos, pe orbita ocupata astazi de Pamant. Toata splendoarea lui, cu tot cu minunatii sai locuitori, cu exceptia catorva, a fost stearsa. Cei ramasi nu-si abandonasera niciodata mostenirea divina şi îşi construisera astfel corpurile încât au ramas în siguranta în radiatia Sferei Spiritului, care este pretutindeni în jur şi interpenetreaza cele 91 de universuri care exista acum.

În aceste conditii, ei au fost capabili să-şi pastreze identitatea şi cunoasterea, şi să o exprime, astfel încât să nu iasa din existenta. Acestea sunt idealurile prin care traim astazi. Ne consideram inruditi cu

acesti oameni. Ei alcatuiesc radacina rasei umane. Prin ei, idealurile omenirii au fost pastrate şi Divinitatea omului a fost mentinuta.

Apoi au urmat multe milioane de eoni, pentru că nebuloasa gazoasa al lui Jupiter să ia forma de planeta. Dimensiunile sale sunt atat de uriase, încât ea nu s-a racit decât recent.

Timpul trece iarasi în zbor, şi soarele este gata să dea nastere celei de-a cincea nebuloase; şi Marte, planeta rosie că sangele, vine pe lume. Odata cu aceasta expulzare, vedem un fenomen care se petrece pe imensul Jupiter. O enorma pata rosie a crescut deodata pe suprafata lui, şi el elimina o mare portiune din substanta sa; a dat nastere unui satelit care este numit luna. Aceste doua expulzari genereaza un asemenea exces de forta, încât giganticul Jupiter este impins de pe orbita-leagan şi se face loc pentru planeta Marte.

Când uriasul Jupiter si-a ocupat aceasta orbita, vartejul nebuloasei sale nu a fost deloc capabil să mentina în jurul sau marea masa de particule generate din momentul nasterii sale. Aceste particule au fost aruncate atat de departe, încât au cazut sub influenta lui Neptun, Uranus, Saturn şi Marte; dar, fiind de polaritate diferita, ele nu puteau fi asimilate de aceste planete. Ele au devenit asteroizi distincti, fara polaritatea planetara; astfel că ei nu pot ocupa pozitii de planete, şi nici nu se pot roti în ordine şi la unison în jurul Soarelui central. În consecinta, ei zboara prin spatiu în mari roiuri de meteoriti, fara nici o ritmicitate a miscarii, gonind cu o viteza infricosatoare, că să se izbeasca şi să se ingroape în suprafata celorlalte planete sau că să se faca praf şi pulbere în urma impactului.

Alte particule minuscule sunt purtate de goana lor nebuna prin spatiu până când, treptat, se intorc indarat la masa fluida, unde pot fi iarasi preluate şi asimilate de marele Soare central, pentru a fi expulzate din nou în nebuloasele de la nasterea altor planete sau atomi.

Acum urmeaza izbucnirea care da nastere nebuloasei ce va constitui în final pământul nostru. Marte este impins de pe orbita-leagan, şi pământul nostru ii ia locul. Astfel, fiecare planeta este trimisa pe o orbita exterioara, pentru a face loc noului-nascut. Apoi se naste Venus. În acelasi mod, pământul şi toate celelalte planete sau atomi sunt impinse pe orbite mai extinse, pentru a face loc în leagan noului-nascut, planeta sau atom. Apoi Mercur se naste, impingand celelalte planete sau atomi pe alte orbite mai largi, completand numarul planetelor vizibile astazi pentru astronomie, toate fiind opt.

În realitate sunt noua, căci orbita-leagan nu este ocupata de Mercur. Este ocupata de ultima nebuloasa, copil al Soarelui, dar aceasta nebuloasa nu are o forma stabilizata că să poata fi vazuta. Ea este acolo, fara indoiala, şi influenta ei se simte. Astfel, universul din care face parte pământul nostru contine noua planete sau atomi, cu cele noua orbite ale lor, pe care şi le urmeaza cu o precizie matematica în jurul Soarelui sau nucleului central. Acesta este filmul crearii lor, în ordinea în care au luat ele fiinta.

Ceva se intampla cu Neptun, planeta impinsa la cea mai mare distanta de Soare, cu orbita cea mai larga. Ea a ajuns la maturitate, dar şi la limitele vitezei sale. A primit toata lumina pe care o putea asimila şi este gata să devina soare. Ea intra în declin pe masura ce o noua nebuloasa incepe să se formeze şi Soarele se pregateste să dea nastere celei de-a zecea nebuloase. Inainte să aiba loc aceasta expulzare, Neptun a ajuns la limita vitezei sale de miscare în jurul Soarelui central; ea zboara în spatiu şi explodeaza, apoi se intoarce în fluid. De acolo ea poate fi preluata din nou de Soarele central, pentru a-i adauga acestuia energie, astfel încât noi planete şi atomi să poata fi formate.

În universul din care face parte pământul nostru nu pot exista decât noua planete sau particule rotindu-se în jurul Soarelui central la un moment dat. Acesta este un ciclu constant al nasterii, consolidarii, apoi al expansiunii, al atingerii limitelor de viteza, al zborului în spatiu, al exploziei, dezintegrarii, şi al reasimilarii de catre Soare pentru a continua cu o noua nastere.

Deci Soarele reconstituie din fluid ceea ce va trimite în afara pentru că să devina iarasi fluid. Este o reinnoire continua, o regenerare prîntr-o noua nastere. Fara acest proces, marele soare central al celor 91 de universuri, la fel că şi sorii centrali ai celor 91 de universuri, s-ar fi epuizat demult şi cu totii s-ar fi intors în Infinitul în care exista toate substantele.

O mare Inteligenta, care penetreaza toate emanatiile şi tot spatiul, cheama universurile în existenta şi le lanseaza în mersul lor inainte. Soarele sau nucleul central niciodata nu imbatraneste şi nu moare. El accepta, absoarbe, mentine şi consolideaza, apoi da nastere atomului; totusi, niciodata nu se micsoreaza, căci permanent el primeste şi absoarbe în sine ceea ce emite. Astfel, regenerarea şi renasterea continua tot timpul. Universurile se formeaza, se extind şi inapoiaza ceea ce au primit. Este un ciclu al evolutiei, de la inferior spre superior, mereu mai departe, spre o realizare mai inalta.

Galaxia celor 91 de universuri din care face parte pământul nostru, cu galaxia să de planete şi atomi, nu este decât o galaxie dîntr-un univers şi mai extins, de 91 de galaxii care se rotesc în jurul unui şi mai mare nucleu sau soare central, care are o masa de 91 de mii de ori mai mare decât prima galaxie mentionata. Aceasta conditie continua să se repete de 91 de ori, aproape la infinit; intregul alcatuieste marele şi infinitul Cosmos, galaxiile cuprinse în Calea Lactee, cum ii spuneti voi. Acest Cosmos este adesea numit Raza Energiei Atomice, sursa energiei solare.

Nu este vorba de un nor de stele din care ar face parte Soarele nostru. Este o nebuloasa nascuta sau expulzata din marele soare sau nucleu central sus-amintit. Soarele, aşa cum il vedeti localizat în aceasta nebuloasa, nu este decât o parte a razelor de lumina provenite din acel soare; aceste raze particulare se refracta sub un unghi sub care sunt concentrate, apoi sunt reflectate, până când, astfel refractate şi distorsionate, alcatuiesc imaginea soarelui şi il plaseaza într-o pozitie falsa. Aceste raze sunt reflectate indarat atat de distinct încât voi credeti că priviti soarele. În aceeasi maniera, multe alte planete sau atomi sunt deformate de acest fenomen. Desi par să fie multe, sunt mult mai putine; totusi, numarul lor este actualmente socotit de ordinul milioanelor.

Privind de aproape la aceste imagini, veti vedea că aceste nebuloase, sau sorii lor nu sunt în forma de discuri, ci globulare şi sferice, turtite la poli, exact că şi Pamantul. Privindu-le, se observa marea zona polara aplatizata.

Masa enorma a marelui soare Cosmic exercita un efect atat de profund asupra razelor de lumina, încât ele sunt reflectate de jur imprejurul Cosmosului. Ele sunt profund afectate şi reflectate şi la venirea în contact cu radiatiile Atomice şi Cosmice, şi particulele lor sunt deviate atat de mult încât mii de imagini de planete şi stele sunt reflectari ale aceluiasi grup. Astfel, mii de planete şi stele apar în locuri eronate, şi multe alte mii de imagini sunt reflectate din nou. Când privim prin univers, imaginile apar de ambele parti şi vedem lumina nascuta cu sute de milioane de ani în urma, care a facut ocolul complet al Cosmosului. Astfel, avem doua imagini în loc de una.

Una dintre imagini este a planetei aşa cum era cu sute de mii de ani în urma, pe când cealalta este de acum sute de milioane de ani. Asta se intampla în toata marea ordine Cosmica. În multe cazuri privim, acum, departe în trecut, şi putem vedea şi în viitor, prin aceleasi mijloace.

Exista o conexiune invizibila, că gandirea sau bataile inimii amplificate de miliarde de ori, prin care iese la lumina ordinea spirituala care controleaza toate universurile. Aceste mari impulsuri vii sau batai de inima se exprima prin înţeligenta care patrunde Fluidul ce inconjoara Cosmosul, şi care este contrapartea lui spirituala. Aceste gigantice batai de inima sunt acelea care trimit curentii vieţii în fiecare atom al intregului Cosmos, şi mentin miscarea într-o ordine şi un ritm desavarsit. În infinita vastitate a Cosmosului nu pot exista celule bolnave sau discordante, căci o singura celula bolnava sau dizarmonica le-ar perturba pe toate celelalte. Atunci ar rezulta, pentru o vreme, haos. Asta se refera şi la organismul uman atunci când este perturbat de ganduri dizarmonice.

Din acest control central s-a ivit cuvantul Divinitate. Pulsul individului uman corespunde cu aceasta bataie de inima, desi în miniatura.

Omul provine din ea şi este o contraparte a ei, a înţeligentei care controleaza toata sursa fluidului. El co-exista cu sursa şi primeste totul direct din marele rezervor fluid, aşa cum şi marele soare central se hraneste din aceeasi sursa, dar într-un grad mult mai mare din cauza uniunii sale cu înţeligenta care dirijeaza sursa.

Omul, unitatea umanitatii, este un univers divin bine organizat, desi infinit de mic în comparatie cu marele ansamblu de universuri. Totusi, omul, că unitate a umanitatii, când îşi asuma şi devine responsabil de divinitatea să reala, este cel mai important, căci el tine de marea înţeligenta care este în fruntea intregului plan divin al tuturor universurilor şi il controleaza. Astfel, chiar dacătoate universurile ar fi distruse, omul, în cooperare completa cu înţeligenta primordiala care intrepatrunde şi umple toate emanatiile din Fluid, până la cele mai inferioare, formele fizice, poate reconstrui toate universurile. Daca ar surveni o asemenea catastrofa, omul nu numai că are puterea, ci este insasi puterea care il dizolva inapoi în înţeligenta primordiala, unde nu exista distrugere. Când linistea domneste iarasi şi armonia este reinstaurata, pentru om nu mai conteaza, când a revenit în înţeligenta primordiala, cate miliarde de ere trec pentru a reface perfectiunea initiala că să poata fi reluat intregul proces de la inceput. Atunci omul îşi pastreaza unitatea cu infinitul şi îşi permite să astepte momentul potrivit pentru a readuce în existenta universurile. Atunci, pastrand cunoasterea experientelor precedente, el este mai bine inzestrat pentru

manifestarea unor conditii mai desavarsite şi mai trainice. În felul acesta, omul nu poate da gres niciodata, căci este mai hotarat decât oricine; şi ratarea nu este inscrisa în viziunea sau în constiinta lui.

Infinitezimalul devine infinitul tuturor formelor. Când înţeleptul spune Eu sunt nemuritor, fara varsta, etern; nu exista nici un lucru în viaţa sau în lumina, care să nu fiu, el priveste inlauntru şi vede aceasta viziune. El este adevarata divinitate. Ascensiunea ii apartine cu adevărat.

Volumul 3: CAPITOLUL VIII

Când vorbitorul se opri, ne-am dat seama că trecuse bine de amiaza. Stateam acolo fara nici o vorba, rapiti, coplesiti de viziunea care ni se aratase.

Unde disparuse orizontul? Il uitasem cu totul; eram în infinit şi din infinit. Infinitul ne statea la dispozitie, că să-l atingem şi să il acceptam. Puteam noi, oare, să patrundem maretia a ceea ce eram, a acelui moment, şi importanta locului nostru în marele plan al Cosmosului? Nu încă, dragi prieteni, nu încă. Avea să accepte lumea aceste lucruri? Nu ştiam. Privisem departe, în trecut. Nu stim ce urma să aduca viitorul până când nu aveam să dovedim asta prin viaţa noastra actuala. Ce fusese timp de milioane de ani în urma, am vazut.

Vom privi inainte spre aceasta realizare, stiind că viitorul se intinde pe tot atatea milioane de ani, cate vazusem descrise inaintea noastra. Renuntasem la vechile noastre credinte, le uitasem complet, şi priveam inainte spre orice realizare, nu cu speranta, ci stiind. Vechile credinte, unde erau ele? Disparusera, se risipisera că o ceata. Cosmosul ni se dezvaluia, limpede precum cristalul.

Eram constienti că soarele lumina, dar în spatele luminii sale era o stralucire atat de cristalina, încât soarele parea intunecos.

Ne-am strans notitele şi am pornit spre intrarea în sanctuarul nostru. De cum am avut impulsul de a pasi, deja calatoream pe raze de lumina. Asa am intrat în incapere; totusi, nu erau nici un fel de ziduri imprejmuitoare. Cosmosul încă ne impresiona şi ne fermeca. Era posibil că noi să fim o parte intrinseca a acestei imensitati? Imensitatea se inclina în fata maretiei a ceea ce ne inconjura.

Ne-am asezat şi am lasat linistea să ne patrunda deplin. Nu se rostea nici un cuvant. Nu am fost constienti nici de trecerea timpului, până când cineva a anuntat că masa era servita. Mancarea abia dacăne facea placere atunci, căci orele pe care tocmai le petrecusem aveau să dea tonul intregii noastre vieti, mai departe. Când ne-am ridicat de la masa şi am iesit pe terasa, soarele atingea iarasi orizontul şi disparea repede.

Ce priveliste se intindea în fata noastra! Nu era vorba de apusul de soare; era eternitatea, care noua ne oferise doar un scurt capitol, dar iata că prietenii nostri dragi traiau cu ea capitol dupa capitol. Va uimeste că sunt nemuritori? Va uimeste că ii numim Maestri? Ei nu facusera nici o aluzie la aşa ceva. Ii intrebasem:

- Putem să va numim Maestri?

Raspunsul lor a fost:

- Fiilor, noi nu suntem decât voi insiva.

O, cata frumusete, cata simplitate! De ce n-am putea fi şi noi de o aşa modestie?

Când ne pregateam să plecam de pe terasa, în loc să coboram pe scari, cum ne asteptam, am pasit spre margine. Nici n-am ajuns bine la marginea terasei, că deja ne gaseam în gradina locuintei noastre. Nimeni din grupul nostru nu-si daduse seama de ceea ce se intamplase. Nu cunosteam mersul prin aer sau orice fel de asemenea deplasare. Dar deja eram atat de obisnuiti cu surprizele, încât pur şi simplu am acceptat situatia.

Din gradina ne-am dus în sat, şi am aflat că totul era pregatit pentru o plecare devreme, şi că un numar de sateni pornisera să taie o poteca prin zapada care încă acoperea trecatoarea din munte, într-un strat de 10-12 picioare. Trecatoarea se gasea la vreo 50 de mile de sat şi la o altitudine de 12 mii de picioare deasupra nivelului marii.

O mare parte a regiunii este foarte dura şi dificila pentru calatori. Se obisnuieste să se batatoreasca o poteca prin zapada cu o zi inainte de folosirea ei, pentru că zapada să inghete, şi astfel să suporte greutatea oamenilor şi a animalelor.

Ne-am trezit cu mult inaintea zorilor şi am vazut că fiecare detaliu era pus la punct. Jast şi Muni-ul aveau să ne insoteasca. Intregul sat se adunase că să ne ureze drum bun. Cu totii regretam că eram nevoiti să plecam din acest loc unde petrecusem doua ierni. Ne atasasem profund de fiecare dintre cei de acolo, şi

ştiam că sentimentul era reciproc. Erau oameni simpli şi buni. Ca să-şi arate afectiunea, multi dintre ei au mers cu noi vreo 5-6 mile. Apoi ne-am salutat pentru ultima oara şi am pornit la drum spre India. până când aveam să ajungem iarasi să vedem coastele sudice ale Himalayei, aveau să mai treaca luni de zile.

Pe când mergeam cu grosul caravanei, ne-am dat seama că ne deplasam fara nici un efort. Uneori zaream un anumit punct al cararii, în fata noastra, că într-o viziune; în clipa în care punctul devenea clar, eram deja acolo, uneori la mile intregi naintea caravanei.

La ceasul amiezii am găsit focuri aprinse şi o masa pregatita de catre trei dintre sateni, care venisera anume pentru asta. Dupa pranz, ei s-au intors în sat. Ni s-a spus că ei mersesera naintea noastra pentru că poteca prin zapada spre varf să fie mai uşor de strabatut. Tabara noastra era, de asemenea, gata instalata. Am găsit totul pregatit, şi asta până când am traversat trecatoarea şi am coborat în valea raului Giama-nu-chu; acolo am ajuns din urma echipa de sateni care ne preceda. Ei pornisera la acest drum greu că să ne asigure o calatorie usoara prin salbatica regiune muntoasa. Aici ne-au parasit, căci prin vale se putea calatori mai bine.

Intentionat am introdus aceste amanunte, că să arat, la modul general, ospitalitatea acestor oameni simpli şi blanzi de-a lungul intregii noastre calatorii spre Lhasa. Rareori am avut de-a face cu firea cruda, austera a tibetanilor, despre care le place atatora să scrie.

Am coborat în lungul vaii raului Giama-nu-chu, apoi am urcat pe un afluent al lui spre pasul Tonjnor Jung, de acolo am coborat pe un afluent al fluviului Tsan-Pu, sau Brahmaputra, spre Lhasa, unde ne astepta o primire calduroasa.

Când am ajuns să zarim orasul, am simtit că ne apropiam de un oras al lui Tao. Va puteti imagina cum stateam în fata unei asemenea asezari, privind în jurul nostru. Palatul marelui Dalai-Lama, carmuitorul intregului Tibet, se inalta că o minunata bijuterie a orasului. În vreme ce orasul este capitala temporala a Tibetului, carmuitorul profund spiritual este Buddha cel Viu. Se crede că el exercita conducerea spirituala, din misteriosul centru ascuns numit Shamballa, orasul celest. Sa vizitam acest loc, era una din sperantele noastre cele mai vii. Se banuia că era adanc ingropat sub nisipurile din Gobi.

Am intrat în oras, insotiti de escorta noastra, şi am fost condusi la locuînţele unde ni se asigurase gazduirea. O multime de oameni ne-au dat tarcoale ore intregi că să ne priveasca, căci oamenii albi vizitasera rareori orasul.

Am fost invitaţi să mergem la Lamaserie a doua zi la ora zece, şi ni s-a spus că nu trebuia decât să ne formulam dorînţele, căci tuturor le facea o mare bucurie să ne serveasca. Oriunde mergeam, aveam o escorta, şi o garda statea la usa noastra pentru a-i opri pe curiosi, căci locuitorii din Lhasa au obiceiul să intre unii în locuînţele altora fara să se anunte. Noi eram o intamplare rara în viaţa lor, şi nu le puteam lua în nume de rau dacăîşi manifestau curiozitatea. Daca vreunul dintre noi iesea singur, ei se imbulzeau în jurul lui cu intentia evidenta de a se asigura dacăeram reali, şi uneori o asemenea cercetare se dovedea stanjenitoare pentru cel care facea obiectul ei.

În dimineata urmatoare ne-am trezit devreme, complet revigorati şi pregatiti să mergem la Lamaserie, unde aveam să-l intalnim pe Marele Preot, care venise cu numai doua zile naintea noastra. Pe când ieseam din oras cu garda noastra, toţi locuitorii se opreau, parca să ne dea onorul.

Când ne-am apropiat de Lamaserie, Marele Preot ne-a iesit în intampinare si, spre surpriza noastra, Emil şi mama să erau cu el.

A fost o intalnire minunata. Preotul parea iar un baietandru, spunand că îşi dorise să-l vada pe Emil sau pe unul dintre prietenii nostri. El simtise că gresea în multe lucruri şi dorea să discute cu ei pentru a dobandi o înţelegere mai completa.

Tot el ne-a dat şi primele vesti despre casuta care fusese ridicata în satul în care lucrasem. Am vazut că vorbea fluent engleza, şi era foarte dornic să invete. Am mers la Lamaserie, unde ne-am instalat comod cu totii. Intorcandu-se spre mama lui Emil, Preotul spuse:

- Puterea este demonstrarea Principiului activ al lui Dumnezeu, Tatal meu. Intotdeauna ea este activitatea constructiva. Niciodata nu este prea mult sau prea putin din activitatea şi manifestarea perfecta a lui Dumnezeu; şi Dumnezeu niciodata nu rateaza, niciodata nu este inactiv. Principiul Divin lucreaza intotdeauna constructiv. Sunt hotarat să ma trezesc şi să fiu în perfecta armonie cu Principiul activ al lui Dumnezeu, şi numai cu El.

Aici, mama lui Emil ii continua gandul:

- Poti să mergi mai departe şi să spui la fel de ferm: Revars aceasta flacara divina în tine, corp fizic al meu, şi esti transmutat în substanta pura pe care o vede numai Dumnezeu, Principiul.

Acum trebuie să accepti şi sa-ti extinzi constiinta până la constiinta lui Dumnezeu; şi tu, tu insuti, exulti în Dumnezeu. Efectiv devii Dumnezeu, una cu Cel Preainalt. Omul apartine acestei stari inalte. Aici omul este una cu esenta tuturor lucrurilor; el este cu adevărat Dumnezeu. Aici nu poate exista nici o divizare. Nu vedeti că omul însuşi este capabil să devina Dumnezeu sau demon? Nu înţelegeti că adevarata sfera vibrationala a omului este intreaga sfera vibratorie a lui Dumnezeu, dacăomul traieste în aceasta sfera? Este singura sfera stiintifica, singurul loc al omului, şi singurul loc unde el il poate manifesta pe Dumnezeu şi poate să fie una cu Dumnezeu. Un asemenea om este, desigur, mai presus de conceptia pamantenilor despre om.

Nu înţelegeti, atunci, că apartineti şi sunteti din Imparatia lui Dumnezeu, şi nu din cea a vreunui demon care a fost creat chiar de propria imaginatie a omului? Apoi, nu este un fapt, perfect stiintific şi logic, că omul este şi poate fi Dumnezeu, sau se poate imagina pe sine în afara Imparatiei lui Dumnezeu şi astfel, îşi poate crea un regat demonic care i se poate parea real? Va las pe voi să judecâti. Este singura chestiune prin care omenirea se ridica sau se prabuseste.

Exista o singura alegere, un singur scop, un singur adevăr, şi o singura stiinta; şi aceasta va face liberi. Deveniti Dumnezeu sau slugi, dupa cum alegeti.

Stati putin şi reflectati la plenitudinea lui Dumnezeu, sau Cauza Prima, fara inceput sau sfarsit, cu un scop universal, şi inconjurati-va cu asta. Pe masura ce deveniti fideli şi slujiti numai şi numai acestui lucru care este UN SINGUR DUMNEZEU, O UNICA PREZENTA ATOTPUTERNICA, - veti descoperi că vibraţiile corpului vostru se schimba de la cele umane, la vibratia Divina sau Primara. Asa cum gandesti, traiesti, actionezi şi devii una cu aceasta vibratie, aşa slujesti; şi ceea ce slujesti şi idealizezi, devii. Este valabil cu şi pentru intreaga omenire. Exista un singur Dumnezeu, un singur Christ, o Unitate, Un Om; o familie Unica, toţi sunt frati şi surori, toţi sunt Unul.

Dumnezeu nu poate fi manifestat că o persoana sau că o imagine personala, ci că o universalitate atotcuprinzatoare, interpenetrand toate lucrurile. În clipa când personifici, idolatrizezi. Atunci ai un idol gol; ti-ai pierdut idealul. Acest ideal nu este un mantuitor mort ori un Dumnezeu mort. Ca să-l faci pe Dumnezeu viu şi datator de viaţa pentru tine, trebuie să gandesti şi să stii că tu esti Dumnezeu. Acest lucru este mai viu şi mai datator de viaţa decât orice. Este stiinta divina a fiintei tale. Atunci tu, Christul, mantuitorul, devii viu şi una cu tine insuti. Tu esti acela. Aceasta devine forta motrice a intregii tale vieti. Te mantuiesti pe tine insuti, cel adevărat; esti una cu Dumnezeu, cu adevărat Dumnezeu. Respectand, iubind şi slujind acest lucru, devine idealul tau - Dumnezeu înlăuntrul tau şi în actiune.

Apoi discutia a alunecat spre posibilitatea de a merge în Shamballa. Preotul intreba dacăel ar putea să mearga acolo. I se raspunse ca, dacăputea să-şi lase deoparte corpul şi apoi să-l refaca la loc, atunci putea să mearga fara nici o greutate, şi că grupul lor avea să mearga acolo în seara aceea. S-a convenit că ei să se intalneasca la locuinta noastra, la lasatul serii, şi Seful nostru avea să mearga cu ei. S-au adunat imediat dupa ce ne-am intors acasa. Dupa o scurta discutie, au iesit pe usa şi nu i-am mai vazut cateva zile.

În acest timp ne-am ocupat cu intocmirea de desene la scara în Lamaserie. Într-o zi scotoceam prin unul din subsolurile vechii Lamaserii. Dupa ce am dat la o parte o cantitate apreciabila de moloz, am dat peste o veche placheta de marmura sculptata. Am scos-o la lumina şi am curatat-o. Când am terminat-o de curatat, frumusetea imaginii şi precizia executiei detaliilor ne-a surprins pe toţi. I-a uimit chiar şi pe acei Lama.

Un Lama batran ne-a spus ca, pe vremea când era baiat, ajunsese chela (ucenic) al unuia din Marii Lama din conducerea foarte vechii Lamaserii. Pe vremea aceea, placheta era pastrata într-o nisa din zid, şi stapanul lui insista că ei să o vada în prima zi de Luni din fiecare luna, la ora noua dimineata. Ne-a spus ca, ajungand la nisa unde se afla placheta şi ramanand nemiscati vreo 3-4 minute, o voce incepea să cante istoria acestei plachete şi marile lucruri pe care le reprezentau incrustatiile.

Cantecul povestea că aceasta era una din cele doua plachete care fusesera sculptate că să aminteasca despre o mare civilizatie alba care existase şi inflorise pe o mare portiune din ceea ce este cunoscut că fiind continentul America, cu sute de mii de ani în urma. Duplicatul, sau placheta geamana, - spunea cantecul -, exista şi putea fi găsit în locurile unde fusesera realizate, că dovada a faptului că a existat o asemenea tara.

Am luat datele aşa cum apareau ele în cantec. Dupa mai multi ani, lucram chiar în regiunea descrisa şi am găsit placheta-pereche ingropata într-un zid urias, în locul indicat de cantec. Zidul s-a dovedit a fi al unui vechi templu din America Centrala, acum în ruine. Astfel se arata cum, prin legenda şi prin cantec, adevaruri curate sunt aduse la lumina.

Interesul pe care l-am aratat pentru placheta şi legenda povestita de cantec ne-au deschis accesul spre alte documente şi informatii ce aveau să ne fie de un ajutor inestimabil în cercetarile noastre ulterioare. Intamplarea aceasta a fost şi factorul care avea să ne deschida usile spre documentele aflate în Palatul lui Dalai Lama, Buddha cel Viu, că şi catre cele aflate în Lamaserie, şi care erau pastrate de sute de secole. Multe dintre aceste documente, că şi importanta lor, erau complet necunoscute celor care le pazeau. Prin legenda din cantec ajunsesem la ele, desi, cu exceptia acelei plachete, celelalte s-au dovedit a fi copii. Erau niste copii ingrijit facute si, mai tarziu, ne-au indicat calea spre originale.

Eram atat de preocupati de aceste lucrari încât nu ne-am dat seama că prietenii nostri şi Seful îşi prelungisera lipsa. Ne gandeam prea putin la asta, căci în aceasta tara indepartata puteau apare situatii neprevazute care provocau intarzieri necontrolabile. În timpul acesta, localnicii se obisnuisera, într-o anumita masura, cu noi, iar noi ne adaptasem la obiceiurile şi conditiile lor.

Curiozitatea facuse loc prieteniei, din ambele parti, şi ajunsesem să circulam nestingheriti. În dimineata celei de-a douasprezecea zile, pe când ne pregateam să mergem la Lamaserie, am auzit larma afara si, iesind să vedem ce era, am constatat că prietenii nostri se intorsesera. Calatoria lor fusese reusita şi exista un loc numit Shamballa. Ni s-a spus ca, în mare parte, frumusetea şi splendoarea artei şi culturii acelui loc se pastrau în forma originala, şi că maretia lor era mai presus de orice comparatie.

Volumul 3: CAPITOLUL IX

A doua zi la amiaza am fost anuntati că Preainaltul Dalai-Lama dorea să ne primeasca la Palat. Marele Preot veni la locuinta noastra în seara aceea că să ne instruiasca în privinta ceremonialului. Era entuziasmat că audienta ne fusese acordata fara intarzierile obisnuite. Ne-a spus că ni se acordase acest privilegiu imediat dupa sosirea unui mesager din Shamballa, care o informase pe Inaltimea Sa despre vizita recenta. I se mai spusese Inaltimii Sale şi despre experientele noastre din satul în care fusese ridicata casuta.

Eram preocupati să facem o impresie cât mai buna, căci aveam să cerem permisiunea şi ajutorul pentru a ne desfasura munca de cercetare în toata tara. Ni s-a mai spus că Bogodo Lama, sau Guvernatorul provinciei, avea să soseasca inainte de amiaza şi trimisese vorba prîntr-un mesager că avea să ne ajute pe cât putea. Aceasta era, intr-adevăr, o surpriza. Era foarte evident că ziua urmatoare avea să fie o zi insemnata pentru mica noastra echipa. Ne-am sculat devreme şi am iesit impreuna cu grupul de primire, că să-l intampinam pe Guvernator.

El a fost foarte incantat de acest gest şi ne-a invitat să revenim la el acasa că oaspeti ai sai. Am acceptat invitatia si, ajungand odata cu Guvernatorul, am fost condusi în camerele de oaspeti ale Palatului. De acolo am mers direct în locul unde aveau să aiba loc primele saluturi ceremoniale, preliminariile primirii noastre la Palat.

Când am ajuns, trei Lama stateau asezati pe jilturi inalte, acoperite cu tapiserii, în timp ce altii, de rang mai mic, sedeau în postura de Samadhi, pe podea. Doi Lama în largi robe rosii stateau în picioare pe niste banci inalte şi dirijau cantarile. Prietenul nostru, Marele Preot sau Abate, sedea pe un tron strajuit de o umbrela rituala, asteptandu-l pe Guvernator.

Marea curte din incinta Lamaseriei era decorata cât se poate de frumos pentru acest moment. Tablourile reprezentau scene care avusesera loc în 1417. În aceste scene aparea Tsongkappa, pe altarul de piatra al Manastirii sale. Dupa ce vorbise multimii despre maretia realizarilor omului, el s-a transfigurat şi a disparut cu corp cu tot. Apoi s-a intors şi a fondat Ordinul Galben sau Biserica Fundamentala Reformata a Tibetului, al carei centru este Lhasa.

Peste cateva momente intra Guvernatorul, cu suita sa, şi inainta drept spre tronul de pe care cobora Abatele. Impreuna, au ramas în picioare că să ne primeasca şi să ne conduca în sala de audienta a lui Dalai-Lama. Marea sala era decorata cu magnifice tapiserii de matase aplicate pe pereti şi cu furnir galben, lacuit.

Condusi de insotitorii nostri, am ingenuncheat în fata Inaltimii Sale pentru o clipa, apoi ne-am ridicat şi am fost invitaţi să luam loc. Abatele, că reprezentant al nostru, anunta scopul vizitei noastre.

Inaltimea Sa se ridica şi ne invita să ne apropiem. Un asistent de-al sau ne arata unde să ne asezam în fata tronului. Abatele şi Marele Preot se asezara, fiecare, la cate un capat al randului astfel format de noi, Inaltimea Sa coborand apoi de pe tron şi stand în fata noastra. Din mainile unuia dintre asistenti primi un sceptru si, venind spre noi, ne atinse uşor cu el, pe frunte, pe fiecare. Cu Marele Preot că interpret, el ne ura bun venit în Tibet, spunand că era onorat sa-i fim oaspeti cât timp stateam în oras şi că ne puteam considera oaspeti de onoare ai tarii şi poporului sau, oricat de mult timp am fi vrut să ramanem şi oricand am fi dorit să revenim în tara.

I-am pus multe intrebari şi ni s-a spus că aveam să primim raspunsul lui a doua zi. Am fost invitaţi să vedem documentele şi tablitele din criptele palatului. El chema un asistent şi ii dadu cateva ordine care nu ne-au fost traduse, dar ni s-a spus că aveam să umblam prin palat cu toata libertatea, fara restrictii. Inaltimea Sa ne binecuvanta si, dupa ce ne stranse mainile cordial, tuturor, am fost condusi în camerele noastre, insotiti de Abate şi de Marele Preot. Ei ne-au intrebat dacăputeau intra, căci aveau multe lucruri să ne spuna.

Preotul incepu, spunand:

- Ni s-au intamplat multe lucruri remarcabile de când aţi venit la noi în sat. Am revazut cateva dintre tablitele aflate în vechea noastra manastire şi am constatat că toate se refera la stravechea civilizatie care s-a dezvoltat în Gobi. Noi gandim că toate civilizatiile şi credînţele religioase au venit din aceeasi sursa si, desi nu cunoastem originea şi vechimea inscriptiilor, suntem foarte multumiti de faptul că ele contin cuvînţele unui popor care a trait cu multe mii de ani în urma. Avem aici un scurt rezumat al unei traduceri care ne-a fost facuta de un Lama ratacitor de-al lui Kisu Abu si, cu permisiunea voastra, il voi citi.

Suntem pe deplin constienti de faptul că ideile noastre religioase de astazi au aparut cu vreo 5 mii de ani în urma, că ele sunt numai un amestec - că să spunem aşa - al ideilor şi credînţelor oamenilor care traiau atunci. Unele sunt mituri, altele sunt legende, şi altele au un caracter pur şi simplu inspirat; totusi, nici una dintre ele nu tinteste spre cea mai inalta desavarsire posibila, cea a Christului lui Dumnezeu că fiind o parte a desavarsirii individuale, sau spre posibilitatile de a atinge acest tel prin trairea vieţii care exprima acest ideal. Cum a fost posibil să pierdem din vedere aceste lucruri când au fost atata vreme în mijlocul nostru? Acum pot vedea deja că Buddha şi toţi cei mari şi iluminati, asta ne-au invatat. Dar cum de ne-a scapat atata vreme adevarata insemnatate a invataturilor lor, traind atat de aproape de ei?

Stim că iubitul nostru Tsongkappa a ajuns la acest nivel prin viaţa pe care a trait-o. Stiu că şi altii, că şi preaiubitul pe care l-aţi intalnit astazi, au ajuns foarte departe în aceasta desavarsire. L-am vazut venind şi plecand dupa dorinţa; totusi, poporul este oprimat de preoti, primitiv şi în mizerie. De ce se ascund aceste lucruri? De ce poporul nu este invatat să aplice marea şi unica lege, să exprime aceasta lege? Inteleg ca, în acea civilizatie timpurie, fiecare individ ştia efectiv să fie şi să traiasca unit cu aceasta lege, în aceasta conditie perfecta. Orice alta manifestare este datorata numai omului şi este rezultatul ignorarii legii perfecte. Nu se poate spune că aceasta lege nu este suficient de consolidata că să fie data intregii familii umane. Daca ar fi aşa, atunci ea nu ar mai fi o lege, ci doar o parte a legii, ceea ce ar reduce-o la nimic altceva decât o manifestare a legii. Orice lucru care este doar o parte a unui intreg este doar o manifestare a intregului, luata din acesta şi consolidata în sine, până când devine un atom izolat, fara nici o polaritate şi fara nici o legatura cu sursa sa. Acesta continua să zboare prin spatiu, aparent pe o orbita, dar de fapt ratacind, căci nu are o orbita proprie. Cel mult graviteaza în jurul sursei sale, dar niciodata nu devine una cu sursa.

Exista astazi mii de exemple ale acestui fenomen în sistemul nostru solar, în special în regiunea dintre Jupiter şi Marte. În aceasta zona exista mii de mici corpuri care par să fie atasate Soarelui, prin faptul că par să urmeze o traiectorie în jurul lui. De fapt urmaresc orbita parînţelui lor, Jupiter, din cauza atractiei lui fata de ele şi din cauza diferitei polaritati fata de Soare, sursa lor reala. Ele au fost expulzate odata cu Jupiter. Niciodata nu s-au contopit cu Jupiter; totusi, continua să zboare alaturi de Jupiter, ignorand complet Soarele, adevarata lor sursa. Este de vina Jupiter, în acest caz? Este de vina Soarele, parînţele lor real? Sau este de vina fiecare minuscul atom?! Oare nu este la fel şi cu omenirea? Este de vina Tatal? Este vina celor care au cea mai inalta înţelepciune, sau este vina celor care au mai putina înţelegere? Vina trebuie să fie numai a celor mai putin înţelepti, căci ei refuza să devina una cu ceea ce este mai inalt.

Apoi, intorcandu-se spre Emil, el spuse:

- Inteleg ca, până să va intalnesc pe voi, numai eu eram de vina că ma agatam de cele marunte, când lucrurile mari ma inconjurau complet. Dar să revenim la traducere, căci prin ea am ajuns la rascrucea vieţii mele.

Marea Cauza, sau Principiul Director, l-a vazut pe fiul sau Christ, omul perfect. El a spus: 'Acesta este Domnul Dumnezeu, Legea Fiintei Mele, careia i-am dat stapanire peste cer şi pamant şi peste tot ce este în ele; şi acest perfect Unul nu are nevoie să fie limitat de nici o conceptie materiala, căci Idealul meu Perfect se ridica mai presus de orice limitare şi are aceeasi putere şi stapanire pe care o am Eu. Astfel, Eu vorbesc prin Domnul Dumnezeu al Fiintei mele.

Eu nu-ti dau nici o alta porunca decât aceea ca, dacăvei coopera cu Mine în Vointa Creatiei Divine, nu vei mai avea nevoie de nici o alta porunca şi nu vei mai pune chipuri cioplite mai presus de Mine sau de tine insuti. Astfel, nu vei mai apela la dumnezei imaginati, ci vei sti că tu esti Dumnezeul prin care Eu ma bucur şi că ai aceeasi stapanire pe care o am Eu. Acum ridica-te la mine, fiule; uneste-te cu mine, şi Eu Sunt tu insuti, şi impreuna suntem Dumnezeu. Trupul tau este Trupul lui Dumnezeu, cel ideal, care exista şi a existat inainte că rasa umana să fi fost proiectata în forma. Este fiinta omenirii, creatia lui Dumnezeu. Toata omenirea, orice om are aceasta forma şi imagine perfecta dacăva accepta, doar, aceasta imagine adevarata. Acesta este templul lui Dumnezeu, care apartine omului şi este pe de-a-ntregul pentru om.

Nu-ti vei face nici un chip cioplit şi nici o imagine a ceea ce este în cer sau pe pamant, sau în apele pamantului. Nu vei modela nici o substanta în vreo imagine sau vreun idol; căci toata substanta creatoare este la dispozitia ta, din abundenta. Nu te vei inchina în fata nici unui lucru creat, nici nu-i vei sluji; şi astfel nici un lucru nu va fi gelos, şi nu va exista nici un pacat şi nici o nedreptate care să se rasfranga asupra copiilor tai din orice generatie; căci vei veghea, privind mereu atent la cauza si, de aceea, idealul acelei cauze nu se va diminua. Astfel vei da dovada de aceeasi iubire pe care o manifest Eu pentru tine.

Vei onora aceasta Cauza sau Principiu Director, stiind că este Tatal şi Mama ta, şi zilele tale vor fi mai multe decât firele de nisip de pe plaja marii, care sunt nenumarate.

Nu vei dori să ranesti, să distrugi sau să ucizi, căci creaturile sunt creatiile tale; sunt fiii tai, fratii tai, şi ii vei iubi aşa cum te iubesc Eu.

Nu vei comite adulter, căci orice lucru pe care il vei face altora, il vei face de fapt tatalui tau, mamei tale, fratelui tau, surorii tale, sau celor iubiti de tine; căci ei sunt iubiti de Cauza la fel cum te iubeste Cauza pe tine.

Nu vei fura, căci nu furi decât de la Cauza; şi dacăfuri de la Cauza, furi de la tine insuti.

Nu vei depune falsa marturie impotriva nici unei creatii, căci, dacăfaci asta, depui marturie impotriva Cauzei care esti tu insuti.

Nu vei ravni la nici un lucru, căci, dacăfaci asta, ravnesti numai la Cauza care esti tu insuti; mentinandu-te unit cu Cauza, ai ceea ce este perfect şi este cu adevărat al tau.

Astfel că nu vei fauri chipuri din argint sau din aur că să le slujesti ci, vazandu-te pe tine insuti identificat cu toate lucrurile pure, vei fi totdeauna pur.

Atunci nu te vei teme, căci nici un Dumnezeu, în afara de tine insuti, nu va veni să te judece; căci vei sti că ea, Cauza - nu personala, ci impersonala - este pentru toţi şi ii cuprinde în intregime pe toţi.

Apoi, vei ridica un altar, şi pe altarul acela vei aprinde şi vei pastra mereu viu focul nemuritor, nu al zeilor, ci al Principiul Director care este Dumnezeu. Te vei percepe pe tine insuti, Christul, cel perfect, singurul nascut din Adevaratul Principiu, Adevarata Cauza.

Stiind pe deplin aceasta, poti exprima cuvantul (DUMNEZEU) şi cuvantul devine vizibil. Esti creativ şi esti Creatorul, de jur imprejur, deasupra, dedesubt, inlauntru, Una cu Divinul Principiu-Cauza Director, DUMNEZEU.

Cerurile asculta de vocea lui Dumnezeu, vocea linistita a lui DUMNEZEU vorbind prin om. Astfel, când vorbeste omul, Dumnezeu vorbeste.'

Preotul continua:

- În legatura cu aceasta am obtinut ceea ce a urmat, ceea ce mi-a dat o viziune mult mai limpede. Mi-a aratat şi că trebuie să fiu ferm în orice gand, cuvant sau fapta, şi că trebuie să traiesc unit cu acest principiu clar. Descriind ceva mai intai, prin gand, cuvant şi fapta, acum descopar că sunt efectiv acel lucru. Am luat forma idealului pe care l-am exprimat.

În cel mai intunecat ceas, stiu că Dumnezeu este. În momentele când mi-e teama, ma incred cu mai multa hotarare în Dumnezeu, Tatal meu, chiar dinlauntrul meu. Raman linistit cu aceasta siguranta, stiind pe deplin că totul este bine şi că perfectiunea mea este acum completa şi incheiata.

Il recunosc pe Dumnezeu că mintea atotcuprinzatoare, Tatal meu, şi stiu pe deplin că omul este Christul lui Dumnezeu, imaginea şi asemanarea lui Dumnezeu, Tatal meu; sursa şi Eu suntem UNUL.

Incet dar sigur, ziua viziunii spirituale absolute se apropie. Ea soseste în momentul în care eu o recunosc. Este aici acum, deplina şi completa. Slavesc şi binecuvantez viziunea spirituala absoluta. îţi multumesc, Tata, că idealul meu cel mai inalt se împlineşte acum.

Lucrand, totdeauna trebuie să fiu constient că lucrez în acord cu legea constienta şi infailibila a lui Dumnezeu.

Acum înteleg cuvînţele: îţi daruiesc pacea mea, îţi daruiesc iubirea mea, îţi daruiesc ceea ce lumea nu-ti daruieste.

Cunosc şi înţelesul cuvînţelor: Claditi-mi un templu launtric, pentru că EU SUNT să poata locui în el printre voi. Atunci EU SUNT este Dumnezeul vostru şi voi sunteti precum EU SUNT. Asta nu se refera la nici o biserica şi la nici o organizatie bisericeasca. În adevaratul templu al pacii, dinlauntrul omului, locuieste, de fapt, Dumnezeu, sursa tuturor lucrurilor. Oamenii au construit un lacas de inchinaciune în care să se poata reuni pentru a sluji adevaratului ideal, EU SUNT, cel launtric, acest templu interior, în care Dumnezeu şi omul vad totul. Curand au ajuns să slujeasca lacasului însuşi, şi a fost creat idolul gol, biserica aşa cum exista astazi.

Când urmaresc adevaratul ideal, imi aud propria mea voce launtrica Divina; şi revelatia acestei voci imi asigura sprijin, inspiratie şi indrumare în lucrarea mea în viata. "Si atunci când doi sau trei se aduna în numele meu, EU SUNT intotdeauna în mijlocul lor". cât de adevarate sunt aceste cuvinte, căci EU SUNT este totdeauna înlăuntrul omului!

Daca vreau să progresez, trebuie să lucrez şi să perseverez, - niciodata să nu sovai şi să nu ma descurajez. Sunt Christul, idealul lui Dumnezeu, prin care Tatal se bucura, singurul nascut al lui Dumnezeu, Tatal.

Sunt singurul copil, cel care stie, înţelege şi coopereaza cu Tatal; singurul vlastar pe care il cunoaste Dumnezeu - şi Dumnezeu cunoaste totul - căci totul poate declara: ESTE DESAVARSIT.

Volumul 3: CAPITOLUL X

În dimineata urmatoare, pe când il asteptam pe Abate, un mesager ne-a anuntat că eram asteptati să aparem în fata lui Dalai-Lama la ora doua dupa-amiaza. Asa că ne-am dus să il cautam pe Abate şi l-am găsit în clipa când iesea din camera de audiente.

Avea o figura radioasa, căci tinea în mână autorizatia noastra de a intra nestingheriti în tara. Dupa ce a citit ordinul pe care ni-l adusese mesagerul, el a spus:

- Acesta nu este un ordin, ci doar o cerere. Sunteti convocati că să vi se inmaneze aceasta autorizatie.

Pentru că eram adunati toţi, s-a propus să mergem imediat că să vedem documentele. Asa că am pornit, în grup. Când am ajuns, ne astepta o mare surpriza. Erau mii de tablite din lut şi inscriptii pe foi de arama şi de bronz, şi la fel de frumoase placute sculptate din marmura subtire. Pentru că era pentru prima data când intram în contact cu acest lot de scrieri, am decis să le cercetam imediat.

Abatele ne-a spus că el nu studiase aceste tablite, dar i se spusese că erau de origine Persana şi avea să caute un Lama care le cunostea. Asa că a plecat, iar noi am inceput să le cercetam. Caracterele nu erau cunoscute de nimeni din grupul nostru.

Placutele erau facute din cate doua placi de marmura alba curata, fiecare cam de un sfert de tol grosime, lipite una peste alta cu un ciment pe care nu l-am putut identifica. Muchiile erau frumos rotunjite şi fiecare placuta avea de jur-imprejur un chenar lat de doi toli, cu figuri sculptate în relief. Multe dintre aceste figuri erau incrustate cu aur curat, în timp ce titlurile, toate, erau scrise cu aur, fara a fi în relief. Tabletele erau grupate şi numerotate cu grija, fiecare grup avand numarul lui.

Datele erau reprezentate de ghirlande de flori impletite cu carcei de vita-de-vie şi frunze. Daca aveam de citit o data că 1 Ianuarie 1894, prima luna a anului ar fi fost reprezentata de lujerul unei flori încă neimbobocite, incrustata cu jad. Prima zi a lunii ar fi fost reprezentata prin floarea cu boboc, incrustata cu aur. Cifra 1 din 1894 ar fi fost intruchipata de floarea deschisa intr-atat încât să descopere pistilul. Petalele

florii erau incrustate cu lapislazuli, pistilul fiind incrustat cu aur, şi cu un mic diamant fixat în aur. Cifra 8 era floarea complet deschisa, cu 8 stamine la vedere, fiecare stamina fiind incrustata cu aur în jurul pistilului, cu un mic diamant plasat în aur. Cifra 9 era reprezentata de un trandafir cu 9 petale, complet deschis - o petala era din lapislazuli, una din jad şi alta din calcedonie, şi ordinea aceasta se repeta de 3 ori, ceea ce arata că era atinsa limita cifrelor. Erau folosite astfel cifrele de la 0 la 9, apoi ele se repetau. Cifra 4 era un crin pe cale să se deschida, aratand pistilul şi 3 stamine. Cupa crinului era o incrustatie în jad de culoare deschisa, staminele erau dîntr-un opal rosu impodobit de 4 diamante mici, iar pistilul era din lapislazuli, cu 4 diamante mici.

Spatiul ocupat de text era incadrat de o ghirlanda subtire, incrustata cu aur, frunzele fiind din jad verde, şi toate acestea erau desavarsit lucrate, până la cel mai mic detaliu. Fiecare placuta era o adevarata bijuterie. Aspectul placutelor şi metoda de datare indicau o epoca Atlanta timpurie. Fiecare dintre ele ar fi meritat un pret regesc, dacăar fi fost puse în vanzare.

Pe când visam astfel, venira Abatele şi Marele Preot, insotiti de batranul Lama care avea grija de placute. Am fost atat de captivati de povestirile lui, încât Abatele a trebuit să ne atraga atentia că se apropia clipa aparitiei noastre în fata lui Dalai-Lama şi că trebuia să ne imbracam în robe pentru asta.

Ajungand în camerele noastre, am găsit robe pregatite pentru fiecare dintre noi, dar habar n-aveam cum să le imbracam. Timpul trecea atat de repede că ne-am hotarat să ne luam inima în dinti, şi le-am pus pe noi alandala, cum am putut. Mai tarziu am constatat că unii şi le pusesera pe dos, iar altii le aveau cu fata la spate, şi putini reusisera să le imbrace aşa cum trebuia.

Ajungand la camera de audiente, l-am asteptat pe Dalai-Lama să traverseze holul impreuna cu garda lui, că să intre în camera pe usile cele mari. Eram siguri că am vazut un suras inflorind pe fata lui. Apoi am asteptat să se deschida usa laterala, ceea ce reprezenta invitatia să intram în camera. Curand, usa se deschise şi am fost introdusi inauntru, unde am găsit cele mai minunate decoratiuni interioare pe care le-a vazut echipa noastra.

Tavanul camerei se termina cu un mare dom în centru. În acest dom erau trei deschideri largi, prin care patrundeau fascicule largi de raze solare, luminand incaperea cu o stralucire şi o splendoare prea mareata că să poata fi descrisa.

Peretii erau complet acoperiti cu tapiserii în fir de aur, impodobite cu figuri facute din fire de argint. În centrul incaperii, pe un podium acoperit cu o tesatura din fire de aur, sedea Dalai-Lama, invesmantat într-o roba facuta din fire aurite, tivita cu purpura şi cu fire de argint.

Am fost condusi în fata lui Dalai-Lama de Abate şi de Marele Preot si, că şi mai inainte, ei au stat la capetele randului format de noi. Dupa cateva cuvinte de salut, Dalai-Lama cobori de pe podium şi se opri în fata noastra. îşi ridica mainile; am ingenuncheat şi am primit binecuvantarea lui.

De indata ce ne-am ridicat, el pasi spre Seful nostru si, punandu-i o brosa pe piept, spuse, prîntr-un interpret. Aceasta va va permite, tie şi tovarasilor tai, să mergeti liber prin aceasta tara. Puteti veni şi pleca dupa dorinţa, şi va inmanez aceasta pecete care va confera calitatea de cetateni ai Tibetului. Va acord titlul de Domn al Marelui Gobi.

Apoi el merse în lungul randului pe care il formam şi puse cate o brosa mai mica, dar asemanatoare, pe pieptul fiecaruia dintre noi.

- Purtati asta că pe un semn al stimei mele. Va va permite accesul în toata tara Tibetului. Este permisul vostru de libera trecere, oriunde veti merge.

Lua, din mână Abatelui, sulul de hartie care continea autorizatia, şi il inmana Sefului nostru. Brosele erau minunat lucrate din aur filigranat, purtand cea mai fidela imagine a lui Dalai-Lama, sapata în relief în jad, şi fixata în centru, că medalion. Ni s-a parut o bijuterie nepretuita. Dalai-Lama şi toata lucrarea erau gratia intruchipata. Tot ce am putut spune a fost Multumesc.

Apoi intra batranul Lama care avea grija de documente şi am fost informati că aveam să cinam impreuna cu Dalai-Lama. Dupa incheierea cinei, conversatia luneca spre remarcabilele placute. Dalai-Lama, că şi batranul Lama, vorbind prin interpret, ne-au povestit în amanunt istoria placutelor, şi am notat totul cu grija.

Se pare că aceste placute au fost descoperite de un calugar budist ratacitor în criptele aflate sub ruinele unui vechi templu din Persia. Acest calugar a declarat că fusese condus spre ele de un cantec suav pe care il auzise venind din ruine, pe când statea în Samadhi. Cantecul era atat de dulce, şi vocea era atat de clara, încât în final a devenit curios, mergand în directia din care veneau, şi a ajuns într-o cripta din

ruine. Vocea parea să vina de dedesubt. Dupa o scurta cercetare, nu a găsit nici o deschizatura; dar era hotarat să gaseasca sursa acelei voci.

Cu niste unelte improvizate, incepu să sape printre daramaturi şi descoperi o lespede care parea să fie doar o portiune din podeaua vechii cripte. Inima lui se scufunda în disperare, căci pentru o clipa se gandi că fusese deviat de la calea cea dreapta, de cantecul venit din ruine.

Inainte să plece din acel loc, statu cateva momente în meditatie si, în acest timp, vocea deveni mai clara şi mai limpede, indemnandu-l în final să continue. Cu un efort supraomenesc, el reusi să ridice marea lespede. Aceasta i-a descoperit o deschizatura care ducea în jos. De cum pasi prin deschizatura într-un coridor, acesta fu luminat de o forta nevazuta. În fata lui scanteia o lumina stralucitoare. El a urmat lumina, care l-a condus spre intrarea într-o grota larga, inchisa cu usi mari de piatra. În timp ce statea în fata usii, balamalele incepura să scartaie şi marile lespezi de piatra se dadura incet la o parte, descoperindu-i o alta deschidere prin care el intra. De cum trecu pragul, vocea rasuna limpede şi dulce, că şi cum posesorul ei ar fi fost în acea incinta. Lumina, care se oprise la usi, se muta în centrul marii grote, luminand-o în intregime. Acolo, în nise, în peretii imensei grote, acoperite cu praful adunat de secole, se aflau placutele.

El cerceta cateva, realizand frumusetea şi valoarea lor, apoi se hotari să astepte până când putea lua legatura cu doi sau trei dintre tovarasii lui de incredere, că să discute cu ei despre mutarea placutelor într-un loc sigur. Iesi din grota, puse la loc lespedea şi o acoperi din nou cu moloz; apoi porni în cautarea unor tovarasi care sa-i creada povestea şi care să aiba taria şi bunavointa să-l ajute în realizarea planului sau.

Aceasta cautare a durat mai mult de trei ani. Toţi aceia carora le istorisea povestea lui il credeau nebun de-a binelea. În cele din urma, într-o zi când peregrina, se intalni cu trei calugari pe care ii cunoscuse într-o calatorie asemanatoare şi le spuse povestea lui. La inceput, ei au fost foarte sceptici, dar în aceeasi seara, exact la ora noua, în timp ce sedeau în jurul focului, vocea incepu să cante despre acele scrieri. A doua zi, cei patru ii parasira pe ceilalti şi pornira spre ruine. Din clipa aceea, în fiecare seara la ora noua, vocea canta. Când erau obositi şi deprimati, vocea canta şi mai dulce.

La sfarsitul calatoriei, pe când se apropiau de ruine, cu un ceas inainte de amiaza, o forma că de copil aparu în fata lor şi incepu să cante, aratandu-le drumul spre ruine. Când au ajuns, lespedea era data la o parte şi ei au patruns imediat în cripta. De cum s-au apropiat de ele, usile s-au deschis şi ei au intrat în grota. O scurta examinare i-a convins pe calugari de valoarea şi autenticitatea descoperirii. Au fost atat de captivati de ea, încât nu au dormit trei zile şi trei nopti. S-au grabit cu totii spre un sat aflat la 70 de mile distanta, că să faca rost de camile şi de provizii care să le permita să transporte placutele într-un loc mai sigur.

În cele din urma au procurat 12 camile, le-au incarcat şi apoi s-au intors. Placutele au fost impachetate în aşa fel încât să nu aiba de suferit. Facand rost de încă trei camile, ei au pornit într-o lunga calatorie, prin Persia şi Afghanistan, spre Peshawar. Langa Peshawar, ei si-au ascuns poverile într-o pestera izolata, unde acestea au ramas timp de 5 ani. Unul dintre calugari statea permanent în Samadhi în fata pesterii, că să pazeasca placutele. De la Peshawar, acestea au fost mutate la Lahnda, în Punjab. Aici ele au ramas vreme de zece ani. Apoi, în etape scurte, au fost aduse aici şi depozitate în palatul Marelui Lama. Totul a durat peste patruzeci de ani. Din acest palat, ele urmau să fie duse în Shamballa. Cu alte cuvinte, noi le gasisem pe când erau în tranzit.

În aceasta faza a povestirii, un asistent aduse în camera patru placute şi le puse cu grija pe suportul care servea drept masa, şi în jurul caruia eram asezati, astfel încât să le avem în fata. De indata ce acele ceasornicului indicara ora noua, se auzi o voce cantand ritmat, infinit de dulce, totusi foarte inalta, că un glas de copil. Iata cuvînţele traduse în engleza, pe cât de fidel le putem reda:

- Ca exista un Spirit înţeligent, atotcunoscator, că aceasta înţeligenta este Divina şi infinita, şi penetreaza toate lucrurile, asta nu se poate nega. Deoarece aceasta înţeligenta penetreaza toate lucrurile, ea este infinita şi este sursa tuturor lucrurilor. Este Divina, şi Divinitatea ei a pus în forma, gandita sau vizibila, faptul sau adevarul tuturor lucrurilor.

Puteti numi acest Spirit înţeligent, infinit de înţelept, Dumnezeu sau Binele, sau cum doriti, căci omul trebuie să aiba un nume pentru orice lucru. Odata ce a numit un lucru, el are puterea să-l aduca în existenta. Daca omul numeste ceva cu respect sincer, devotiune şi proslavire, el poate şi ajunge să devina ceea ce a numit.

Astfel puteti vedea că omul, dupa alegerea sa, poate deveni Dumnezeu sau animal. El devine idealul pe care îşi propune să-l urmeze. Cu acest mod de a gandi, este uşor de înţeles că omul este fie

singurul Fiu nascut al lui Dumnezeu, fie singurul fiu nascut al animalului. Astfel, dupa alegerea sa, omul poate deveni raul sau diavolul, dacăpastreaza în viziunea să raul; sau poate deveni Dumnezeu, dacăil pastreaza în viziune pe Dumnezeu.

În starea fara forma, Spiritul înţeligent, infinit de înţelept, era tacut şi contemplativ; totusi, înţeligenta exista şi se înţelegea pe sine că producatorul - că şi spectatorul - tuturor lucrurilor insufletite sau neinsufletite. În aceasta stare linistita, Spiritul atotcunoscator, înţeligent a vazut că nu aparea nici o schimbare; şi reusind să genereze sau să materializeze Universul, aceasta înţeligenta a construit o imagine a ceea ce trebuia să fie Universul. Neavand altceva de urmat decât imaginea perfecta sau planul Divin, Universul a capatat imediat forma dictata de aceasta înţeligenta.

Tabloul Ideal Divin s-a extins până când a ajuns la vizibilitate perfecta. Este Universul pe care il vedem astazi, şi care merge inainte dupa planul perfect care i-a fost trasat.

Aceasta Inteligenta este şi a fost intotdeauna observatorul şi dirijorul acestui perfect plan Ideal Divin.

Aceasta Inteligenta a stiut că era necesar să aduca în manifestare forma insufletita şi să o inzestreze cu toate potentialitatile prin care se putea exprima complet. Aceasta este ceea ce este cunoscut că omul nemuritor. Acest Ideal Divin, care se diferentiaza în toate fazele şi directiile, este astazi nemurirea fiecarui om. Acest om fiind creat în Idealul Divin al Spiritului, Inteligenta atotcunoscatoare, el a fost considerat Fiu al Principiului, cu stapanire asupra oricarui atribut şi asupra oricarei conditii. Fiu inseamna a fi unit, şi nu a fi servitor. Trebuia că acest Fiu să fie pe deplin liber să aleaga şi să nu ajunga în nici un fel un sclav sau o papusa.

Acest ideal nemuritor trebuie să includa intotdeauna o portiune sau o scanteie din focul central al celui care l-a proiectat sau l-a adus în existenta. Aceasta proiectie a fost prima celula care, în cele din urma, a devenit corpul omenesc, şi care este scanteia vietii, traind etern şi niciodata murind. Aceasta celula este, că nume, Christ. Aceasta celula, divizata şi repetata de multe milioane de ori, pastreaza imaginea Spiritului Divin proiectat şi implantat în ea, şi nu poate fi pervertita de gandirea omului. Astfel, omul este intotdeauna Divin.

Aceasta celula îşi proiecteaza divinitatea în orice celula creata prin multiplicarea sa, în afara cazului când este pervertita de gandirea omului. Ansamblul acestor celule, în cele din urma, îşi constituie un container, sau un invelis, care este numit corpul omenesc. Spiritul sau esenta, încă în forma nemodificata, are înţeligenta necesara pentru a vedea toate schimbarile din jurul sau. Ramanand mereu la cel mai inalt nivel al sau de conducere, omul este Spirit şi Spiritul este Dumnezeu.

Acest sine superior trebuie gandit, apreciat, slujit şi binecuvantat că fiind înlăuntrul omului însuşi.

Mai intai, trebuie să existe credinta că el este acolo. Acest lucru aduce cunoasterea faptului că el exista în om; atunci binecuvantarile şi multumirile date il aduc la vedere. Omul este chiar lucrul acesta. Aceasta este calea dobandirii intregii cunoasteri.

Creierul, la inceput, pare să fie observatorul, pentru că el este ansamblul celor mai delicate celule; şi aceste celule mai intai accepta vibraţiile şi le amplifica astfel încât ele să poata fi percepute de om. Apoi acestea sunt selectate şi trimise spre toate celelalte organe; şi fiecare, dacăeste mentinuta în armonia divina, merge exact la organul caruia ii apartine.

Fiecare organ şi centru nervos este locul sau centrul amplificator destinat centralizarii omului adevărat. Când ele sunt armonizate şi coordonate, omul se inalta în toata stapanirea şi puterea sa. Atunci el aduce la lumina Duhul Sfant, intreaga înţelepciune, Spiritul înţeligent în actiune creatoare. Atunci sufletul şi trupul sunt unite în acelasi focar. Nimeni nu reuseste nimic decât dacăaduce în acest centru unic, constient sau inconstient, toate facultatile sale. Acesta este locul puterii, Christ dinlauntrul omului, locul unde omul este suveran.

Atunci, cum ar putea un om să traiasca discordia, dizarmonia, pacatul sau boala, dacănu le-ar idealiza şi aduce în manifestare el însuşi? Daca el se considera ferm, oricand şi etern, că fiind Spiritul înţeligent, şi nu stie nimic altceva, el nu poate fi constient de altceva inferior. Cu acest ideal superior mentinut permanent în apele limpezi ale gandirii înţeligente a omului, el devine Dumnezeu. El este sigur că vocea interioara ii raspunde de fiecare data.

În spatele vointei sta dorinţa. Vointa, în starea ei adevarata, este o forta pura, lipsita de culoare, şi este pusa în actiune de dorinţa. Daca vointei nu i se da nici o culoare şi nici o directie, ea ramane inactiva.

Puneti dorinţa în armonie cu forta vointei, şi vointa va trece imediat la actiune şi va chema legiuni intregi sub comanda ei - singura cerinta fiind că aceasta comanda să respecte ordinea Divina.

Exista miriade de lumi. Exista, gandita, una singura din care ele au evoluat. Legea ei este ordinea care nu poate fi incalcata. Creaturile ei sunt libere să aleaga. Numai ele pot crea dezordine, ceea ce inseamna durere şi suferinta, ura şi teama. Toate acestea, doar creaturile le pot manifesta.

Marele Principiu se manifesta că Lumina Aurita. Nu este undeva departe, ci este chiar în tine insuti. Mentine-te în stralucirea lui şi vei vedea limpede toate lucrurile.

Mai intai, cu toata fiinta ta, cunoaste un lucru: că propria ta gandire, când se inalta, este una cu acea gandire care a adus la lumina lumile.

Mai presus de neagra dezordine şi de suvoiul de mizerie umana, trebuie să se ridice ordinea care este pacea. Când omul va invata că el este una cu gandul care, el însuşi, este toata frumusetea, toata puterea, şi toata linistea, el va sti că fratele lui nu-l poate jefui de dorinţa inimii sale. Atunci el va sta în Lumina şi se va inconjura cu propria lumina.

Fiule, lasa să treaca prin mintea ta numai imaginea dorintei tale, care este Adevar. Mediteaza numai asupra dorintei adevarate a inimii tale, stiind că ea nu face rau nici unui om şi este cea mai nobila. Aceasta este legea prin care aduci în manifestare dorinţa inimii tale.

Lasă-l pe acela care ridica mână spre a-l trazni pe fratele sau, să-şi aminteasca faptul că fulgerul va trece chiar prin sufletul şi trupul sau.

Cercetari ulterioare vor putea să dovedeasca faptul că aceste placute sunt copii facute pentru a proteja originalele. Daca sunt copii, ele trebuie să fi fost facute în Epoca Indo-Ariana timpurie. Dupa cate se cunosc, nu exista nimic asemanator cu ele astazi. Din ce sursa ar fi putut aparea ele, dacănu din cea Unica? De aceea au putut fi repetate, în vers şi cantec, de multe mii de ori.

O, omule! Unde ti-e coroana?
Din eternitate, mai departe.
Unde ti-e sufletul?
Din Infinit crescut
Mereu şi mereu,
Tot ce ai mai nobil.

Asa cantau cele patru placute asezate în fata noastra, fiecare din ele valorand o avere princiara.

Volumul 3: CAPITOLUL XI

Sper că cititorii imi vor ierta libertatea pe care mi-am luat-o deviind de la subiectul principal. Acest lucru mi s-a parut necesar pentru a va prezenta, într-un mod cât mai concis, cateva dintre numeroasele şi larg raspanditele locuri unde au fost descoperite documente şi inscriptii care se refera direct la vechile civilizatii, la artele şi cultura lor, precum şi ideile şi motivele determinante care au mentinut acele civilizatii la nivelul unor realizari foarte inalte.

Cateva grupuri de oameni încă urmaresc atingerea acestor realizari superioare. Aceste grupuri, într-o anumita masura, prin prezentarea realizarilor lor, devin un far calauzitor pentru rasa umana aflata în mers spre un punct mai inalt al progresului civilizatiei. Inca mai trebuie aratat că greselile catorva, acceptate de majoritate, pot coplesi şi conduce masele la uitare pentru o mare durata de timp.

În viziunea noastra, prezentul contine tot viitorul; numai realizarile prezentului dau forma viitorului. Astfel, umanitatea are o singura cale: dacăprezentul este facut perfect, atunci şi viitorul va fi perfect. Nu este vorba de perfectiunea prezenta AMANATA până la o perfectiune viitoare; ci este perfectiunea prezenta constienta, care genereaza constiinta viitorului perfect.

Oriunde mergeam, gaseam un popor care, candva, traia complet în prezent. Tot viitorul era în acord complet cu realizarile prezentului, astfel că viitorul nu putea lua o alta directie. Dupa cum spune porunca: Sa nu-ti faci griji pentru viitor. Toate preceptele lor se rezumau in: Traieste sincer în prezent şi viitorul va trebui să fie ceea ce este prezentul.

Folclorul lor, cantecele lor, rugaciunile lor, - chiar şi cele scrise pe rotile de rugaciune - ilustreaza aceasta idee. Dansul diavolului, la care Tibetanii participau atat de bucurosi, a fost nascocit pentru a respinge raul care distrusese conceptia sau constiinta rasei lor. Prin obisnuinta, el a degenerat într-o biata ceremonie pentru alungarea spiritelor rele. Poporul a devenit atat de preocupat de spirite, încât a uitat de spiritul atotcuprinzator. Aceasta degenerare nu se restrange la o singura rasa sau credinta, ci la toate rasele

şi credînţele. Dansul original ilustra frumusetea şi puritatea atat de profund inradacinate, încât nici macar o sugestie spre rau nu le putea afecta.

Am cercetat şi povestile cu spiridusi din marea de nisip - cum este numita, în China, regiunea Gobi. În multe locuri se auzeau voci ciudate; de multe ori ne-am auzit chemati pe nume. Am auzit larma facuta de mari multimi de oameni, care pareau că se afla langa noi. Adesea auzeam diverse instrumente muzicale acompaniind voci dulci care cantau. Am vazut multe miraje şi am auzit zgomotul nisipurilor miscatoare.

Suntem siguri că straturile de aer, la o anumita distanta deasupra desertului, sunt atat de limpezi incat, în anumite momente, când toate conditiile sunt în acord armonios, ele actioneaza că panouri sonore care reflecta vibraţiile emise candva, demult. Credem că în felul acesta sunt reproduse intamplarile medievale, datorita vibratiilor care au fost emise. Astfel, straturile de aer devin membrane sonore care culeg şi reflecta vibratiile, exact la fel cum culeg şi emit vibraţiile unui miraj.

În vremea aceea devenisem atat de captivati de munca noastra, încât parca aveam aripi. Lucrand sub indrumarea batranului Lama, am copiat şi am desenat la scara multe placute, că şi alte inscriptii.

Dimineata plecarii noastre sosi, limpede şi luminoasa. Prezentasem multumirile noastre tuturor celor din palatul lui Dalai-Lama; dar strazile erau intesate de oameni, foarte nerabdatori să ne ureze drum bun. Peste tot, mâini se leganau în semn de ramas bun, sau ne ofereau inscrisuri cu rugaciuni pentru siguranta noastra pe drum. O delegatie a mers în fata noastra pe mile intregi, cu roti de rugaciuni instalate pe prajini inalte, şi rostind rugaciuni. Cincizeci de persoane ne-au insotit până la Shigatze, spre izvoarele fluviului Brahmaputra. Apropiindu-ne de acest oras, al doilea din Tibet, ne aparu în fata marea Lamaserie Tashi-lunpo, situata la o mila de oras. O delegatie din aceasta Lamaserie ne intampina la 3 mile distanta de ea şi ne invita să fim oaspetii Lamaseriei pe durata sederii noastre. Ni s-a facut o primire cordiala, din toate punctele de vedere.

De cum am intrat în Lamaserie, am simtit calmul şi pacea care umpleau incaperile ei, că o prezenta mareata. Intr-adevăr, era un loc ideal că să ne odihnim inainte să ne reluam calatoria spre Lacul Dolma şi spre Sansrawar. Eram şi nerabdatori să examinam documentele acestei manastiri. De acolo doream să mergem mai departe cât mai rapid posibil, căci era stabilit să ne intalnim cu Maestrul Bhagavanzi la Templul Pora-tat-sanga.

Dupa masa de seara cu Lamasii, am discutat despre multe temple frumoase. Conversatia a lunecat apoi spre diferentele dintre credînţele religioase. Un Lama foarte batran spuse:

- Lamasii şi Yoghinii nu impartasesc aceleasi credinte. Yoghinul nu poate crede că invataturile unui singur om pot fi totul; el considera că orice fiinta umana are acces la toata cunoasterea prin sine insasi, în vreme ce Lamasii sunt adeptii lui Buddha, şi numai ai lui. Dupa toate probabilitatile, fiecare fiinta umana îşi va dezvolta şi realiza potentialitatea. Un crestin va atinge constiinta Christica, un budist va atinge desavarsirea lui Buddha, şi aşa mai departe. Fiecare are dumnezeul lui, şi peste tot se spune că Dumnezeu l-a facut pe om dupa chipul lui. Toate natiunile şi toate popoarele au dumnezeii lor, diferiti.

Unii au un dumnezeu al focului, altii au un dumnezeu al recoltei, şi aşa mai departe. Fiecare pretinde că are un Dumnezeu mai bun decât al fratelui sau. Cum să înteleg că Dumnezeu l-a facut pe om dupa chipul lui, când, vazand atatia dumnezei diferiti, as spune mai degraba că fiecare om si-a facut Dumnezeul dupa imaginea sa, a omului?!

Am descoperit aici sase Lamasi aflati în fruntea unui grup de asceti cunoscuti sub numele de Lamasi ratacitori, care merg incolo şi incoace fara nici un fel de bagaje. Ei niciodata nu cersesc, nu cer ajutor şi nu accepta mancare sau bani de la nimeni. Ei sunt permanent în legatura unii cu altii şi cu cei sase de la manastire. Exista trei ramuri ale acestui ordin, fiecare avand cate un sef, deci sunt în total noua capi ai ordinului. Cei trei capi ai celor trei ramuri se puteau afla în trei tari diferite. Fiecare dintre cei care peregrineaza pastreaza legatura directa cu seful ramurii în care lucreaza; seful ramurii mentine legatura cu cei sase. Metoda folosita de ei pentru a comunica, noi o numim transferul gandirii, în lipsa unui nume mai bun, dar stim că este o forta mult mai subtila şi mult mai concreta. Ei o numesc Atma, sufletul conversand cu sufletul, fara să foloseasca vreun medium. Am cunoscut sase dintre acesti Lamasi şi am luat pranzul cu ei a doua zi.

Batranul Lama ne-a informat că avea să ne insoteasca la templul Pora-tat-sanga atunci când vom termina lucrul. Am acceptat oferta lui, căci era prieten cu Muni-ul care ne era ghid şi interpret. Amandoi ne-au ajutat pe toate caile în munca de la documente.În timpul unei discutii, batranul Lama ne spuse:

- Doi dintre camarazii vostri care au plecat vara trecuta vor sosi la Calcutta astazi la ora unu şi jumatate; si, dacăvreti să comunicati cu ei, o puteti face.

Seful nostru scrise un mesaj, indicandu-le să mearga direct la Darjeeling şi să se ocupe de o anumita problema, asteptand sosirea noastra pe 24 August. A datat nota, a facut o copie dupa ea şi i-a dat lui Lama originalul. Lama a citit nota, a impaturit cu grija hartia şi a pus-o deoparte.

Intr-adevăr, tovarasii nostri s-au intalnit cu noi la Darjeeling pe 24 August. Ei ne-au aratat un mesaj scris care le fusese inmanat la mai putin de 20 de minute de la sosirea lor în Calcutta. Banuisera că aducatorul era un curier care fusese trimis de departe cu mesajul. Acum aveam dovada concreta a abilitatilor unora dintre acesti Lama. Daca aceasta abilitate putea fi extinsa într-o directie, de ce nu s-ar fi putut în toate directiile?

Eram nerabdatori să ajungem la Pora-tat-sanga, căci multa lume avea să se adune la templu în acest anotimp, un moment foarte favorabil pentru o asemenea vizita. Am mers pe drumul prin Gyantze şi ni s-a spus că vom gasi un chela foarte deosebit, care era cunoscut de toţi sub numele de chela care rade. Rasul şi cantecul lui l-au trecut pe el şi pe tovarasii lui peste multe locuri dificile, multi fiind vindecâti de cantecul lui.

De cum am intrat în curtea Lamaseriei, un individ inalt, foarte simpatic, s-a apropiat de noi şi ne-a urat un bun-venit din inima, spunand că sperau să locuim la Lamaserie pe durata sederii noastre în sat. I-am spus că ne grabeam să urcam, dimineata, spre trecatoarea Phari.

- Da, - raspunse el - înţelegem că mergeti spre Pora-tat-sanga. Eu ma intorc intr-acolo maine dimineata şi voi fi incantat să merg cu voi, dacădoriti.

Am acceptat si, razand din inima, el ne-a condus la locuinta noastra din sala mare a Lamaseriei. Dupa ce ne-am instalat, el ne ura noapte buna şi pleca spunand că aveam să ne revedem în zori. În timp ce se indeparta, el canta cu o voce bine modulata. Acesta era chela care rade. Dimineata devreme am fost treziti de cantecul lui, prin care ne anunta că micul nostru dejun era pregatit.

Ne-am luat ramas bun de la Lamasi, am primit binecuvantarile lor, şi am fost gata de plecare la drum spre trecatoarea Phari. Acest drum trecea peste piscurile Phari şi Kang La. În general, era un urcus dificil, dar în locurile mai dure chela mergea în fata cu rasete şi cantec. În locurile cele mai grele, vocea lui rasuna şi parca ne inalta peste ele fara nici un efort. Am ajuns în varful trecatorii la ora 3 dupa-amiaza.

Spre surpriza noastra, în locul unor munti salbatici, am descoperit o vale frumoasa intinzandu-se în fata noastra. Aceasta vale este numita Chubi. Desi se afla la 16 mii de picioare deasupra nivelului marii, ambele laturi ale vaii sunt acoperite de minunate paduri ai caror arbori, frunzosi şi masivi, sunt foarte luxurianti. În fata noastra vedeam sate cu temple frumoase. Nu am mers prin vale, ci am luat-o pe o cale mai scurta, prin Tachi-cho-jong, apoi spre Pora-tat-sanga. şi aceasta cale s-a dovedit a fi buna. Nu mersesem decât putin, când am intrat într-o frumoasa padure, plina de paraiase. Am vazut aici o abundenta de pasari cantatoare şi salbatice.

Urmatorul nostru loc de popas a fost la Maha Muni. Templul de aici, că o fortareata, ne-a intrigat; şi aici, că pretutindeni, am fost primiti cu toata inima. Mai-marii locului ne-au spus că era inutil să ne roage să ramanem mai mult, căci Maestrul Puriji trecuse chiar inaintea noastra spre Templul Pora-tat-sanga, unde deja se adunau multi Yoghini, Saddhu şi Guru; şi că puteam avea o buna companie în ultima zi a calatoriei.

A doua zi în zori, pelerinii se adunasera, nerabdatori să porneasca la drum că să-l intalneasca pe marele Maestru Puriji. Toţi erau dornici să vada Pora-tat-sanga - cum s-au exprimat ei, o bijuterie asezata pe un prag de stanca, - cel mai semet templu din lume.

- Sa ramanem noi la Maha Muni când acest mare om a aparut chiar în fata noastra? canta chela care rade.

- O, nu. Ramai cu bine, Maha Muni, te iubim şi ne vom intoarce la tandrele tale imbratisari. E irezistibila calatoria spre Pora-tat-sanga.

Astfel, caravana porni. Marele Everest statea în fata noastra, inaltandu-se în lumina rasaritului care se apropia, golas şi alb în roba să de cristal curat. Ne ispitea să mai facem cativa pasi şi să intindem mainile că sa-i atingem tivul vesmantului. Dar când mai faceam cativa pasi, trupul lui ramanea tot departe. Chomolhari, vecinul sau apropiat, inalt de 24 de mii de picioare, pe care le depasisem, acum parea un pigmeu fata de monstrul dinaintea noastra.

Auzisem că poteca de pe flancurile lui era stancoasa şi periculoasa, dar acum ne chinuiam cu o poteca pe care am mers, în cea mai mare parte, pe mâini şi genunchi. Totusi, cantecul şi rasul lui chela ne-au purtat inainte că pe niste aripi.

În entuziasmul nostru, uitasem pericolele. Pream să trecem peste aceste locuri într-o clipita. Soarele, risipind iluzia că puteam atinge maretul Everest la pasul urmator, ne revela splendori a caror descriere în cuvinte ar fi doar o parodie. Turnuri şi mari temple naturale, incoronate cu cristal, erau peste tot; chiar Everestul, Marele Everest, statea în fata noastra.

L-am vazut în lumina lunii, odata cu prima lumina a zorilor care inmugureau, când primele raze ale soarelui ii sarutau fruntea neteda; apoi cu razele pline ale soarelui de amiaza intinzandu-se asupra lui; şi iarasi, când soarele cobora treptat şi ii ura noapte-buna, scaldandu-l în glorie cu ultimele raze, amurgul inaltand spre cer o aureola peste creasta lui mareata.

Draga cititorule, poti oare să nu înţelegi de ce poteca din acele zile nu a fost nici lunga, nici obositoare? Am strabatut-o pe toata într-o clipa. vibraţiile de vigoare, pace, putere şi armonie care sunt permanent emise din temple nu slujesc decât la a-i chema pe calatori spre aceste piscuri. Va mirati că muntii Himalaya nu produc nici o teama omului? Va mirati că poetii niciodata nu obosesc să le cante maretia?

În cele din urma, la caderea noptii, cararile fusesera invinse toate şi ne-am oprit gafaind pe o stanca plata că o masa, de o latime considerabila.

Pe drumul din fata noastra se aflau multe temple, dar bijuteria Pora-tat-sanga se inalta la doua mii de picioare deasupra noastra, scaldata într-o lumina orbitoare. Parea că un bec urias asezat într-o crapatura din peretele vertical de stanca; lumina să ilumina stancile şi templele de jur imprejurul nostru.

Aici, în amfiteatrul de pe stanca unde ne gaseam, era o mare multime de barbati şi femei. Spre surpriza noastra, am descoperit că femeile nu erau oprite să ia parte la acest pelerinaj; putea veni oricine dorea.

Aici traisera marii Rishi (Intelepti). De-a lungul acestei poteci trecuse Inteleptul Niri. De trei ori, cei cinci frati trecusera pe carare, o data singuri, o data cu marea lor mama, şi încă o data cu marea şi buna Darupati, mandria şi splendoarea intregii feminitati. Acum statea aici Yoghinul Santi, cel mare, cel pur, dar umil, în Samadhi profund.

- Unde pot gasi toţi acesti oameni hrana şi adapost? am intrebat.

- Nu va faceti griji pentru hrana sau adapost, canta chela care rade. Aici este o abundenta de hrana, adapost şi vesminte pentru toţi.

- Asezati-va cu totii, se auzi vocea lui chela, în tonurile cele mai dulci. Nu se asezasera bine toţi, că aparura mari vase aburinde cu hrana. Yoghinul Santi se ridica şi incepu să imparta hrana în jurul sau, ajutat de chela şi de altii. Când foamea le-a fost potolita, toţi s-au ridicat şi au fost condusi, pe grupuri, în templele invecinate, că să-şi petreaca acolo noaptea.

Templul spre care am fost condusi de chela era pe un prag neted, vertical, de piatra, la vreo 75 de picioare deasupra locului unde stateam noi şi ceilalti. Apropiindu-ne, am observat un stalp lung, cu baza asezata pe stanca pe care stateam, şi cu varful sprijinit de platforma stancii de deasupra. Cum nu parea să existe vreo alta cale de acces, ne-am adunat la baza lui şi priveam în sus. Stand noi aşa, alte grupuri ni s-au alaturat.

Alte temple erau construite în nisele formate de alte praguri, chiar deasupra primei platforme. Pentru o clipa, singura noastra speranta de adapost pentru noapte paru să depinda de abilitatea noastra de a ne catara pe acel stalp. Atunci chela spuse:

- Nu va grabiti.

Prin vocea lui, cantecul izbucni:

- Preaiubitule, prin tine cautam adapost în aceasta noapte binecuvantata.

Instantaneu, toţi cei din jur ramasera linistiti pentru o clipa. Intr-un singur glas, ei rostira aceste cuvinte, cu o putere dinamizanta:

- Iata puterea Divina, A-U-M.

Într-o clipa, toţi se gaseau pe pragul de stanca, şi noi, impreuna cu ceilalti, ne-am continuat drumul spre templele unde eram condusi. Când am ajuns la templele unde fusesem repartizati, orice urma de oboseala disparuse. În noaptea aceea am dormit că niste prunci. vibraţiile de putere emise de grupul acela ar fi putut misca muntii din loc, dacăar fi fost astfel dirijate.

Volumul 3: CAPITOLUL XII

În dimineata urmatoare, la ora patru, am fost treziti de vocea lui chela, rasunand tare şi clar:

- Natura se trezeste; la fel trebuie să se trezeasca şi copiii naturii. Soseste dimineata unei noi zile. Libertatea zilei va asteapta. A-U-M.

Am mers pe platforma de care statuse sprijinit varful stalpului în seara dinainte si, spre surpriza noastra, am descoperit că stalpul fusese inlocuit de o scara sapata în piatra. Pe când coboram, ne intrebam dacăvisasem în noaptea precedenta.

Chela ne astepta la baza scarii, şi ne-a spus:

- Nu, nu aţi visat. Scarile au fost imaginate în noaptea aceasta. Maestrul Puriji le-a pus aici în folosul tuturor; astfel ca, vedeti, este un vis care s-a implinit.

În timpul celor doua saptamani ale sederii noastre în acest loc am fost serviti cu hrana calda. N-am vazut niciodata să fi fost preparata undeva, totusi eram serviti din abundenta.

Chela şi un altul au inceput să urce spre Pora-tat-sanga. La inceput se urca pe trepte taiate direct în piatra; apoi erau scanduri fixate peste fisurile care se cascau în canioane adanci dedesubt. O parte a urcusului era realizata cu ajutorul funiilor bine fixate în crapaturile de deasupra. Desi cei doi au incercat vreme de doua ore, ei n-au reusit să se apropie de cel de-al doilea prag, aflat la vreo 500 de picioare de locul de unde pornisera. Au hotarat că erau nevoiti să renunte.

Pe când încă ezitau, Yoghinul Santi, stiind situatia lor, le-a strigat:

- De ce nu coborati?

Chela raspunse:

- Incercam, dar stancile ne tin pe loc.

Traiau ceea ce constatasera multi, că este mai uşor să urci un perete abrupt de stanca, decât să-l cobori.

- Ei bine, atunci de ce n-aţi ramane acolo? glumi Yoghinul. O să venim maine cu mancarea; poate până atunci o să puteti urca până în varf.

Apoi i-a avertizat să stea cât se poate de linistiti, căci realiza situatia dificila în care se aflau. Dupa 3 ore de indrumari atente, au ajuns iarasi la noi. Cu un oftat, Yoghinul murmura:

- Asa scade entuziasmul tineretii.

Tinerii privira lung în sus:

- Daca Maestrul Puriji sta acolo, probabil e ghinionul nostru că stam aici. Cararea aceea e prea dificila pentru noi.

- Nu va faceti griji, spuse Yoghinul, cineva mai inalt decât voi va avea grija de asta. Acum odihniti-va. Aţi pornit excelent.

Multi au intrebat când aveam să-l putem vedea pe Marele Maestru. Yoghinul raspunse:

- Asta-seara.

Ne-am minunat că putuse fi construit un templu în pozitia pe care o ocupa Pora-tat-sanga.

Maestrul Puriji veni şi discuta cu noi în timpul cinei. I s-a povestit despre esecul incercarii de a urca spre templu. Maestrul spuse că ei reusisera pentru că facusera o a doua incercare.

La ora 4 în seara urmatoare, ne-am strans cu totii dedesubtul templului. Yoghinul Santi s-a asezat în Samadhi. Trei din grup au mers pe o stanca plata, foarte intinsa, şi s-au asezat că pentru rugaciune. În foarte scurt timp, stanca incepu să se ridice şi ei au fost purtati spre templul de pe varf.

Atunci Yoghinul Santi spuse catre chela şi ceilalti doi:

- Sunteti gata?

- Da, raspunsera ei nerabdatori şi se asezara pe stanca de langa el.

Deodata, stanca incepu să se miste incet şi cu totii au fost transportati spre acoperisul templului. Apoi veni randul nostru. Am fost rugati să stam grupati; apoi toţi se ridicara în picioare, cei de la templu inaintara pe acoperis, şi incepura să cante A-U-M. În mai putin timp decât e necesar că să povestim, stateam pe acoperisul templului. În cateva momente, cu totii eram adunati la cel mai inalt templu din lume.

Când ne-am asezat, Maestrul Puriji incepu să vorbeasca:

- Exista printre voi cativa care nu au fost niciodata martori la levitatia corpurilor şi se minuneaza. Dati-mi voie să va spun că nu este vorba de nici o minune, ci este o putere care apartine omului. Noi o

consideram asociata cu stiinta vechii Yoga. În trecut multi oameni o foloseau şi nu o considerau miraculoasa. Gautama Buddha vizita multe locuri indepartate prin levitatia corpului sau fizic. Am vazut mii de oameni care au realizat desavarsirea şi exista mult mai mari dovezi de putere decât ceea ce veti vedea, dovezi ale unor forte irezistibile, capabile să mute muntii din loc atunci când sunt controlate pe deplin.

Va rugati şi cantati pentru libertate şi pentru eliberarea de orice limitare şi teama, dar dacănu aţi uitat şi nu aţi iertat limitarea, atunci v-aţi amintit-o foarte bine şi aţi uitat de libertate. Un sistem de Yoga pura este un mesaj de deplina libertate catre intreaga lume.

Dati-mi voie să va dau o explicatie despre A-U-M. În engleza se foloseste forma mai scurta OM. Corect, în limba Hindi, este A-U-M. De aceea, vom vorbi din acest unghi.

'A' este un sunet gutural. Pronuntandu-l, observati că porneste din gat. Pentru a pronunta 'U', buzele trebuie impinse inainte. 'M', observati, se formeaza prin apasarea buzelor una de alta, producand un ton rezonant că bazaitul unei albine. De aici veti înţelege că sacrul cuvant AUM este fundamental, înţeligent, atotcuprinzator, infinit. Universul lui include toate numele şi formele.

Stim că forma este pieritoare, dar concretul sau realul de dinainte că forma să fi fost exprimata, ceea ce este numit Spirit, este nepieritor; din acest motiv, noi numim aceasta realitate nepieritoare: AUM.

Un Saddhu îşi invata ucenicii astfel: 'Tat-manu-asi'. Când ucenicii realizeaza ce inseamna asta, prin meditatie profunda şi Adevar absolut, ei raspund doar 'Su-ham'. În traducere, Invatatorul le spune discipolilor sai: 'Tu esti Dumnezeu' şi ei raspund 'Aceasta sunt'.

Sa privim mai atent afirmatia lui şi raspunsul dat de ucenici când ei îşi realizeaza Divinitatea, 'Su-ham'. El contine doua consoane şi trei vocale: cele doua consoane s şi h, şi cele trei vocale a, u şi m, care este o silabica mediala.

Consoanele nu pot fi pronuntate decât insotite de vocale. Astfel, în domeniul sunetului, consoanele reprezinta ceea ce este pieritor, iar vocalele, ceea ce e nepieritor. De aceea, s şi h sunt supuse pieirii. Ramane A-U-M, şi forma AUM este eterna.

O, tu, cautator al Adevarului, AUM este marele DUMNEZEU. Cei înţelepti îşi ating obiectivele sustinuti de AUM. Cel care contempla prima parte a lui AUM, 'A', il contempla pe Dumnezeu în faza să de veghe. Cel care mediteaza asupra lui 'U', a doua parte a lui AUM, obtine viziunea lumii interioare şi este din Spirit. Cel care mediteaza asupra lui 'M', a treia parte a lui AUM, il vede pe Dumnezeu în sine însuşi, devine iluminat şi este imediat eliberat. Meditatia asupra lui AUM, sinele cel mai inalt, cuprinde TOTUL.

Privesc departe, în marele cosmos alb de lumina. Acolo se afla cineva invesmantat într-o simpla roba din cea mai pura lumina, infasurata în jurul lui, bunavointa luminii pure radiind din infatisarea lui. De pretutindeni din jurul lui vine o voce, şi prin acea voce rasuna cuvînţele: '

Esti tu pentru eternitate'. El vine tot mai aproape. Vocea vorbeste iar: 'În aceasta zi şi în acest ceas îţi este data tie pastorirea intregii omeniri, care nu are inceput, nici sfarsit! Este punctul focal al radiatiilor de lumina pura, concentrate pentru a arata intregii omeniri originea să în Divinitate. Acesta nu este simbolul vreunui ordin sau al vreunei fratii; este simbolul omenirii în puritatea să primara, inainte de aparitia vreunei fraternitati. Conditia primara încă nu a vorbit; ea este cu mult inainte că pământul să prinda viaţa în marea să nebuloasa, cu mult inainte că acest pamant să dobandeasca aceasta orbita şi să atraga ceea ce ii apartinea.

Este proiectia primei fiinte umane, care trebuie să domneasca, cu putere deplina, asupra oricarei forte care a legat atomii din nebuloasa pamantului într-un corp. Ascultati. Vocea dimprejurul lui vorbeste. Porunca este 'Sa fie Lumina'. Orbitoarele raze albe tasnesc, fiinta le aduce într-un punct focal, nebuloasa pamantului izbucneste, şi acel punct focal este soarele central al nebuloasei. Pe masura ce nucleul central îşi aduna la un loc atomii, acestia primesc mai multa lumina. În spatele acestei fiinte exista o dirijare constienta care proiecteaza razele de lumina spre punctul focal.

Acum fiinta vorbeste, şi ii auzim cuvînţele. Ele sunt formate din litere de lumina aurie pura; le pot citi. 'Vin din marele cosmos al luminii că să te privesc, o, Pamant! Cheama spre tine particulele. În fiecare particula, proiecteaza viaţa care este viaţa eterna, Lumina care este marele Principiu al Vietii, Tatal, radiatia vieţii depline; şi declar despre tine: EU SUNT'.

Acum vad fiinta facand un semn. Impreuna cu ea sunt alte fiinte si, din mijlocul lor, cineva vorbeste: 'Cine este preaiubitul care se inalta din Tatal, cosmosul luminii?'. Vocea dimprejur vorbeste iar, în

soapta: 'Sunt eu insumi, adus în forma pentru a primi în stapanire, căci am domnia, şi prin mine insumi se manifesta stapanirea mea'. Iata, este Krishna, Hristos, Christ, toţi trei în UNUL.

Fiinta vorbeste din nou şi raspunde: 'EU SUNT, şi voi toţi sunteti CEEA CE SUNT'. Vocea continua: 'Priveste dincolo de mine; vocea lui Dumnezeu vorbeste prin mine. EU SUNT Dumnezeu şi voi sunteti Dumnezeu. Orice suflet, în puritatea să originara, este Dumnezeu'. Privitorii tacuti din jur aud vocea care vorbeste prin acea fiinta, spunand: 'Iata, omul este Dumnezeu, şi iarasi, Christul lui Dumnezeu apare din marele Cosmos'.

Nu este vorba de emotie, nici de infatuare; este o imagine clara, calma a omului, ridicandu-se din Dumnezeu în putere şi stapanire deplina. Este puterea intregii omeniri; nici un om nu este exclus de la ea. În spatele fiintei este o radiatie orbitoare de lumina alba, de cristal pur. Ea a izvorat din lumina alba pura, este formata din lumina alba pura; de aceea, omul este LUMINA ALBA PURA. Lumina alba pura este viaţa Divina, viaţa lui Dumnezeu. Prin om, razele pure ale vieţii Divine doar emana sau se manifesta. Daca ne fixam sau ne focalizam idealul prin contemplatie, viziunea dobandeste viata, vine tot mai aproape, până când viziunea şi forma sunt unite şi se exprima prin noi înşine, şi devin una cu noi; atunci noi devenim 'ACEASTA'. De aceea, spunem intregii omeniri: 'EU SUNT VOI INSIVA, exprimandu-L pe Dumnezeu'. Când adevarata mama înţelege asta în momentul conceptiei, atunci are loc imaculata conceptie; atunci nu mai exista renastere. Aceasta este feminitatea, barbatia, umanul; umanul este Dumnezeu - adevarata Divinitate a intregii omeniri. Aceasta este Atma, sufletul cuprins în barbat şi femeie.

Adevarata putere a femeii este coexistenta, coordonata cu aceasta imagine. Unul, Unicul, este idealul masculin şi feminin. Impreuna, sunt Darupati, mandria maternitatii, idealul feminin, eternul din omenire manifestat că ajutor şi tovaras; de multe ori e sortit să se inalte ea singura în perspectiva, dar impreuna în ansamblul planului Cosmic. În adevarata să putere, femeia îşi ofera trupul pe altarul nasterii, pentru a fi folosit la aducerea pe lume şi hranirea copilului-Christ. Aceasta este adevarata conceptie imaculata si, atunci când este realizata cu adevărat în gandire, cuvant şi fapta, copilul nu este conceput în pacat şi nu este nascut în nelegiuire, ci este pur, sacru şi sfant, conceput de Dumnezeu, nascut de Dumnezeu, imaginea Christului lui Dumnezeu. Un astfel de copil niciodata nu va avea nevoie să treaca prin a doua nastere. Numai din cauza gandurilor de ordin fizic, copilul este nascut fizic şi astfel poate să-şi asume ideile fizice de pacat şi discordie ale batranilor şi parintilor. Numai asta face necesara renasterea.

Când femeia ii permite Christului să se inalte dinlauntrul ei, nu numai că ea este Christ, ci şi copilul este Christ, şi este precum Isus. Atunci ea vede Christul lui Dumnezeu în fata ei.

Când umanul, ceea ce a unit sau alaturat barbatul şi femeia, masculinul şi femininul, îşi trimite adevarata să chemare, atunci trupul imaculat al femeii este gata pentru acel lucru imaculat - conceptia Copilului Christ -, că să-l aduca pe lume. Acest trup a fost pregatit şi proiectat pentru femeie cu mult inainte că lumea să fie proiectata în forma.

Maestrul Puriji se opri din vorbit. El ne invita să-l insotim la o pestera mare unde mai multi Yoghini sedeau în Samadhi.

Am stat la templu şi în aceasta pestera vreme de noua zile. Multi dintre Yoghini traiau acolo de ani de zile si, atunci când ei ies din izolarea lor, fac lucruri minunate în mijlocul poporului lor.

Ni s-a spus ca, dupa ce avea să se incheie intrunirea, o parte din pelerini aveau să se intoarca în India pe la Lacul Sansrawar şi prin Muktinath. Apoi, de la Muktinath, aveam să mergem foarte lejer până la Darjeeling. Era o veste buna, şi eram în culmea fericirii la gandul că aveam să calatorim cu acesti mari oameni.

Am mers de la o pestera la alta şi am vorbit cu multi Yoghini şi Saddhu; si, spre surpriza noastra, am aflat că multi dintre ei stateau acolo şi vara, şi iarna. Când am intrebat dacănu erau stanjeniti de zapada, ei ne-au spus că nu cadea deloc zapada în vecinatatea lor, şi nu erau nici furtuni sau ceturi.

Timpul a trecut repede, şi am ajuns în pragul plecarii.

Volumul 3: CAPITOLUL XIII

În dimineata plecarii noastre, comunitatea a fost trezita la ora 3 de cantecul lui chela. Ne-am dat seama că se petrecea ceva foarte neobisnuit, căci ne chema pe toţi să iesim repede afara.

Când am iesit din templu, lumina dinspre Pora-tat-sanga era atat de stralucitoare încât am fost orbiti cu totii. Chela statea pe muchea templului şi ne-a cerut să privim în tacere. Am vazut sute de corpuri, stand cu bratele ridicate.

Linistea a fost intrerupta de cuvînţele: Glorie, Glorie, Glorie, Maestrul Puriji canta. Mii de voci s-au alaturat. Ecoul crea efectul că pareau multe mii de voci. În linistea diminetii, se putea auzi fiecare cuvant. Iata cuvînţele lui:

- Oare ar putea exista un Dumnezeu al Hindusilor, un Dumnezeu al Mongolilor, un Dumnezeu al Evreilor, şi un Dumnezeu al Crestinilor? Exista un unic Principiu Universal, Director, Prim, Infinit şi Divin. Lumina centrala a acestui principiu este numita Dumnezeu. Dumnezeu trebuie să cuprinda totul. Dumnezeu cuprinde totul. Totul este Dumnezeu. Desigur, asta nu inseamna un Dumnezeu doar al unuia, şi nu al tuturor.

Când vorbim despre Dumnezeu, vorbim despre unul şi despre toţi, pentru toţi, în toţi, prin toţi şi al tuturor. Daca Hindusul îşi numeste Dumnezeul şi spune că un altul nu exista, atunci gandirea lui este divizata. Daca Mongolul îşi numeste Dumnezeul şi spune că un altul nu exista, atunci gandirea lui este divizata. Daca Evreul îşi numeste Dumnezeul şi spune că un altul nu exista, atunci gandirea lui este divizata. Daca Crestinul îşi numeste Dumnezeul şi spune că un altul nu exista, atunci gandirea lui este divizata. O casa divizata în sine este în ruine şi trebuie să se prabuseasca. Unita, ea se mentine pururea. Alegeti cui veti sluji. Divizarea inseamna prabusire şi moarte. Unitatea în Principiul Tata-Mama inseamna progres etern, glorie şi putere.

A-U-M, A-U-M, A-U-M.

Acest AUM paru să reverbereze în jurul lumii intregi. Am putut auzi ecourile reverberatiilor lui AUM timp de cel putin 10 minute, că şi cum ar fi sunat gongul templului. Uneori, chiar rocile pareau să rosteasca AUM. În timp ce reverberatiile au incetau treptat, toţi s-au strans în marele amfiteatru de piatra de dedesubtul nostru, şi noi ne-am alaturat lor.

Când ne-am asezat alaturi de grupul nostru, Yoghinul Santi si-a ridicat bratele deasupra capului si, la unison, toţi au cantat AUM, că mai inainte. Din nou stancile parura să vibreze. Aceasta a durat până când s-a incheiat servirea mesei.

Când ne-am ridicat, toţi au ramas tacuti pentru o clipa. Atunci chela a cantat:

- Va uram ramas bun; şi va lasam cele mai mari binecuvantari ale noastre, plecand din compania voastra atat de minunata. Ne permiteti să va cerem favoarea unui bun-venit la intoarcere? Ezitam să plecam, şi stim că inimile noastre şi ochii nostri plini de dor vor tinti spre reintoarcerea noastra. Va uram ramas bun. Cele mai bogate binecuvantari ale tuturor lucrurilor sfinte să se reverse asupra voastra.

Replica a venit, că prîntr-o singura voce:

- Iubitilor, niciodata nu suntem despartiti, desi puteti crede că spatiul ne desparte. Nu este aşa; distanta nu are nici o putere de a desparti, căci Dumnezeu şi voi insiva penetrati tot spatiul. Nu trebuie nici macar să ne spunem la revedere, căci va vedem tot timpul, fata în fata. Voi nu plecati şi nu veniti, ci sunteti tot timpul aici. Nu exista timp, plecare, trecere; aici este prezentul, că şi viitorul. Unde am putea fi, dacănu în Dumnezeu, toţi laolalta? Nu plecati, nici nu veniti, şi sunteti aici totdeauna.

Pe când ultimele cuvinte pluteau spre noi, eram deja departe pe poteca. În timp ce pasii ne purtau pe drumul de intoarcere, noi eram încă acolo. Nu era nici o plecare, şi nu simteam deloc că paraseam, intr-adevăr, sacrul locas.

Toata ziua, chela a ras şi a cantat. Din nou, cantecele şi glumele sale ne-au purtat efectiv peste locurile cele mai dificile.

Am ajuns iarasi la Maha Muni cel tacut, la ora doua în acea dupa-amiaza. În loc să ne oprim peste noapte, ne-am continuat drumul si, desi am calatorit timp de 16 ore şi am parcurs peste 70 de mile, nu am fost obositi. Asa am ajuns la Sansrawar. Aici am fost condusi la un frumos templu de langa lac, unde ne-am odihnit timp de doua zile inainte să ne avantam prin pasul Transhimalayan. Acest loc pare vecin cu paradisul. Lacul se intinde, că o bijuterie, într-un maret decor montan. Pasarile canta în pomii aflati peste tot în jur.

Aici locuiau cei mai multi din grupul cu care eram. Noi aveam să mergem spre Muktinath cu Yoghinul Santi, echipa noastra fiind insotita de chela care rade. Auzisem adesea despre dificultatile acestei traversari dar, desi am calatorit multe zile, am intampinat foarte putine greutati şi am ajuns în Muktinath la timp. Acolo am fost intampinati iarasi de Emil şi de cativa dintre prietenii nostri.

Cuvînţele nu pot exprima bucuria pe care am trait-o la aceasta intalnire. Calatorisem mult şi ne obisnuisem cu o mare ospitalitate şi generozitate; dar aici am trait emotia unei adevarate intoarceri acasa.

În seara aceea, în timp ce povesteam cateva din intamplarile noastre, Emil spuse:

- Acum stiti de ce Tibetanii, la altitudini de 21 de mii de picioare, nu par să aiba probleme, chiar cu poveri grele în spate. Acum stiti cum urca ei muntele Everest, dupa cum sustin. Ei merg pe creasta Dumnezeului Muntilor, cum numesc ei muntele Everest. Ei depasesc, sau se ridica mai presus de dumnezeul muntilor, la fel cum depasesc dumnezeul oricarei greutati. Cu alte cuvinte, ei renunta la greutate; atunci greutatea nu exista. Nu poti pune o povara pe umarul - şi cu atat mai putin pe trupul - adevaratului om-Dumnezeu. Acum puteti înţelege adevarul cuvînţelor lui Isus: Veniti la mine, toţi cei impovarati, şi va voi da linistea. Afirmatia originala era: EU SUNT va da linistea. Când te odihnesti în EU SUNT, schimbi dumnezeul poverii cu DUMNEZEU, care este liniste şi pace. Ai urcat mai presus de dumnezeul poverii, la Tatal linistii; de aceea nu porti nici o povara. Dumnezeu Tatal este puterea omului de a gandi just şi direct, în orice conditii.

Omul, că biet vierme din tarana, nu este în constiinta lui Dumnezeu; acesta este omul care se exprima doar în constiinta viermelui.

Daca tragi la o tinta şi vrei să nimeresti centrul, trebuie sa-ti concentrezi toata atentia asupra centrului tintei; apoi, cu vointa complet concentrata, nu trebuie să mai vezi nimic altceva decât tinta. Când ai atins tinta, l-ai manifestat sau realizat pe Dumnezeu, într-o anumita masura.

Dumnezeu este idealul tau divin, punctul focal asupra caruia se concentreaza orice gandire şi actiune. În felul acesta aduci la lumina omul spiritual divin, Christul lui Dumnezeu, cuvantul incarnat. Carnea este Dumnezeu, dupa cum şi Dumnezeu este de jur imprejurul carnii. Fa că tot ce ai subiectiv să fie obiectiv, lucrand binevoitor şi atotcunoscator cu Dumnezeu, Principiul. Mergi drept spre obiectivul tau; fa că acest obiectiv să fie viaţa spirituala divina care este Dumnezeu dinlauntrul tau, şi pe care Dumnezeu o vede astfel pentru toţi. Nimeni nu realizeaza niciodata nimic decât daca, cu toata vointa să pe deplin concentrata, îşi mentine obiectivul (Dumnezeu) exact în fata oglinzii pure a fortei sale mentale. Acea forta a gandirii este el însuşi actionand că Dumnezeu, cerandu-si singur că atentia sa-i fie atat de profund concentrata asupra obiectivului sau (Dumnezeu), încât acesta (Dumnezeu) să fie realizat instantaneu. În clipa când Dumnezeu este luat că obiectiv, prezinta tiparul sau modelul pe care il doresti completat, şi va fi realizat instantaneu. Daca acest lucru nu ar fi un fapt absolut, atunci nu ai putea să ai idee de dorinţa ta. Când dorinţa ta este emisa în felul acesta, ea este divina. Cu divinitatea ta permanent avuta în vedere, dorinţa ta este conceputa în ordinea divina. Sta exclusiv în puterea ta să spui când să se indeplineasca. Esti, totdeauna, cel care comanda. Ai toata puterea să rostesti cuvantul cu autoritate. Pentru toate lucrurile exterioare, comanda ta este pace deplina. Acum poti să spui, hotarat şi cunoscator: Nu exista putere mai mare decât Christul dinlauntrul meu. Rostesc cuvantul meu Christic; el împlineşte instantaneu orice lucru. Nu exista forta conducatoare mai mare decât cuvantul meu Christic. Il slavesc, il binecuvantez şi il rostesc cu abundenta, armonie şi perfectiune. Mai intai ai rostit cuvantul (Dumnezeu) care reprezinta adevarata ta dorinţa. Nu reveni niciodata la cerere (aceasta atitudine subînţelege indoiala); ci mergi mai departe, aminteste-ti ce ai facut. Ai exprimat cuvantul tau Christic; ai comanda. Lucrarea este incheiata şi completa; este în ordinea divina.

Iti multumesc, Doamne, pentru viaţa şi Lumina
Abundenta, deplina şi libera;
Pentru perfecta, nelimitata bogatie şi putere,
Pentru nestanjenita libertate.

Aminteste-ti că dacădoi îşi unesc forta spirituala, ei pot cuceri lumea, desi fiecare singur nu poate face nimic. Acestia doi sunt Dumnezeu şi tu, uniti într-un singur tel. Daca altii se vor uni cu tine cu aceeasi sinceritate a idealului, puterea ta sporeste cu impatritul numarului de persoane. Astfel, orice persoana care devine una cu Dumnezeu şi se uneste cu tine, face că puterea să creasca de 4 ori.

Daca doi dintre voi se unesc cu Dumnezeu în orice lucru pe care l-ar cere, Tatal meu le da acel lucru. Dumnezeul meu devine Dumnezeul vostru şi suntem impreuna. Impreuna cu Dumnezeu, omul invinge ceea ce nu este dupa chipul lui Dumnezeu.

Du-te în camaruta ta (sinele tau Divin), inchide usa pentru oricine altcineva, inchide-ti ochii exteriori, vezi numai adevaratul tau sine Divin. În tacere, te-ai pus într-o stare de receptivitate spirituala.

Principiul Divin este punctul unic. Eu sunt una cu Energia vieţii Universale. Ea curge prin mine acum. O stiu, o simt. Ii multumesc lui Dumnezeu, Tatal meu, că am puterea să indeplinesc toate lucrurile.

Când va rugati la Dumnezeu, cu EU SUNT în contact direct cu intreaga Energie a vieţii Universale, atunci o folositi într-o masura nelimitata. Dumnezeu este numele pe care voi il dati Spiritului înţeligent,

care detine intreaga înţelepciune, şi acest spirit este înlăuntrul că şi inafara oricarei fiinte umane. Este necesar sa-L lasati pe Dumnezeu să se manifeste prin voi spre exprimarea Sa exterioara. De aceea, nu este necesar să cautati cunoastere şi ajutor din surse exterioare, când stiti că sursa oricarei cunoasteri, spiritul intregii cunoasteri, adevarul înţelegerii este latent înlăuntrul vostru. De ce să cauti cunoasterea în exterior, când Dumnezeu, Spiritul Universal, este inlauntru? Prin aceasta înţelegere, poti apela la principiu când realizezi orice lucru, stii că Dumnezeu dinlauntrul tau este cel mai mare dintre invatatori.

Atunci realizezi că toata puterea pe care o stapanesti este, mai intai, atrasa spre tine, apoi amplificata înlăuntrul corpului tau, şi apoi emisa pentru a indeplini tot ceea ce doresti să aduci la indeplinire. Aceasta este Dumnezeu emanand din tine; nu un dumnezeu personal, ci un atotcuprinzator Dumnezeu dinlauntrul tau. Când Il lasi pe Dumnezeu să se manifeste dinlauntrul tau, esti conectat cu Dumnezeu, căci Dumnezeu interpenetreaza toate lucrurile. Slujind Dumnezeul launtric şi vazandu-L pe Dumnezeu manifestandu-Se din tine, Il slujesti pe Dumnezeu, Divinitatea dinlauntrul intregii familii umane. A sluji o zeitate exterioara inseamna să ajungi la idolatrie. A sluji Dumnezeul launtric şi a-L vedea pe Dumnezeu manifestandu-Se dinlauntrul tau spre exterior, spre intreaga lume, inseamna să realizezi şi să fii în contact constient cu radiatiile vieţii şi luminii lui Dumnezeu pretutindeni.

În afara corpului tau nu poate exista nici o zeitate care să nu fie înlăuntrul corpului tau, căci totul vibreaza sau emite energie. Astfel, aceste vibratii curg prin trupul tau, că şi în jurul lui, şi vibraţiile Zeitatii cuprind fiecare atom al corpului tau, la fel că şi intreaga masa a Universului. În acest fel, il plasezi pe Dumnezeu pretutindeni, inaintea, înlăuntrul, imprejurul tuturor lucrurilor, invaluind şi cuprinzand totul. Nu exista nici o farama de spatiu prin care să nu curga energia radianta a luminii şi vietii.

Incheindu-si discursul, Emil spuse că aveam sa-i revedem la Hardwar, şi ne ura noapte buna.

Volumul 3: CAPITOLUL XIV

În apropiere de Hardwar, la vreo zi de drum de oras, ne opriram la casa unui american pe care l-am numit Weldon. El ne-a primit cu toata inima şi a insistat să ramanem la el cateva zile.

Weldon, un scriitor bine cunoscut, care traia în India de multi ani, ne simpatiza şi era profund interesat de cercetarile noastre. El ceruse de cateva ori să insoteasca echipa noastra, dar imprejurarile fusesera de aşa natura încât nu-l putusem lua cu noi. A doua zi, pe când sedeam în gradina lui, povestind experientele noastre, Weldon remarca la un moment dat că el niciodata nu acceptase pe deplin autenticitatea istoriei şi vieţii omului numit Isus din Nazareth. El studiase cu atentie scrieri importante, dar toate i se parusera neclare şi lipsite de concluzii certe. În cele din urma era deznadajduit, căci în mintea lui erau grave indoieli despre existenta unui asemenea caracter.

Seful nostru il intreba daca, pus fata în fata cu acel om, credea că L-ar fi recunoscut, şi cum L-ar fi recunoscut. Weldon raspunse:

- Aţi atins un subiect constituind cel mai mare ideal care m-a condus toata viata. Nu banuiti interesul deosebit cu care am cautat mereu un semn efectiv al faptului că acest om a existat cu adevărat în carne şi oase pe acest pamant. Cu fiecare an, indoielile mele au sporit, până când am renuntat să mai sper a gasi vreodata o dovada careia sa-i pot acorda toata increderea. Totusi, intotdeauna a mai ramas, undeva în mine, ceva ce as putea defini că o vaga idee sau o raza de speranta că undeva, candva, dacăm-as putea intalni cu acest om, fata în fata, fara vreo sugestie din vreo sursa exterioara, L-as recunoaste categoric. Instinctiv, acest lucru creste în fata mea; şi va spun - nu am mai spus-o nimanui - că stiu că L-as recunoaste. Acesta este simtamantul cel mai sincer pe care l-am trait vreodata şi - ma veti ierta pentru repetare, - va mai spun odata, stiu că L-as recunoaste.

În seara aceea, pe când ne pregateam de culcare, Seful nostru veni la noi şi ne spuse:

- Aţi auzit cu totii conversatia din dupa-amiaza de azi, despre Isus. Aţi recunoscut sinceritatea prietenului nostru. Sa-l invitam să vina cu noi? Nu stim şi nu avem cum să aflam dacăacest om, cunoscut că Isus din Nazareth, se va gasi la destinatia noastra. Nu-i putem cunoaste miscarile; de fapt, tot ce stim este că a fost acolo. Daca il invitam pe Weldon să vina cu noi, şi omul nu este acolo, nu-l va dezamagi asta şi mai tare, fara nici o utilitate? Weldon pare dornic să vina cu noi; din moment ce nici unul dintre noi nu stie dacăIsus va fi acolo, nu-i vom sugera asta în nici un fel lui Weldon. Asa încât cred că este un moment potrivit pentru el.

Am fost de acord cu totii.

În dimineata urmatoare, Seful nostru l-a invitat pe Weldon să ne insoteasca. Instantaneu, fata acestuia s-a luminat. Dupa un moment de reflectie, ne-a spus că avea o intalnire în miercurea urmatoare şi că până atunci trebuia să vina inapoi. Cum era joi, avea la dispozitie 6 zile. Seful nostru a apreciat că era un rastimp suficient; aşa că am decis să pornim în dupa-amiaza aceea. Am calatorit bine şi am ajuns la destinatie inainte de amiaza zilei urmatoare.

De cum am sosit, am observat un grup de 12 persoane sezand laolalta în gradina casei în care urmam să fim gazduiti. Apropiindu-ne, s-au ridicat cu totii, şi stapanul casei a venit inaintea noastra că să ne salute. În grup l-am vazut pe Isus. Inainte că vreunul să spuna vreun cuvant sau să sugereze ceva, Weldon se desprinse dintre noi, cu ambele brate intinse, şi cu o exclamatie de bucurie alerga inainte, că sa-i stranga mainile lui Isus, spunand:

- O, te cunosc, te recunosc! Acesta e cel mai divin moment din toata viaţa mea!

Când am realizat ce se petrecuse, o bucurie divina ne strabatu, căci traiam incantarea prietenului nostru. Am inaintat şi am schimbat saluturi, în timp ce Weldon era prezentat grupului.

Dupa masa de pranz, în timp ce sedeam în gradina, Weldon ii spuse lui Isus:

- Nu vrei să ne vorbesti? Am asteptat aceasta clipa o viaţa intreaga!

Se facu tacere pentru cateva clipe, apoi Isus incepu:

- În linistea acestui ceas, as vrea să stiti că Tatal caruia Ii vorbesc şi care salasluieste în mine, este acelasi iubitor Tata care locuieste în toţi şi caruia toţi Ii pot vorbi, şi pe care toţi Il pot cunoaste la fel de intim că şi mine.

O suflare de nemaipomenita glorie atinge corzile care vibreaza cu o viaţa pura şi divina. Este atat de pura încât linistea aflata în asteptare se opreste şi asculta cu atentie; degetele Celui mare şi stiutor din tine insuti îţi ating mână cu o nesfarsita blandete; iar vocea, că intotdeauna, îţi povesteste despre marea şi minunata iubire a Tatalui. Vocea ta îţi spune: 'Stiu că esti cu mine, şi impreuna suntem Dumnezeu'. Acum se inalta Christul lui Dumnezeu. Nu vreti să stergeti orice limitare şi să va ridicati cu mine în spirit? Nu au fost date idei mai inalte decât acestea pe care vi le dau. Nu conteaza dacăoamenii spun că aşa ceva nu se poate. Tu, fiecare dintre voi, se poate inalta că Maestru Divin, biruitor şi în deplina putere, exact aşa cum m-aţi vazut pe mine biruind. A sosit clipa; ideea pura de desavarsire pe care aţi trimis-o spre Stapanul Divin a ajuns să dea roade în propriul vostru trup, şi sufletul a preluat comanda complet. Cu mine va inaltati spre inaltimi ceresti.

Inaltam aceste trupuri până când radiatia lor stralucitoare devine o raza orbitoare de lumina alba, pura, şi impreuna ne intoarcem la Tatal din care au pornit toate lucrurile.

Dumnezeu, Tatal nostru, este emisie de lumina pura, şi din aceasta lumina vibranta au aparut toate; în aceasta vibratie, totul este unit cu Dumnezeu. În aceste emanatii vibrante de lumina, orice constiinta materiala este stearsa şi vedem creatiile proiectate din non-forma în forma, toate lucrurile renascand instantaneu. În cosmosul primar, fluidul sau substanta Divina, exista toate lucrurile si, datorita acestei existente, vibraţiile sunt atat de inalte încât nimeni nu le percepe. Pentru cine nu este inaltat în spirit că mine, este necesar să-şi ridice vibraţiile corpului până la vibraţiile spiritului.

Acum putem vedea creatia continuand tot timpul, căci creatia este cauzata de radiatia de vibratii de lumina cosmica, generate în marele Cosmos; şi aceasta radiatie este marea viaţa universala, sau energia luminoasa care sustine totul şi este numita Tatal vibratiei sau al radiatiei. Este Tatal radiatiei deoarece radiatia lui va anihila orice alta radiatie sau vibratie. De fapt, doar le aseaza deoparte pentru că alte forme să le poata lua locul.

Când trupul nostru vibreaza în ton cu vibraţiile Spiritului, suntem vibratie de lumina, cea mai mare dintre toate vibratiile, Dumnezeu-Tatal tuturor vibratiilor.

În curand se va dovedi că aceste raze cosmice constituie un bombardament atat de teribil încât sunt distructive pentru aşa-zisa materie. Aceste raze sunt din sursa tuturor energiilor, Tatal tuturor elementelor, sursa din care au aparut toate elementele. Nu este o distrugere, ci o transmutare din aşa-zisa materie în forma spirituala.

În curand se va sti că aceste raze cosmice au o atat de teribila putere de patrundere, încât ele penetreaza orice corp, nimicind eventual inima sau nucleul aşa-numitului atom, transmutandu-l în atomi ai altor substante, şi astfel creand alte elemente, de ordin superior; şi în felul acesta creatia avanseaza spre o emisie superioara de lumina, ea insasi fiind viata.

Aceste radiatii, care au o atat de teribila putere de penetrare, sunt imediat diferentiate de alte radiatii venind dinspre pamant sau din sistemul solar, şi au un control complet asupra tuturor acestor radiatii sau vibratii. În curand se va cunoaste că aceste radiatii vin dîntr-o sursa universala, nevazuta, şi că pământul este continuu supus unui teribil bombardament al acestor raze, care sunt atat de puternice încât schimba sau transmuta atomii unui element în particulele infinitezimale ale altui element. Se va descoperi, de asemenea, că atunci când aceasta raza cosmica loveste nucleul unui atom, il distruge. Ea desface atomul în particulele minuscule ale unei alte substante, provocand transmutatia de la un element inferior la unul superior. Astfel, aceste radiatii nu distrug materia; ele o transmuta de la elemente inferioare la cele superioare, - de la material la spiritual.

Acest element superior este aşa cum dicteaza omul; este superior în masura în care el il numeste şi il foloseste pentru un tel superior. Când omul se inalta în vibratia spirituala, el poate determina şi regla în intregime aceste raze şi modul lor de actiune.

Astfel, pentru omul aflat în vibratia spirituala, transmutatia continua tot timpul, pretutindeni în jurul lui. Transmutatia este doar creatia în sensul cel mai inalt. Astfel, toate sunt create acolo unde se afla. Creatia nu inceteaza; este continua, nesfarsita.

Emisiile de radiatie din Cosmos sunt alcatuite din lumina şi sunt compuse din aşa-numite proiectile de lumina care tasnesc din Cosmos. Acest Univers mai mare este de jur imprejur, cuprinzand şi inconjurand toate universurile, în aşa fel încât stelele absorb şi aduc în soarele lui central toata energia disipata din universuri, care aici este conservata, concentrata şi regenerata. Acest soare central devine atat de plin de energie vibranta, pulsatorie, şi aceasta energie ajunge atat de condensata, încât aşa-numitele proiectile-particule de lumina sunt lansate cu o asemenea forta ca, atunci când se ciocnesc cu nucleul altui atom, acel atom este sfaramat, dar nu distrus. Particulele lui sunt transmutate în particulele altor elemente care, în final, sunt asimilate în elementul caruia ii apartin; atunci acest element se trezeste la viata.

Viata este energia eliberata de aşa-numitul bombardament al proiectilelor de lumina; şi acea parte absorbita de particulele eliberate este numita viaţa particulei, sau a intregului element; în timp ce partea de energie eliberata dar neabsorbita că viata, se intoarce sau este atrasa inapoi în Cosmos, de unde venise. Ea este iarasi concentrata şi condensata până când, din nou, poate fi lansata spre a lovi şi sfarama alti atomi, astfel creand particule care vor crea atomii altui element.

Astfel, creatia este continua, nesfarsita; ea se extinde şi se concentreaza, apoi, prin reducerea vibratiilor, se condenseaza în forma.

Aceasta Energie înţeligenta, radianta, - este Dumnezeu, controland universul din jurul nostru, că şi universul corpurilor noastre, care sunt spirituale şi nu materiale.

Aceasta transmutatie nu este dezintegrare. Inteligenta le dirijeaza astfel, încât numai putine din aceste proiectile de lumina lovesc nucleele altor atomi, cu o frecventa în completa conformitate cu legea, astfel încât nici o manifestare să nu fie dezechilibrata.

Omul, unit cu aceasta înţeligenta suprema, poate, în mod organizat, să amplifice aceasta influenta, astfel încât nevoile sale să fie indeplinite instantaneu. Astfel, omul grabeste lentul proces al naturii. El nu se opune naturii; ci lucreaza cu natura la o vibratie mai inalta decât cea la care lucreaza natura în ordinea inferioara a conceptiei. Ridicati-va ochii şi priviti pe campuri; sunt albe deja, gata pentru seceris (Evanghelia dupa Ioan, 4.35). Totul este vibratie şi corespunde planului sau campului asupra caruia actioneaza vibratia. Planurile sau campurile despre care vorbesc nu au nici o legatura cu benzile sau straturile care inconjura pamantul. Aceste straturi sau invelisuri concentrice sunt benzi de ionizare care imbraca pământul şi reflecta indarat vibraţiile originare de pe pamant, dar nu opresc şi nu anihileaza razele de lumina Cosmica. Prin ele continua tot timpul transmutatia şi creatia. Chiar trupurile noastre sunt transmutate de la o conditie inferioara la una superioara, şi devenim dirijori constienti ai schimbarii pastrandu-ne gandurile, astfel şi trupurile, în rezonanta constienta cu vibraţiile mai inalte. Astfel, acordam în mod constient corpul la o frecventa mai inalta de vibratie, şi devenim acea vibratie.

În starea aceasta asteapta maestrul. Asa cum esti acum, tu esti maestrul, guvernezi peste toate conditiile. Acum stii că gloria şi constiinta creatiei Divine este mult mai presus de orice gandire materiala.

Primul pas este numai pentru a controla pe deplin toate activitatile exterioare ale gandirii, minţii şi trupului, pastrand mai presus de orice gandul de a cultiva obisnuinta perfectiunii, deprinderea lui Dumnezeu, comportamentul Christului lui Dumnezeu. Fa asta oriunde te afli, ori de cate ori îţi amintesti, în ceasurile tale de lucru sau de odihna. Vezi aceasta prezenta perfecta înlăuntrul tau. Deprinde-te să vezi

aceasta prezenta perfecta că fiind sinele tau real, aceasta prezenta de Christ Divin. Apoi mergi putin mai departe. Vezi o Divina Lumina Alba, orbitoare în puritatea şi stralucirea ei, radiind chiar din centrul fiintei tale. Vezi-o izbucnind cu atata stralucire şi slava încât să emane din fiecare celula, fibra, tesut, muschi şi organ al trupului tau. Acum vezi-l pe adevaratul Christ Divin inaltandu-se triumfator, pur, perfect şi etern. Nu Christul meu, ci propriul tau - adevărat - Christ al lui Dumnezeu, singurul nascut al Tatalui tau Dumnezeu, singurul adevărat fiu al lui Dumnezeu, Divinitatea triumfatoare şi atotbiruitoare. Paseste inainte şi proclama acest drept divin al tau, şi va fi al tau.

Ori de cate ori spui 'Dumnezeu', să stii bine că tu il reprezinti pe Dumnezeu; şi vei face lumii un serviciu mai mare decât reprezentandu-ma pe mine că fiind Christul lui Dumnezeu. Este mult mai maret şi mai nobil să va considerati pe voi insiva Christul lui Dumnezeu, în fata lumii voi insiva exprimandu-L pe Dumnezeu şi considerandu-L a fi voi insiva.

Va asezati şi va rugati la mine, că eu să intervin pentru voi. Este minunat că ma reprezentati pe mine că fiind Christul lui Dumnezeu şi că recunoasteti calitatile Divine ilustrate prin mine, atata vreme cât nu faceti un idol, o imagine din mine, la care apoi să va rugati. În momentul în care faceti un chip cioplit al meu şi va rugati la acel chip, ma denaturati pe mine şi pe voi insiva. Este bine să vezi idealul pe care eu sau oricare altul l-am ilustrat, şi apoi să-l faci propriul tau ideal. Atunci nu mai suntem rupti sau despartiti de Dumnezeu; astfel, omul cucereste lumea. Nu vedeti inaltul lucru care trebuie indeplinit, inaltandu-va să fiti UNA cu noi în Dumnezeu?

Daca veti cultiva acest lucru cu iubire, respect şi devotiune, va deveni o deprindere şi curand va va apartine cu totul, va fi viaţa şi existenta voastra zilnica. În scurt timp, manifestati Divinitatea. Sunteti, încă o data, Christul Divin, primul nascut al lui Dumnezeu. Sunteti Una cu Spiritul, Energia Primara. Efectiv simtiti, vedeti şi pastrati aceasta Mare Lumina; acceptati, declarati şi recunoasteti ferm că va apartine; si, în scurt timp, corpurile voastre vor emite aceasta lumina.

În orice epoca şi în orice conditii, în toata imensitatea cosmosului, a existat aceasta lumina suprema; ea este pretutindeni. Aceasta lumina este viata.

Când un lucru este înţeles, suntem iluminati cu privire la el. S-a facut lumina în conceptia noastra constienta. În curand, LUMINA vieţii se va face vazuta ochiului care priveste, aşa cum a fost vazuta de toţi cei mari. Desi puteti să nu o vedeti, aceasta lumina este reala şi este viata, radiind din corpul vostru.

Aici Weldon a intrebat dacăputeam discuta despre cateva din invataturile Bibliei; şi Isus a consimtit imediat. Ne-am ridicat şi am iesit cu totii din gradina. Weldon exclama:

- Imaginati-va! Voi i-aţi intalnit aici pe acesti oameni, iar eu am trait în vecinatatea lor şi nu i-am recunoscut niciodata. Ziua de azi mi-a adus o adevarata revelatie. O noua lume, o noua lumina, o noua viaţa se dezvaluie.

L-am intrebat cum l-a recunoscut pe Isus. El a raspuns:

- Va minunati că l-am recunoscut pe acest om pentru ceea ce este. Nu stiu de unde il stiu. Il cunosc, şi nimic nu poate tulbura aceasta cunoastere.

I-am amintit ca, dacăvoia să nu-si rateze intalnirea, trebuia să plece în ziua de luni, şi pentru că doi din grupul nostru aveau să plece în aceeasi zi la Darjeeling, aveau să-l insoteasca.

- Sa plec? a raspuns. Deja am trimis un mesager, că să rog pe altcineva să mearga în locul meu. Raman aici. Incercati, numai, să ma expediati!

Volumul 3: CAPITOLUL XV

Dupa o zi foarte instructiva, în care ne-am plimbat prin imprejurimi, vizitand multe locuri interesante, la ora 8 ne-am intors acasa şi i-am găsit pe prietenii nostri stransi în gradina.

Dupa o scurta discutie pe teme generale, vorbi Isus, spunand că îşi dadea seama că Weldon era nelamurit. Continua spunand:

- Va voi vorbi exact aşa cum as dori să va vorbiti voi insiva. Daca veti face că aceste cuvinte să devina reale, sau le veti face o parte din voi insiva, atunci nu veti mai avea nevoie de altele. Aceste explicatii nu trebuie nicicum folosite că formule. Ucenicii le pot folosi că să-şi aduca gandurile în acord cu Principiul Divin sau, cum spun multi, 'să-şi concentreze gandurile spre un singur punct'. Noi folosim termenul DUMNEZEU cât de des se poate, repetandu-l de multe ori.

Este un fapt bine cunoscut ca, cu cât spui sau folosesti mai des cuvantul DUMNEZEU, stiind că reprezinta cel mai inalt principiu launtric şi care curge prin tine, cu atat vei dobandi un beneficiu mai mare

din asta. Dati-mi voie să repet, - ideea noastra este că 'Nu poti să spui DUMNEZEU sau să folosesti acest nume prea mult'.

Vezi-L pe Dumnezeu că Principiu Creator curgand prin tine; concentreaza şi energizeaza acest principiu, şi emite-l cu mai multa influenta dinamica. Din cauza faptului că permanent el curge prin tine, că şi imprejurul tau, esti capabil sa-i dai un impuls mai puternic emitandu-l cu toata forta fiintei tale, propulsandu-l în afara. Corpul omului este mediul prin care aceasta forta este transformata şi i se sporeste impulsul, pentru a face o lucrare mai mare şi pentru a fi emisa într-o forma amplificata.

Astfel, o forta cu mult mai mare se adauga acestui principiu prin faptul că milioane de oameni ii maresc radiatiile şi le emit; totusi, un singur om, inaltandu-se în putere deplina, poate cuceri lumea. Asa că înţelegeti ce ar putea realiza milioane de oameni.

Cu cât folosesti mai mult acest nume, stiind că el este Principiul Dumnezeului launtric pe care l-ai stabilit în tine, cu atat este mai inalta frecventa vibratiilor corpului tau. Aceste vibratii devin corelate şi raspund vibratiilor Divine pe care le reprezinta şi le degaja cuvantul 'Dumnezeu'. Spui DUMNEZEU o data, cu înţelegerea semnificatiei lui, şi corpul tau nu se va mai intoarce niciodata la aceeasi frecventa vibratorie, la care a renuntat în clipa când ai folosit cuvantul. Cu aceasta idee în minte, faceti că aceste afirmatii să fie ale voastre, proprii; puneti-le în propriile voastre cuvinte, dacăasa doriti. Ele sunt de la voi insiva, şi nu de la vreo sursa exterioara. Incercati o vreme, şi veti vedea ce vor face pentru voi. Amintiti-va ca, ori de cate ori ganditi 'DUMNEZEU', sunteti Planul Divin al lui Dumnezeu. Acestea nu sunt cuvînţele mele, ci sunt cuvînţele voastre venind de la Christul lui Dumnezeu, voi insiva. Tineti minte că Isus omul a devenit Christ pentru că a exprimat lumina, care este viaţa pura, sau Dumnezeu.

Dumnezeu, Tatal meu, Principiul Divin curgand prin mine, este totul; şi tot ce este Dumnezeu, EU SUNT. Eu sunt Christul lui Dumnezeu, omul-Dumnezeu.

Tot ceea ce este Dumnezeu Tatal meu, este pentru folosinta omului-Dumnezeu; astfel, EU SUNT este indreptatit să foloseasca orice substanta. De fapt, Dumnezeu Tatal meu ii ofera omului-Dumnezeu orice substanta într-o masura nelimitata. Principiul Dumnezeu este Tatal meu; EU SUNT Christul lui Dumnezeu; amandoi în unire intreaga şi deplina. Tot ce are Dumnezeu, Christul lui Dumnezeu este.

Sa luam cuvantul DUMNEZEU. De ce are acest cuvant atat de multa putere? Datorita vibratiilor eliberate când cuvantul este rostit - ele sunt cele mai inalte, sunt Cosmosul, sunt vibraţiile cele mai puternice. Ele sosesc pe Raza Cosmica şi determina cel mai inalt camp de radiatie. Acest camp este atotcuprinzator, atotpatrunzator, atotprezent, şi carmuieste toata masa substantei. Aceste radiatii sunt elementele care guverneaza toate energiile, şi aceasta vibratie este vehicolul care poarta lumina şi viata.

Inteligenta carmuitoare din spatele acestei radiatii este ceea ce noi numim DUMNEZEU si, prin radiatia sa, înţeligenta penetreaza totul. Din acest camp de radiatie emana şi lumina, şi viata. Când omul accepta aceste lucruri, el le uneste în trupul sau; ele sunt una. Acest trup raspunde imediat la vibratia luminii şi este vibratia lui Dumnezeu; trupul radiaza lumina. Astfel, cel care se inalta că Dumnezeu este adesea invizibil pentru cel care functioneaza la un nivel vibratoriu inferior. Acesta este motivul pentru care cuvantul DUMNEZEU este atat de puternic.

Datorita sustinerii date de cuvantul DUMNEZEU si-a păstrat Biblia voastra o asemenea influenta şi longevitate. Ganditi-va la numarul de repetari ale acestui cuvant scris, şi astfel rostit, în aceasta mare carte. Vedeti diferitele fluxuri de radiatie a luminii şi astfel, de lumina şi energie, care se degaja din fiecare cuvant, scris sau pronuntat. Fiecare cuvant îşi poarta vibraţiile până în adancul sufletului celui care rosteste, aude sau vede cuvantul DUMNEZEU; şi dupa cum raspunde sufletul la aceasta vibratie, cartea din care au fost emise aceste radiatii este inaltata şi exaltata în masura în care sufletul este exaltat de vibratii. Astfel, cartii i se da viata, putere şi nemurire. În realitate, cuvantul DUMNEZEU este cel care a realizat asta. Deci puteti spune că ea, cartea, este cuvantul lui Dumnezeu în sens spiritual, şi nu în sensul literal al cuvantului.

Prea multi trateaza Biblia literal, în loc să dea atentie adevaratei sale valori spirituale. Aceasta lacuna a conştiinţei conteaza mai putin, căci vibraţiile spirituale ii ocolesc pe aceia care au aceasta atitudine a gandirii. Atunci când ei gandesc sau rostesc DUMNEZEU, aceste vibratii cantaresc prea mult pentru înţelegerea lor incompleta.

Supravietuirea Bibliei este cea care a reprezentat un adevărat obstacol pentru denigratorii şi criticii ei. Ateul nu reuseste deloc să-şi explice de ce cuvantul DUMNEZEU elimina şi biruieste pe deplin cuvantul 'Rau'.

Repetati cuvantul 'Dumnezeu', cu concentrare, o vreme, şi apoi incercati să rezonati în trupul vostru cu vibratia cuvantului 'Rau'. Daca încă nu aţi experimentat asta, va fi pentru voi o revelatie. Multi savanti declara că ipoteza teista este imposibila. Nu-i luati în seama, căci lucrurile pe care ei le declarau imposibile ieri, astazi sunt indeplinite.

Nu stiti că a sosit marea clipa că să mergeti în casa voastra, să o puneti în ordine şi să aflati ce poate face pentru voi Cuvantul DUMNEZEU? Reflectati atent o clipa, incercati şi vedeti dacănu va va determina să renuntati la orice discriminare şi cearta. Rostiti DUMNEZEU cu tot sufletul şi simtiti bucuria care va face să-l tratati pe fratele vostru mai bland şi să va purtati cu el mai drept. Puneti-L pe Dumnezeu inaintea voastra, şi atunci ceata erelor demult uitate se va imprastia că o suvita de fum. Intelectul poate fi nemultumit de asta. Dar nu luati în seama înţelectul; el a greşit de multe ori. Fiti fermi cu cuvantul 'Dumnezeu' dominand înlăuntrul vostru, şi lumea intreaga, plina de rivalitati şi confuzii, nu va va putea atinge.

Când recunosti categoric că DUMNEZEU sau vibratia suprema exista, şi că este TOATA PUTEREA, atunci o poti folosi pentru a indeplini TOATE LUCRURILE. Cu ea, te poti transporta dîntr-un loc în altul. Daca te afli undeva, şi este nevoie să fii altundeva, aminteste-ti că ego-ul este cel care te tine pe loc, şi nu DUMNEZEU. Daca ramai acolo unde esti, folosesti în mod limitat puterea lui Dumnezeu. Abandoneaza ego-ul, sterge limitarea, exprima comanda că tu esti Christul lui Dumnezeu, una cu vibratia şi puterea lui Dumnezeu. În clipa când stabilesti ferm că esti vibratia lui Dumnezeu, te vei gasi la destinatie. Doar gandindu-te la un lucru, nu il indeplinesti. TREBUIE SA STII şi SA FACI; apoi să iubesti şi să slujesti sursa sau principiul suficient de mult că să il indeplinesti.

Credinta arata calea prin gandire; dar este nevoie de comanda efectiva a Christului lui Dumnezeu, că esti acea vibratie. În momentul în care permiti acestei vibratii să preia în intregime comanda, atunci TE RIDICI şi INDEPLINESTI. CUNOASTEREA prin iubire şi slujire devine indeplinire. Faptul că tu nu esti constient de aceste radiatii nu afecteaza existenta lor. Prin credinta în existenta lor, apoi cunoscand că ele exista, devii constient de existenta lor; atunci le poti folosi.

Când exprimi o vibratie şi esti în ton cu acel camp vibrational, atunci esti invizibil pentru lucrurile care se exprima într-un camp vibratoriu inferior. Astfel, dacătrupul tau vibreaza cu viteza luminii, esti invizibil pentru cei care nu pot vedea lumina. Lumina este Viata; deci, dacătraiesti în intregime în vibraţiile luminii, trupul tau este viaţa pura. Lumina, Viata, este Dumnezeu. Astfel, toţi sunt DUMNEZEU atunci când traiesc în vibratia lui Dumnezeu.

Soarele nu-ti va mai fi luminator ziua, nici luna nu te va mai lumina cu stralucirea ei; ci Domnul va fi pentru totdeauna lumina ta, şi Dumnezeul tau va fi slava ta (Isaia, 60.19). Domnul, Christul lui Dumnezeu, nu mai are nevoie de lumina atunci când vibraţiile trupului sau sunt la unison cu vibraţiile lui Dumnezeu. Trupul sau este lumina, mai curata decât cea a soarelui la amiaza. Domnul (sau legea lui) Dumnezeu, exprimand viaţa pura (lumina) prin Isus sau om, devine Christ pe pamant. Fiecare om devine Christ atunci când legea lui Dumnezeu (Domnul Dumnezeu) este înţeleasa şi traita efectiv.

'EU SUNT lumina lumii: cel care ma va urma nu va umbla prin intuneric, ci va avea lumina vietii'. De aceea, Fariseii i-au spus: 'Tu aduci marturie despre tine insuti; marturia ta nu este buna'. Isus le-a raspuns: 'Desi aduc marturie despre mine insumi, totusi marturia mea este adevarata: căci eu stiu de unde vin şi incotro merg; dar voi nu puteti spune nici de unde vin, nici incotro ma duc. Voi judecâti dupa infatisare; eu nu judec pe nimeni. şi totusi, dacăjudec, judecâta mea este adevarata: căci eu nu sunt singur, ci sunt impreuna cu Tatal care m-a trimis. Este scris în legea voastra că marturia a doi martori este buna. Eu sunt cel care aduce marturie despre mine insumi, şi Tatal care m-a trimis marturiseste despre mine'. Atunci ei au spus: 'Unde este Tatal tau?'. Isus a raspuns: 'Voi nu ma cunoasteti nici pe mine, nici pe Tatal meu; căci dacăm-aţi cunoaste pe mine, L-aţi cunoaste şi pe Tatal meu'. (Evanghelia dupa Ioan, 8.12-19)

Cum ai putea să mergi prin intuneric dacămergi mână în mână cu Dumnezeu? Daca lasi să triumfe Dumnezeu, atunci lucrarile şi realizarile tale sunt eterne. Te-ai nascut odata cu aceste vibratii, şi atata vreme cât traiesti sincer în aceasta lumina, niciodata nu vei pieri şi nu te vei schimba - aceste vibratii dureaza la nesfarsit.

Multi au trait vieti nobile şi au infaptuit lucruri marete, toate prin vibraţiile lui Dumnezeu. Astfel, ei au puterea de a crea coborand aceste vibratii şi permitand substantei fluide să se consolideze în forma. Substanta fluida este acea substanta care contine toate elementele. Oamenii de stiinta vor descoperi că toate elementele pot fi reduse la aceasta conditie fluida sau de vapori. În aceasta stare, toate substantele vibreaza

sau radiaza la aceeasi frecventa vibratorie. Deci, coborand vibraţiile până la nivelul la care particulele elementului se asociaza sau se leaga impreuna, poti produce elementul dorit. Aici joaca un rol important radiatiile Cosmice. Aici are loc transmutatia.

Multi oameni cu suflete mari au trait, şi lucrarile lor s-au pierdut odata cu ei, din cauza că nu au fost constienti de puterea care ii sustinea. Ei, că şi altii, nu au fost constienti de lucrarile lor, şi astfel ele au fost uitate. Daca ei ar fi recunoscut aceasta putere şi apoi, prin gandire şi actiune ferma, îşi consolidau aceste fapte, realizarile lor ar fi ramas în picioare că un munte care nu poate fi uitat; la fel că muntii de realizari care stau în fata omenirii de astazi, precum - de pilda - Marea Piramida din Egipt.

Nu este mult mai maret să traiesti viaţa lui Christ? Nu merita să faceti din asta idealul vostru? Nu sterge asta complet lucrurile marunte ale vietii? Nu vedeti realizarile celor care au indraznit să paseasca inainte şi să traiasca viaţa lui Christ? Indeplinind aceasta, sunteti pe Muntele Transfigurarii. Legea omului şi profetia dispar, şi ramane numai Christul triumfator, dar nu singur. Tu poti face asta, şi toţi o pot face, dacăo doresc.

Acum stii că tu şi Tatal sunteti Unul. Aceasta este marturia celor doi, stand în picioare impreuna că o singura lege, şi aceasta marturie ESTE ADEVARATA. Astfel ca, dacăjudeci, judecâta ta este adevarata. Daca marturisesti despre aceasta origine, marturia ta este adevarata. Pentru că îţi stii originea comuna cu Tatal, niciodata nu pieri, intotdeauna il cunosti pe Tatal. Daca ei l-ar fi cunoscut pe acela care este Tatal meu, m-ar fi cunoscut pe mine, căci vibraţiile noastre ar fi fost în acord perfect.

Isus, pe când le vorbea în templu, striga: 'Ma cunoasteti şi stiti de unde sunt: şi nu am venit de la mine insumi, ci acela care m-a trimis este adevărat, şi voi nu-l cunoasteti. Dar eu il cunosc: căci vin de la el, şi el m-a trimis. Atunci ei au incercat să-l prinda; dar nimeni n-a putut să-l atinga, căci nu sosise ceasul lui. şi multi au crezut în el şi ziceau: 'Când va veni Christosul, oare va face mai multe minuni decât face omul acesta?' Apoi Isus spunea: 'Mai sunt cu voi putina vreme, şi apoi ma duc la cel care m-a trimis. Ma veti cauta şi nu ma veti gasi; şi unde sunt eu, voi nu puteti veni'. (Evanghelia dupa Ioan, 7.28-34).

Stiti că spiritualul şi materialul sunt contopite în Christ. Spiritul stie, 'Eu nu vin de la mine insumi, ci vin de la Tatal'. Templul (trupul) trebuie să devina un canal curat prin care Christul să straluceasca. Când Christul este inaltat în individ, atunci el va face minuni mai mari decât cele pe care le-am facut eu. Cautand, veti gasi Christul în mine şi Christul în voi, frati cu totii. Ceasul vostru va veni atunci când Christ va va apare fiecaruia că individ; atunci va veti ridica la constiinta lui Christ şi il veti slavi pe Tatal aşa cum L-am slavit eu.

Este scris (in Evanghelia dupa Matei, 27.46) că ultimele mele cuvinte pe cruce au fost: '

Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai parasit?'. Aceasta este o traducere complet gresita. Cuvînţele adevarate au fost: 'Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, Tu niciodata nu m-ai parasit pe mine sau pe vreunul din copiii Tai, căci copiii Tai pot veni la Tine aşa cum am venit eu. Ei imi pot vedea viaţa aşa cum am trait-o. Astfel, traind o asemenea viata, ei il incorporeaza pe Christ şi devin Una cu Tine, Dumnezeu Tatal meu'.

Nu a existat nici un gand de dezamagire sau separare. Christul lui Dumnezeu se inalta ferm, cu mult inainte de ceasul acela. Sa-mi fi ars trupul, l-as fi refacut din aceleasi particule care ar fi fost eliberate într-o asemenea distrugere. Sa-mi fi sfaramat fiecare particula din trup, el ar fi putut fi reasamblat instantaneu; n-ar fi fost nici o diferenta.

Omul este astfel alcatuit încât atunci când el se ridica la înţelegerea Christului lui Dumnezeu, el elibereaza atat de multa energie înţeligenta, şi acea energie il impregneaza atat de complet, încât şi dacătrupul ar fi dezintegrat şi elementele vieţii ar fi separate de particule, acest înţeligent principiu al vieţii ar putea reasambla şi consolida aceleasi particule în aceeasi forma în care el se manifestase. Tiparul sau modelul exista; este facut din şi în substanta care nu poate fi distrusa. Ar trebui doar reasamblata substanta şi umplut tiparul, impregnat cu acelasi element al vietii, şi aţi avea modelul sau imaginea perfecta de mai inainte.

Astfel, vedeti cum crucificarea nu m-a ranit; i-a ranit numai pe aceia care au incercat să loveasca în Principiul Christic. A fost un exemplu de implinire a legii Marelui Principiu, o cale pe care toata omenirea o poate urma. Urmand-o astfel, toţi pot deveni Christul lui Dumnezeu, idealul lor concretizat într-o forma nepieritoare. Acest trup nici macar nu a fost distrus. vibraţiile lui erau atat de inalte încât bietul act de a-l tintui şi a-l ridica pe cruce a fost doar un simbol al faptului că aceia care ma crucificau au epuizat orice limitare pe care materialul o putea impune trupului. Era necesar, pentru a completa indeplinirea limitarii

materiale, să fie plasat trupul în mormant şi să fie rostogolita o piatra mare pentru a inchide complet mormantul. De aici strigatul: 'S-a sfarsit.'

Când ceea ce este muritor s-a sfarsit, este realizata nemurirea. Deci este imposibil de inchis trupul omului, chiar şi într-un mormant acoperit de o stanca. Stanca putea fi dezintegrata pentru a elibera un asemenea trup, dacăar fi fost necesar. Astfel, înţelegeti că intreaga scena a fost un simbol al mostenirii omului.

Volumul 3: CAPITOLUL XVI

Aceste intruniri au continuat cateva zile. S-a stabilit că Gordon Weldon şi cu mine să ramanem cu acesti oameni, în timp ce Seful şi ceilalti aveau să se intoarca la Darjeeling, unde echipa noastra îşi stabilise cartierul general, pentru a completa şi pune în ordine datele pe care le adunasem.

Dupa plecarea lor, ne-am instalat mai temeinic, căci aici urma să locuim până când avea să revina Seful nostru, în decembrie. Locuinta noastra era pe creasta unui deal care patrundea în vale dîntr-un pinten al principalului corp muntos, şi se gasea la inaltimea de circa 500 de picioare deasupra fundului vaii. Pozitia era foarte avantajoasa pentru o tabara, căci puteam ajunge uşor în multe locuri pe care am fi dorit să le vizitam.

Tabara era în mijlocul unei paduri de arbori inalti, solizi. Terenul se inclina treptat dinspre culme spre tabara, dand impresia că eram instalati în centrul unui amfiteatru, cu valea - că un imens tablou mural - inchizand ultima latura. Dincolo de acest tablou şi deasupra lui, soarele cobora într-o mare de aur lichid. În fiecare seara, aceasta culoare se reflecta pe suprafata inclinata a dealului care servea drept suport amfiteatrului nostru, scaldandu-i creasta într-o mare de culori scanteietoare, că într-un halou gigantic.

Stand în tacere, în timp ce ultimele raze ale soarelui dispareau la orizont, îţi puteai imagina o Fiinta uriasa cu bratele desfacute, intinse la nivelul umerilor, cu o roba din aur curat cazand strans imprejur în falduri foarte artistice, şi cu o aura de lumina alba pura stralucind pe mile intregi.

Într-o seara, pe când sedeam langa focul de tabara, chiar inainte de apusul soarelui, soarele aparu stralucind cu cea mai minunata lumina; neobisnuitul fenomen era atat de evident, încât toţi membrii grupului nostru erau fascinati. Cineva atrase atentia unui Sanyazi, care sosise doar de cateva clipe, că soarele incerca să se depaseasca pe sine inainte să ne ureze noapte buna.

- Asta prevesteste un eveniment fericit, raspunse acel Sanyazi. Un grup de suflete mari, insotind pe cineva foarte inalt, se va reuni aici în curand. Tacere, va rog.

Imediat, o liniste că de pe alta lume se asternu asupra scenei. Deodata, o voce cereasca izbucni în acea liniste, în cel mai melodios şi angelic ritm. Apoi se auzira mii de pasarele-Kokila, cu un tril inalt, incantator, contopindu-se atat de armonios cu vocea şi cu cantecul, încât puteai fi convins că era un cor ceresc. Draga cititorule, dacăai fi asistat la scena şi ai fi auzit cantecul, stiu că ai scuza aceste superlative.

Peste un timp, ciripitul pasarilor inceta, dar cantecul continua mai maret că niciodata. Atunci, pe panta dealului aparura doua ingeresti figuri feminine, invesmantate în scanteietoare falduri argintii, care dadeau vaga impresie a unor misterioase forme fermecate. Trasaturile lor erau atat de frumoase, încât puteai spune: Cum le-ar putea descrie saracele noastre cuvinte?

Noi, că şi Sanyazi-ul, stateam fascinati, cu rasuflarea taiata. Deodata, mii de voci s-au unit în cor; apoi au inceput să se infiripe forme care incercuiau cele doua figuri din centru. Cantecul inceta la fel de brusc cum incepuse, iar figurile disparura. Domni o liniste absoluta, şi o forma uriasa aparu că mai inainte, dar într-un tablou maret de culori stralucitoare. Asa cum se topesc razele soarelui care apune, forma se micsora treptat, până când în fata noastra statu un trup omenesc bine alcatuit, cu o fata perfect simetrica, şi cu un par unduitor, fara asemuire. Era invesmantat într-o scanteietoare roba alba, care cadea de pe umerii sai în falduri artistic aranjate; în jurul taliei avea o cingatoare lata, alba-argintie, poala robei abia atingand iarba în timp ce el inainta spre noi cu pasi fermi. Un zeu grec n-ar fi putut arata mai maret.

Apropiindu-se, el se opri şi spuse:

- Nu este necesar să fim prezentati; nu avem nevoie să fim formali. Va salut că pe adevarati frati. Imi intind mână şi strang tot mână mea. As ezita să ma imbratisez pe mine insumi? În nici un caz, căci va iubesc că pe mine insumi. Uniti cu Principiul lui Dumnezeu, iubim intreaga lume. Sunt aşa cum sunteti, fara nume, fara varsta, etern. Impreuna, în adevarata modestie, suntem în Divinitate.

Ramase o clipa tacut. Instantaneu, straiul sau se schimba, şi statu în fata noastra imbracat că şi noi, iar langa el se afla un tigru impunator. Era un animal frumos, a carui blana parea un puf de matase în

lumina amurgului. O teama de o clipa ne cuprinse, căci fusesem atat de atenti la ce se petrecea încât nu observasem prezenta tigrului. Imediat, fiara se ghemui. La o comanda a musafirului nostru, ea se ridica, inainta şi îşi puse botul în mainile intinse ale acestuia. Unda de teama disparu, lasandu-ne linistiti. Oaspetele nostru se aseza în fata focului, iar noi ne-am strans în jurul lui. Tigrul merse la o oarecare distanta şi se intinse pe iarba, cât era de lung.

Oaspetele nostru spuse:

- Am venit să ma bucur o vreme de ospitalitatea voastra si, dacănu va stingheresc, voi ramane cu voi până la mella.

Ne-am repezit cu totii deodata sa-i strangem mână, atat de dornici eram sa-i aratam cât de binevenit era. El ne multumi şi incepu să ne vorbeasca:

- Nu trebuie să va temeti de nici un animal. Daca nu va temeti de animale, ele nu va vor rani în nici un fel.

Aţi vazut un corp inert, intins pe pamant în fata unui sat, pentru protectia locuitorilor. Pentru populatie, acesta este doar un simbol fizic. Corpul este expus, nemiscat, şi la cheremul fiarelor; desi inactiv, el ramane nevatamat, şi oamenii observa acest fapt. Astfel, ei îşi pierd orice teama fata de animale. În clipa când si-au pierdut teama, vibraţiile de teama nu mai sunt emise; şi animalul, nereusind să mai simta vibratii de teama, nu va mai vedea oamenii că pe ceva cu care să se hraneasca, nu mai mult de cum vede iarba, copacii sau colibele din jur, care nu emit nici un fel de vibratii de teama. Animalul poate să treaca exact prin acelasi sat unde anterior îşi alesese pe cineva cu care să se hraneasca, acela emitand cea mai mare teama. Aţi observat asta. Aţi observat chiar acelasi animal pasind peste trupul intins pe pamant, mergand drept în sat şi cautandu-l pe acela care se temea de el. Aţi mai observat acelasi animal trecand exact printre doi copilasi, la mai putin de 20 de picioare de fiecare dintre ei, şi atacand o persoana mai în varsta, care se temea de el. Copiii nu erau destul de mari că să cunoasca frica; de aceea, animalul nu i-a vazut.

Amintirea acestor intamplari ne reveni în minte şi am realizat că nu reflectasem destul de profund la teama, că sa-i deslusim semnificatia mai adanca. El continua, spunand:

- Iubiti orice animal, şi el trebuie să va raspunda cu iubire; dacăel rezista la iubire, atunci se va distruge singur inainte să va poata rani. Animalul este mult mai constient de aceasta lege decât omul.

Aruncand o privire spre tigru, el zise:

- Haideti sa-i aratam dragoste fratelui nostru de aici, şi să observam reactia.

I-am urmat propunerea cum am putut mai bine. Imediat, tigrul se rostogoli, sari în picioare şi veni spre noi, în fiecare miscare dand dovada de cea mai mare bucurie. Atunci Rishi relua:

- Apropiati-va de animal că de un dusman, şi veti avea de infruntat un dusman; apropiati-va de el că de un frate, şi veti avea un prieten şi un protector.

Muni-ul care ne insotise de la Templul Crucii în T, din Tibet, se ridica, anuntand că avea să ne paraseasca, deoarece trebuia să se intoarca la Hardwar pentru a se pune în serviciul pelerinilor care aveau să se adune pentru mella (marea adunare). Salutand, el pleca. Desi fusese foarte tacut, ne bucurasem de camaraderia lui inexprimabila. Sunt multi că el în aceasta tara intinsa; nu au nevoie să rosteasca o vorba, dar îţi dai seama de maretia fiintei lor.

Dupa ce Muni-ul pleca, ne-am asezat, dar abia ne linistisem că sosira în tabara Emil, Jast şi Chander Sen. Dupa un schimb de saluturi, ne-am asezat şi am pus la punct un itinerar pentru a strabate o mare parte din regiune. Când totul a fost stabilit, Emil ne-a relatat multe dintre interesantele legende legate de locurile pe care aveam să le vizitam. Dintre acestea va povestesc doar una, care este legata de districtul în care aveam tabara şi care avea o foarte interesanta şi stransa conexiune cu Maha Kumba mella, marea adunare care are loc în acest district o data la 12 ani. La aceasta adunare şi la locurile sacre din district vin, în fiecare an, mai multi pelerini decât în orice alta parte. Se strang în jur de 500 de mii de oameni la o astfel de mella. Cum evenimentul din acest sezon era de cea mai mare importanta, era de asteptat că acest numar să sporeasca, tot cu sute de mii. Apropierea evenimentului deja se simtea în aer.

Atunci se asigura hrana gratuita pentru toţi pelerinii, pe toata durata adunarii. Hardwar este cunoscut că Marele Loc Sfant. La Brindavan a trait Sri Krishni, şi în aceasta vale a crescut el până la varsta barbatiei. Zona este aproape un paradis. Este caminul pasarilor-Kokila, cele cu cantec dulce.

În aceasta regiune se gasesc pietrele impodobite care au aparut acolo unde au cazut picaturile din nectarul nemuririi varsate din cupa lui Amri, nectar care fusese cules din mare dupa batalia dintre Devas

(zei) şi Asura (demon) - cu alte cuvinte, dintre spiritualitate şi materialitatea grosiera. Aceasta se refera la timpurile când India se trezea la marea importanta a vieţii spirituale. Aceasta cupa cu nectar era atat de pretioasa, încât a avut loc o a doua batalie pentru stapanirea ei. Atat de grabit era zeul să se indeparteze de demon, încât din cupa s-au varsat cateva picaturi; şi acolo unde au cazut ele, s-au inaltat aceste pietre de hotar incrustate.

Este o legenda care ascunde un profund înţeles spiritual. Se va vedea mai departe că semnificatia acestor legende este permanenta, nemuritoare şi profunda.

Am umblat prin acest district, vizitand multe temple, insotindu-l pe Marele Rishi. În decembrie s-a intors Seful nostru şi am calatorit spre sud, spre Muntele Abu. De acolo ne-am intors la Brindavan şi Hardwar, şi din nou am vizitat multe temple, unde ni s-a acordat sansa celei mai intime şi cordiale apropieri de viaţa acestor oameni. Aceste relatii stranse, învăţături şi evenimente nu pot fi povestite. Singura restrictie care ni s-a pus a fost cererea ca, dacădoream să facem publice aceste lucruri, să o facem personal, vorbind oamenilor. De fapt, ni s-a cerut că ele să nu fie scrise, ci să fie transmise oral numai celor care le cereau.

Adunarea acestei imense multimi de oameni sfinti şi de credinciosi este o experienta de neuitat. În aceasta multime de oameni nu exista graba, invalmaseala sau imbulzeala, toţi strabatand aceeasi cale direct spre un anumit punct, cu un anumit tel. Se poate vedea pretutindeni bunavointa şi bunatate, şi se poate auzi numele Preainaltului, sau Atotputernicului, aflat pe buzele tuturor, cu cea mai adanca veneratie. Este un ecou spiritual venit prin lungul culoar pe care occidentalii il numesc Timp. Acesta nu are importanta în vasta viziune a Orientului.

Va puteti inchipui un mare concurs, cu vreo 4-5 sute de mii de oameni; nu ai cum sa-i numeri.

În timp ce sedeam în fata focului nostru de tabara în seara zilei dinaintea marii procesiuni, Rishi ne-a explicat sensul acestui mare eveniment. Aproape toate aceste adunari din India au un înţeles mult mai profund decât par să arate sau decât ar dezvalui legendele.

Volumul 3: CAPITOLUL XVII

Marele Rishi continua:

- Este scris: Ochiul nu a vazut, urechea nu a auzit şi nici inima omului nu a simtit lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregatit pentru cei care Il iubesc (Prima epistola catre Corinteni, 2.29). Ar trebui citit: Pentru cei care Il iubesc şi manifesta Christul lui Dumnezeu.

Putini înteleg Principiul vieţii sau telul Vietii. Principiul Intelepciunii este acela aflat în legea tuturor lucrurilor şi este lucrul principal. De aceea este adevărat proverbul: Din toate puterile cauta să obtii înţelegerea. La baza oricarui lucru sta scopul înţelegerii lui constiente de catre om. Acesta e lucrul care s-a manifestat atat de eficient pentru Solomon. El a cerut sa-i fie dat fundamentul înţelepciunii, şi să aiba o inima plina de înţelepciune. Aceasta i-a deschis un asemenea izvor de înţelepciune, şi l-a condus la o asemenea putere, încât în jurul lui s-au strans toata bogatia şi gloria prin care s-a facut cunoscut că Regele a o mie de realizari minunate. La asta se referea, simbolic, expresia cele o mie de sotii ale lui Solomon.

Pe vremea lui Solomon, o sotie era simbolul unei mari realizari, al unei înţelepciuni atotcunoscatoare, care intrezarea toata istoria Universului şi legatura ei explicita cu Omenirea în fiecare din indivizii ei. Când Solomon ajungea la aceste realizari pentru poporul sau şi le folosea în beneficiul acestuia, ele adaugau la total încă trei mii, şi cantecele sale erau o mie cinci. şi Dumnezeu i-a dat lui Solomon înţelepciune şi cunoastere peste masura, şi o inima larga, cât nisipurile de pe malul marii (Cartea I-a a Regilor, 4.29-32).

Solomon nu a fost rege în sensul literal sau temporal al termenului; el era rege peste sine însuşi şi peste propria să viata. Acest regat il avea. De pe acel tron, el impartea iubire, înţelegere, înţelepciune, dreptate şi abundenta tuturor celor care ii cereau sfatul înţelept.

În vremea aceea toata omenirea cerea acestea, iar el, că raspuns, a primit iubire, înţelegere, înţelepciune, dreptate şi abundenta de o mie de ori. Desi Solomon ii guverna cu un brat de fier, acesta era simbolul legii care niciodata nu greseste. Chiar dacăceea ce ar fi emis el era amplificat de milioane de ori şi se intorcea cu aceeasi putere, Regatul lui Solomon, de-ar fi fost chiar tot pamantul, tot n-ar fi putut cuprinde bogatia recompensei Legii sau Domnului care cunostea comoara Christului Divin, atunci când el asculta porunca în lumina careia Ego-ul trebuia să se trezeasca şi să se supuna lui Dumnezeu, Principiul.

Dati fara nici un gand de primire, şi nu veti putea cuprinde rasplata. În primul rand dati iubire lui Dumnezeu, apoi pamantului intreg. Când aceasta iubire se intoarce, ea a inconjurat tot pământul şi s-a amplificat de milioane de ori, căci a strabatut gandurile a milioane de oameni şi fiecare a sporit-o de nenumarate ori. Când ea se intoarce, mai exista, oare, loc pe pamant pentru bogatia din ea?

Numai asta elibereaza pamantul, iar rezultatul este cerul. Armonia domneste, suverana. Solomon si-a impus să faca asta cu înţelegere, înţelepciune, dreptate, abundenta şi cu mare bucurie. Ce s-a intamplat? pământul nu mai cuprindea toata bogatia; nu mai era pamant, ci erau Cerurile.

Va mirati că oamenii din vremea lui Solomon il considerau un mare Rege, sau Dumnezeu? Ei se inchinau şi ii slujeau lui Solomon, crezand că el le putea oferi orice lucru trebuincios. Aici greseau; ei nu realizau că Solomon era exemplul pe care trebuiau să-l urmeze. Dumnezeu i-a spus lui Solomon: Nu va mai fi nimeni că tine pe pamant. Nu mai putea fi nimeni că el pe pamant, căci el renuntase la averea pamanteasca; ii apartinea starea cereasca, şi în ea îşi conducea poporul regeste, precum Solomon. El Il exprima pe Dumnezeu, mostenirea omului, pe care trebuiau s-o urmareasca ei.

Ar putea un asemenea Rege să-l condamne pe unul din regii sai la moarte, când, facand asta, el s-ar fi condamnat pe sine însuşi la aceeasi moarte, multiplicata de milioane de ori? Un asemenea Rege guverna drept - nu numai peste alti regi, ci impreuna cu ei, şi nu era nevoie să afiseze nici o pompa sau slava. Nu trebuia nici macar să-şi arate coroana - toata lumea ii cunostea coroana. Un asemenea Rege este un adevărat carmuitor, nu pentru cativa, ci impreuna cu fiecare individ - toţi carmuiesc alaturi de el. Acesta este omul domnind suveran impreuna cu Dumnezeu. Aceasta este Casa lui Israel, atunci când casa devine arborele, radacina, ramura, lastarul, frunza, floarea şi parfumul acelei flori, adevaratul spirit al tuturor raselor.

O asemenea rasa a locuit pe acest pamant, şi o astfel de rasa il va locui din nou. Va spun, nu trebuie să sovaiti; cerul este aici, dacăfiecare ins va face să fie aşa.

Daca oamenii refuza să asculte aceasta chemare, ei vor pleca şi vor reveni prin nastere la viata, cu toate incercarile şi greutatile ei; apoi iarasi vor trece prin moarte, până când ultima lectie va fi invatata - aceea despre faptul că intreaga familie omeneasca este cladita pe stanca perceptiei spirituale absolute.

Pentru o asemenea rasa nu poate exista moartea, şi nu mai poate reapare; de aceea, nu mai exista Karma. Karma este doar rasplata pentru manifestarea discordiei şi dizarmoniei. Inlocuiti rasplata cu renuntarea, şi veti corecta cauza Karmei, căci ea exista numai în mintile celor dornici să manifeste Karma. Stergeti cauza, sau inlocuiti-o cu o conditie superioara, şi atunci conditia inferioara va fi stearsa. Aţi ridicat vibraţiile corpului vostru deasupra celor care permit existenta Karmei.

Moartea nu anuleaza nicidecum Karma; nici nu o distruge, nici nu o sterge. Moartea amplifica şi sporeste Karma, ingramadind-o în valuri mari peste fiecare individ uman. În momentul în care renunti la moarte şi renastere, te eliberezi de moarte şi Karma; ambele sunt sterse. Daca sunt sterse, atunci sunt uitate; şi dacăsunt uitate, sunt iertate.

Daca, în acest stadiu, nu poate fi perceputa permanenta absoluta a vietii, astfel conceputa şi manifestata, atunci exista, pentru greseala mortii, un ultim remediu numit reincarnare.

Reincarnarea este doar un far calauzitor pe drumul orb al mortii. Când acest far lumineaza, moartea poate fi depasita prin etape succesive de experiente pamantesti. Atunci, prin lectiile pe care ni le ofera aceste experiente, ajungem să realizam renuntarea la conditiile artificiale ale credinţelor sau dogmelor care ne-au fost impuse. Atunci putem pasi iarasi în slava deplina a lui Dumnezeu, în lumina care straluceste la fel de puternic, şi care a parut slabita doar din cauza că noi rataceam departe de Casa Tatalui, casa adevaratului nostru sine, neumbrit de artificialele crezuri şi superstitii.

Pe masura ce ne apropiem iarasi de Casa, lumina straluceste tot mai tare cu fiecare pas; iar când intram, gasim casa plina de lumina şi de aceeasi caldura şi frumusete care doar parusera diminuate în viziunea noastra. Acolo regasim linistea, pacea şi odihna; şi în ele putem petrece în voie. Aceleasi lucru ne-ar fi apartinut şi dacăam fi intrat în Casa inainte să ratacim limitati de crezuri şi superstitii. La capatul drumului, totul este uitat şi iertat, aşa cum ar fi putut fi şi inainte de plecare.

Fii linistit şi vezi mantuirea în Domnul din tine. Fii pe deplin linistit în planul fizic, şi vezi mantuirea completa pe care ti-o poate da Domnul, Christul Divin, inaltandu-se că adevaratul tau sine. Astfel, am perceput şi enuntat legea de care s-a folosit Avraam, cu mult timp în urma. Este la fel de valabila astazi, că şi atunci. Manifestarile îşi iau forma dupa cum sunt concepute în gand, cuvant sau

actiune, conform credintei tale. Daca gandul nu este bun, remediul este: Schimba-ti gandul. Cheama lucrurile care nu sunt, că şi cum ar fi.

Exista multe greseli în traducerea textelor originale din componenta Bibliei voastre, că şi multe profetii false. Multe dintre ele au fost facute din neînţelegerea caracterelor şi simbolurilor cu care au avut de-a face traducatorii.

Acestea sunt scuzabile, căci traducatorii au fost constiinciosi şi lucrarile lor au fost indeplinite dupa cât de capabili au fost să le înţeleaga. Totusi, cele mai multe au fost neadevaruri crase, introduse deliberat că să mistifice, să induca în eroare şi să corupa evanghelia originala a Casei lui Israel.

Numele initial era Is-Rael, insemnand Rasa de Cristal, sau rasa alba pura, prima rasa care a populat pamantul, izvorul sau radacina din care au rasarit toate celelalte rase. Aceasta rasa era denumita şi rasa de lumina pura, căci rasa, în multe situatii, inseamna raza sau flux. Din rasa aceasta s-a nascut rasa Ariana.

Cea mai mare parte a acestei falsificari a Bibliei s-a produs în primele doua secole dupa Isus, şi atacul a fost indreptat indeosebi impotriva cartilor lui Daniel, Ezra şi Neemia. Aceste deformari au fost extinse şi asupra lucrarilor mai timpurii ale lui Iosif, că şi asupra altor carti. Ele demonstrau limpede că erau intentionat savarsite pentru a ascunde informatiile bine cunoscute care existau în vremea aceea, şi intamplarile care se petrecusera inainte de acea perioada. Aceste falsificari erau comise şi pentru a distruge sistemul cronologic foarte clar şi istoria transmisa de Israeliti din vremurile inceputurilor conştiinţei. Mii de povestiri false despre evenimente adevarate au fost scrise şi au substituit originalele, şi multe informatii istorice corecte au fost deformate sau sterse.

Rasa Ariana, o ramura directa a acestei rase, folosea acelasi sistem cronologic, pe care il pastrase în forma originala. Cu acest sistem, toate falsurile şi substituirile pot fi uşor urmarite. Astfel, suntem în posesia adevaratei şi completei cronologii Ebraice. Stim că aceste falsuri s-au extins până la Solomon şi sotiile sale, că şi asupra multor altora din Casa celor Zece Triburi ale lui Israel, conducatori, invatatori şi sfetnici.

Dupa impartirea acestei Case a celor Zece Triburi în doua, regatul original a fost cunoscut că Regatul sau Casa lui Israel. Celalalt a fost cunoscut că tribul lui Iuda. Desi se numea tribul lui Israel, nu erau toţi cu adevărat Israeliti. A spune că Avraam, Isaac şi Iacob erau Iudei, este nu doar o eroare comuna, ci o mistificare; căci numai descendentii lui Iuda şi ai celor de dupa el au fost numiti, dupa numele lui, Iudei. Termenul Iudeu nu a fost niciodata aplicat Casei celor Zece Triburi ale lui Israel, şi nici celor 12 triburi ale lui Israel.

Israelitii nu au fost Iudei, dar Iudeii sunt un trib al poporului Israelit.

Când tribul lui Iuda a parasit Palestina şi a fost dus în captivitate, lor li s-a aplicat termenul de Iudei. Cei cunoscuti astazi că Iudei sunt ramasitele tribului lui Iuda care s-au intors în Palestina dupa ce au fost eliberati din captivitate. Multi dintre ei îşi amestecasera sangele cu popoarele dimprejur. Cei care îşi spun astazi Iudei au, mai putin de o treime, sangele adevaratului trib al lui Iuda.

În orice loc în care Iudeii au convietuit şi s-au insotit cu Israelitii sau cu Arienii, ei au inflorit; şi acestor popoare le datoreaza ei vigoarea natiei lor. Pe masura ce trece timpul, Iudeii vor vedea că spre aceste popoare se vor intoarce pentru a cere protectie şi sprijin, şi că este de datoria lor să îşi tina casa în ordine.

Acea parte din tribul lui Iuda care i-a insotit pe Israeliti în migratiile lor prin Europa nu face parte din poporul cunoscut sub numele de Iudei. Aceia nu pot fi deosebiti deloc de ceilalti Israeliti care s-au stabilit în Insulele Britanice sau în alte parti, şi de-a lungul tarmurilor Marii Mediterane, căci prin convietuirea şi amestecul cu vecinii, ei au pierdut caracteristicile tribului lor. Eu vin din aceasta rasa; de aceea stiu.

Iudeii sunt cu noi; le putem trasa istoria pas cu pas, în lungul timpului, de la Casa lui Iuda până la tribul lui Iuda, şi apoi până în prezent. Ei reprezinta unul din semnele vii ale marii rase care a ajutat la mentinerea idealului Divin, până când toate rasele revin la o singura rasa, avand Christul lui Dumnezeu că factor conducator în fiecare individ al rasei, aşa cum era inainte că marea rasa să inceapa să se divizeze şi să se risipeasca.

Nu este greu să urmarim migratia Israelitilor pornind din Ierusalim. Urmele celor care s-au asezat în Insulele Britanice sunt uşor de identificat. De pilda, cei din tribul lui Dan. Numele şi istoria lor, că şi locurile unde s-au stabilit, ii identifica. Fluviul Danubius (Dunarea de azi), denumit dupa tribul lor, este astazi un culoar deschis prin care, dupa separarea triburilor, diviziuni din aceste triburi au ajuns ulterior în

Britania sub numele de Dani, Iuti, Picti, că şi sub alte nume. Astfel, ei au ajuns în Scandinavia, Irlanda, Scotia şi în alte regiuni, şi sub aceste nume diverse, au venit în Britania şi de aici în America. Ajunsi în America, ei au ajuns acasa. În aceasta patrie a lor de origine, si-au pierdut repede identitatea de trib şi si-au schimbat limbile într-o limba unica, exact limba pe care o vorbisera la plecare.

Vreme indelungata, ei ratacisera departe de casa, dar acum iata-i din nou acasa, în patrie; şi aceasta patrie se intinde până în America de Sud, Australia, Noua Zeelanda şi Insulele Marilor din Sud, şi chiar până la Japonia şi China.

Japonezii şi Chinezii au migrat foarte putin. Ei sunt diviziuni ale unei rase pline de viaţa care a migrat din patria-mama Mu, cu mult inainte de catastrofa care a dus la scufundarea acestui continent. Ei erau numiti Uiguri, sau triburi ratacitoare, şi sunt stramosii marilor popoare Mongole. În aceasta patrie-mama, rasa alba atinsese cel mai inalt nivel de civilizatie. Ei foloseau energie emisa şi radianta, şi eliberau energia atomului pentru lucrari utile. Dezvoltasera şi levitatia; astfel se deplasau de la un loc la altul. Filosofia lor era complet lipsita de culte pagane, crezuri, dogme şi superstitii. Ei slujeau adevaratul Principiu care curge prin toata omenirea, omul la fel de divin că Dumnezeu.

Arianul-Israelit este simbolul guvernarii şi culturii individuale şi înţelepte. De la aceasta rasa a venit Biblia, şi acestei rase i-au fost adresate inaltele ei precepte.

Christul din om era idealul lor. Era torta care imprastia lumina, mereu aprinsa, era varful sceptrului. Pentru a sustine aceasta flacara şi a-i spori mereu stralucirea, acest om nu trebuie să-şi uite niciodata preceptele, care au fost inscrise nu doar într-o singura Biblie, ci în 12 Biblii.

Pentru a preveni distrugerea şi falsificarea, poporul acela a alcatuit 12 Biblii similare, sapate în piatra, şi le-a plasat în toata Patria-Mama. Pentru a le reuni sub o singura conducere, facand astfel nepieritoare preceptele lor, ei au construit Marea Piramida; aceasta dovedea că fundamentul civilizatiei, Christul, era solid fixat pe pamant printre oameni şi nu putea fi denaturat sau sters. El va dura etern, nu doar că un far care tine sus lumina, ci şi că un reflector pentru aceasta lumina. Nu numai că reflecta lumina, ci exprima şi des-repetata porunca: Daca Omenirea si-a pierdut lumina, mergi inlauntru; acolo vei gasi inscrise preceptele care vor reinnoi lumina, astfel încât ea să poata straluci din tine, oaia pierduta care ratacea fara lumina.

Fata de Dumnezeu, toţi cei care ratacesc fara lumina (viata) sunt oi care s-au indepartat de turma. Turma este intotdeauna în locul de care apartii şi unde poti să revii. Christ, pastorul, asteapta tinand sus torta aprinsa, pentru cei care se reintorc. Desi ea a fost ascunsa de-a lungul vremurilor, intotdeauna se afla acolo pentru aceia care vin să caute lumina.

Este prima expresie din Cosmos. Vocea, cuvantul lui Dumnezeu se exprima. Iata LUMINA. SA FIE LUMINA, şi vibratia a izbucnit; cu aceste vibratii a venit VIATA. Faptul că viaţa nu este niciodata despartita de Dumnezeu, este demonstrat de Marea Piramida care, cu fundatia să bine fixata în pamant, îşi inalta capul neincoronat spre ceruri.

Când omul va accepta aceasta adevarata mostenire, Christul şi faptul că acest Christ al lui Dumnezeu este eul sau adevărat în deplina să putere, atunci coroana sau piatra unghiulara va fi plasata la locul ei; atunci ea va fi o eterna marturie a faptului că omul nu se va mai rataci niciodata de turma.

Marea Piramida este o Biblie în piatra, o indestructibila arhiva de documente descriind evenimentele legate de realizarile şi ratacirile poporului ales al lui Dumnezeu. Aceasta nu inseamna un singur popor, ci orice popor care accepta lumina Christica. şi nici nu-i da acelui popor dreptul să actioneze şi să fie inferior starii Christice. Este o marturie, că nu cumva umanitatea sau indivizii ei să rataceasca departe şi să uite, micsorand aceasta Lumina adevarata, că din mijlocul ei va trebui să se ridice Unul pe deplin hotarat să ilustreze Christul si, tinand sus torta stralucind de lumina, să conduca aşa cum Christul launtric trebuie să conduca.

De veacuri, civilizatia a decazut. De fapt, marea rasa a mers atat de multa vreme pe cararea intunecata, încât se parea că ea avea să-şi piarda identitatea şi să revina cu totul la salbaticie şi barbarie. S-a recunoscut că doar cativa pastrau ferm conceptele pure care apartinusera omenirii, şi că acesti cativa trebuiau să se retraga în singuratate, pentru a le fi mai uşor să se uneasca, să concentreze şi să emita lumina pentru protectia intregii omeniri.

Prin acest grup au fost raspandite învăţături despre faptul că lumea avea nevoie de un Mantuitor, un om - Dumnezeu, care putea şi avea să se ridice si, prin gandire, cuvant şi fapta, avea să instruiasca

omenirea şi sa-i arate, mai intai prin indivizii ei, apoi în masa, că şi în ei traia Christul şi că era la fel de viu că intotdeauna, desi inactiv.

Lumina Christica a fost ascunsa de oameni din cauza ignorantei lor şi din cauza refuzului de a trai o viaţa de Christ. Prin cuvantul rostit, prin profetii şi prevestiri ale grupurilor şi indivizilor, omenirii i s-a declarat că Preainaltul trimisese un Mantuitor, care iarasi avea să traiasca cu adevărat în cele mai inalte conceptii ale umanitatii, şi că acest Mantuitor avea să apara la momentul potrivit.

Aceasta a fost o hotarare a Celui Preainalt pe care Divinitatea a transmis-o prîntr-un grup de indivizi umani. Acesti indivizi înţelesesera ca, pentru a atrage oamenii spre Mantuitorul care avea să vina printre ei, era necesar să se fixeze un moment pentru venirea Lui, şi că toţi trebuiau instruiti despre maniera şi scopul în care avea să vina, fixand chiar şi data exacta a crucificarii.

Acest lucru a fost necesar nu numai pentru a da invataturilor Sale mai multa greutate şi viabilitate, ci şi pentru a aduce ideile omenirii inapoi la un punct focal sau central, căci majoritatea rataceau complet dupa zei străini. Omenirea o luase razna atat de tare, încât era iminenta moartea spirituala. Astfel, s-a prezis că trupul acestui Mesia sau Mantuitor avea să fie ucis, şi avea să fie pus într-un mormant sapat în stanca, iar apoi avea să urmeze o reinviere deplina. Astfel, oamenilor li se demonstra iarasi că ei puteau, din fii ai oamenilor, să redevina Fii ai lui Dumnezeu - Christul Divin, care traieste pururea unit cu Dumnezeu, Una cu Dumnezeu. Astfel, traind viaţa lui Dumnezeu, omul niciodata nu avea să mai traiasca în haos; pacea şi bunavointa aveau să domneasca pe Pamant. S-a mai scris că aceasta stare a existat inaintea tuturor lucrurilor, şi că El avea sa-i invete pe oameni despre adevarata lor mostenire. Deci El a existat şi a fost Cel Ascuns din vremurile vechi; şi prin preceptele pe care le-a dat, El a facut să se reverse izvorul providentei Divine şi roadele coapte ale pamantului, care erau pentru că omul să le foloseasca liber.

Aceste profetii au fost denaturate şi falsificate inainte de venirea lui Isus; şi aceasta denaturare s-a extins până astazi, facandu-i pe multi să creada că elementele de baza ale Crestinismului au fost imprumutate din religiile anterioare, în loc că ei să stie că acesta dintotdeauna a sustinut şi indeplinit cel mai inalt ideal al omenirii.

Trupul mamei, acela care avea să aduca pe lume şi să hraneasca acest Copil Christ, şi trupul tatalui, care avea să vegheze că protector fizic, au fost pregatite, de asemenea, pentru aceasta nastere imaculata, fiecare fiind desavarsit, desi uniti că unul, pentru a veghea asupra acestui copil care avea să creasca până la maturitate printre cei pe care el avea sa-i invete.

Mama era Maria, iar tatal era Iosif, ambii fiind descendenti ai lui David, un adevărat purtator de lumina, şi din semintia lui Avraam, Abraham - adică Ah Brahm, purtatorul luminii desavarsite a marelui Cosmos.

Fiii omului coborasera atat de mult pe scara vibrationala, încât trupurile lor erau sub nivelul regnului animal. Ridicandu-se şi prezentandu-L pe demult uitatul Christ, Isus ştia perfect că ei aveau să încerce sa-i distruga trupul, într-un mod mai salbatic decât ar fi facut-o animalele. Daca perceptiile oamenilor nu sunt conduse de lumina Christica, ei vor decade mai jos decât animalele.

El ştia că trebuia să fie atat de ferm unit cu Christ, în puterea Lui, încât ei să nu-L poata atinge decât la alegerea Lui. Astfel, si-a ales acest rol fara nici o teama. Cel care alegea un asemenea rol trebuia să fie modest, umil, stiind perfect că acesta era rolul pe care toţi aveau să-l urmeze în viaţa lor Christica.

Aceasta adunare - mella - intareste ideea aceasta. Puteti observa influenta tacuta exercitata prin mii de suflete modeste adunate aici. Puteti s-o apreciati pe deplin dacăpuneti la baza deductiilor voastre faptul că un singur om, fiind ferm în Divinitatea sa, cucereste lumea, şi nu mai exista moarte pentru el. La asta, adaugati influenta altuia care este la fel de puternic, şi influenta ambilor va fi de 4 ori mai mare decât a fiecaruia singur. Apoi multiplicati totul cu numarul celor adunati aici, şi veti putea realiza puterea care radiaza spre intreaga lume, din multimea aceasta.

Cu un asemenea centru de energie, functionand din plin, intreaga lume este renascuta, revitalizata şi reinnoita instantaneu, indiferent dacăindivizii îşi dau seama de asta sau nu. O asemenea multime s-a intrunit, în diferite locuri din lume, la fiecare 12 ani, din vremuri stravechi, cu mult inainte că Neptun să arunce mantia divina. Numarul celor adunati era mai mic la inceput, dar vibraţiile emise de aceste grupuri i-au atras şi pe altii, fara să se rosteasca vreun cuvant.

Micutul grup de la inceputuri a crescut până la o multime; apoi cineva din acea multime a format un alt grup, şi aşa mai departe, până când s-au format 12 grupuri noi; şi acesta este al 12-lea, sau ultimul grup, în total fiind 13 grupuri. Acest grup s-a intrunit pentru a le consolida şi uni pe cele 12 cu primul grup,

rezultand 13 grupuri unite în unul singur, desi ele se reunesc, că şi grupurile initiale, în locuri diferite, pentru a usura accesul la locurile de intalnire.

Nu s-a constituit nici un fel de organizare, şi nici nu exista reguli sau legi care să trebuiasca respectate. Totul este organizat dupa felul în care se organizeaza fiecare individ înlăuntrul sau, si, prin aceasta organizare launtrica, el este atras spre unul din grupuri. Locurile de adunare ale grupurilor nu au fost niciodata anuntate public maselor, ceea ce dovedeste că nu a existat nici o incercare de a le organiza.

Adunarea care se intruneste maine la ora 12 va consolida deplin toate grupurile de dupa primul grup, cele 12 construind o piramida care va simboliza implinirea idealului Christic în om, iar al 13-lea constituind coroana sau piatra din capul unghiului. Toate cele 13 grupuri se vor reuni, că grupuri distincte, exact în aceleasi locuri că inainte; totusi, reunirea tuturor grupurilor într-unul singur va avea loc în aşa fel încât fiecare să vina în contact cu grupul din frunte, şi asta se va intampla maine.

În afara de intrunirea pentru a lega cele 13 grupuri în unul singur, 12 indivizi, cate unul din fiecare din cele 12 grupuri, vor porni să ajute la formarea altor 12 grupuri. Inmultiti cu 12, şi va da 144 de grupuri. Când aceste grupuri vor spori că numar de indivizi, ele vor da nastere unor alte ramuri de cate 12 grupuri. O asemenea piramida, formata din grupuri ordonate dupa numarul 12, se va extinde până când va cuprinde tot pamantul.

Singura conditie necesara pentru că să faci parte din aceste grupuri este ca, mai intai, sa-ti propui şi să exprimi idealul Christic, apoi să prezinti lumii Christul, în gand, cuvant şi fapta. Atunci esti una cu tot acest mare grup, şi acolo unde te intalnesti cu Dumnezeu, acolo se vor intalni şi ei cu tine, în caminul tau, în propriul tau sanctuar, fie el în cea mai izolata parte a lumii, pe varf de munte sau în aglomeratele centre comerciale. Sa fii Una cu Dumnezeu este intotdeauna factorul determinant. În clipa în care îţi inalti gandirea la Christ, trupul tau raspunde la vibratia lui Christ; atunci tu raspunzi la aceeasi influenta vibratorie care emana din aceasta multime de oameni, şi energia multiplicata prin numarul lor imbraca idealul tau Christic şi il transmite în toata lumea; iar influenta ta este purtata mai departe, combinata cu a intregului într-un urias val al gandirii.

Astfel, în loc să ramana în izolarea lor initiala, aceste precepte vor deveni larg cunoscute. Un asemenea grup nu are nevoie de un alt conducator decât Marea Divinitate a intregii rase umane; nu este necesara nici o forma, nici o secta, nici un crez artificial.

Declara că tu esti Christ şi comanda eului să traiasca, intr-adevăr, dupa conceptia să ideala în gandire, cuvant şi fapta; astfel il concepi şi il manifesti pe Christ. Odata stabilite aceste vibratii, ele niciodata nu sunt diminuate, nici dacăindividul nu este constient de existenta lor; dar dacăperseverezi, devii constient de aceste vibratii - ceea ce este o experienta mult mai deosebita decât ar putea fi oricare alta. Astfel, punctul focal care a fost stabilit, este adevărat şi nu poate fi sters niciodata; şi spre acest punct trebuie să vina fiecare individ. Pentru un asemenea om este deschisa marea perspectiva asupra intregului Univers, şi nu exista nici un fel de restrictii care să fie impuse individului. Perspectiva impusa de viziunea umana poate fi în afara acestor vibratii, dar ea poate fi adusa în interiorul nivelului vibratoriu al acestei viziuni universale. Inlauntrul razei vibratorii impuse de viziunea umana se poate să nu para a exista nimic individual, dar fiecare individ este aici, şi il recunoastem. Voi, care aţi umblat şi aţi calatorit atat, uneori aţi intrezarit acest lucru, altfel nu v-aţi afla aici.

Cu o astfel de omenire unita, ar mai putea avea loc batalia lui Gog şi Magog, acel Armageddon? Ar putea manifestarile artificiale ale legilor să constituie o forta care să incalce Legea lui Dumnezeu, care carmuieste şi se asociaza cu orice forta? Este suficient că un singur om-Dumnezeu să spuna NU şi aşa va fi, căci toate sunt la unison şi raspund la unison. Nici o forta nu are nevoie să fie manifestata. Forta de a rani, pe care o emit aceia aflati într-o vibratie mai joasa, poate fi concentrata şi intoarsa spre ei prin adevarata iubire şi binecuvantare. Daca ei rezista, nu vor reusi decât să se distruga singuri; iar cei care raspund prin forta iubirii nu au nevoie să ridice mână.

Aceste grupuri se inalta precum Marea Piramida, indestructibila în decursul secolelor, că o marturie, în piatra, pentru omenire, a faptului ca, în om, Christul era pe deplin instalat cu mult inainte de sosirea omului, iar omul şi Christ nu s-au despartit niciodata de Divinitate. Faptul că Marea Piramida este o asemenea marturie este pe deplin dovedit de varsta ei şi de puritatea formei, constructiei şi valorii sale înţelectuale. De milenii, ea a fost denumita şi cunoscuta că Marea Piramida. Toata informatia stiintifica cuprinsa în enorma ei constructie nu a fost pusa acolo pentru progresul stiintei, căci oamenii trebuie să fie deja bine avansati în stiinta pentru a interpreta aceasta cunoastere.

Marea ei vechime şi minunata ei structura au scos-o în evidenta că o mare enigma pentru umanitate. Inlauntrul constructiei sale este expus secretul Universului; fiecare linie a ei este trasata în termeni precisi şi cu metodele stiintei exacte. Acest lucru a fost proiectat şi lucreaza mai departe pentru desavarsirea omului prin inaltarea să în calitate de Christ al lui Dumnezeu, complet contopit cu Dumnezeu. Apogeul acestei desavarsiri va plasa piatra unghiulara pe Marea Piramida.

Volumul 3: CAPITOLUL XVIII

Pe când Inteleptul incheia, un numar de oameni veni spre tabara noastra, şi Isus se gasea în acest grup. Ii observasem când se adunau pe o coasta a dealului, la scurta distanta de tabara, dar am presupus că se reuneau pentru o conferinta restransa, căci asemenea intruniri erau vizibile peste tot în imprejurimi.

Când se apropiara, Weldon se ridica, pasi spre ei şi stranse amandoua mainile lui Isus. Nu era nevoie de nici o prezentare, căci toţi erau prieteni apropiati ai lui Rishi şi ai lui Isus. cât despre noi, ne simteam că minusculi atomi, gata să prindem radacini în orice crapatura unde solul s-ar fi dovedit prielnic.

Ne-am strans cu totii în jurul focului. Weldon il intreba pe Isus dacădorea să ne vorbeasca despre Biblie. Aceasta intrebare a fost aprobata de toţi cu insufletire, şi Isus incepu:

- Sa ne amintim rugaciunea lui David din al 23-lea Psalm: Domnul este pastorul meu, nu voi duce lipsa de nimic. Observati că nu era o rugaciune pentru a solicita ceva. Nu vedeti că adevarata semnificatie implica faptul că marele Principiu Unic ne conduce pe calea pe care trebuie să mergem, sau că Marele Principiu merge inaintea noastra pe cale, largind trecerile stramte? Acest Principiu ne pregateste cararea aşa cum face un pastor pentru oile care au incredere în el şi depind de el; astfel că putem spune: Acolo unde Tatal Nostru conduce, nu am teama.

Bunul pastor stie unde se gaseste orice lucru care este bun pentru oile lui; deci putem spune: nu voi duce lipsa de nimic. Ca şi David, putem spune: nu-mi poate lipsi nimic, căci EU SUNT este ferit de orice lipsa.

Orice nevoie a naturii noastre fizice este satisfacuta. Nu numai că vom fi bine hraniti, că purtati pe pasuni verzi, ci chiar va fi o adevarata abundenta. Avem deplina asigurare că orice dorinţa este imediat indeplinita şi satisfacuta. Putem renunta la orice sentiment de oboseala şi putem spune, că David: El m-a purtat pe pasuni verzi, el m-a condus la ape linistite. Albastrul tacutelor lor adancimi ne da o mare pace a minţii, şi constiînţele noastre framantate sunt linistite.

Cu trupul şi mintea impacate, inspiratia cereasca a celui mai inalt Principiu inunda sufletele noastre cu lumina pura a vieţii şi puterii. Lumina dinlauntrul nostru straluceste cu slava Domnului meu, legea în care toţi sunt unul. Aceasta lumina radianta a spiritului ne reinnoieste înţelegerea; suntem treziti la fiinta noastra adevarata, astfel încât ne recunoastem pe noi înşine uniti cu Infinitul, şi fiecare este trimis din acest Principiu că să manifeste perfectiunea Principiului-Tata. În linistea calma a sufletelor noastre, am revenit la eurile noastre pure, şi stim că suntem intregul; astfel, El imi invioreaza sufletul. Chiar dacăar fi să trec prin valea umbrei mortii, nu ma tem de nici un rau. Primind din plin darurile acestui Principiu Divin, de ce ne-am mai putea teme? Aici ne odihnim naturile fizice, Dumnezeu ne linisteste mintile, Dumnezeu ne lumineaza spre a sluji; de aceea, cu aceasta perfecta pregatire interioara, ce incercari exterioare ne-ar mai putea face să ne fie teama că vreun rau ne-ar putea rani? Dumnezeul este în inima fiecaruia dintre noi; Pentru fiecare, el este un ajutor atotprezent în momente dificile. În El traim, ne miscam şi avem fiinta noastra. Spunem într-un glas: Totul este bine.

Acum fiecare poate să spuna: Iubirea lui Dumnezeu ma conduce direct spre turma. Mi se arata calea cea dreapta şi sunt chemat când ma indepartez de turma. Puterea iubirii Divine ma atrage spre binele meu; astfel, tot ce m-ar putea rani este inlaturat de la mine.

Acum, odata cu David, fiecare poate spune: Caci tu esti cu mine, toiagul şi nuiaua ta ma intaresc.

Asumandu-va aceasta munca şi percepand adevarurile sau faptele stiintifice fundamentale care formeaza substratul intregii vieti şi al caii de a ajunge la ea, voi faceti primul pas, iar bucuria şi iluminarea sunt mult mai presus de orice lucru pe care l-aţi mai trait, astfel încât decideti să continuati lucrarea. Apoi indoielile, temerile şi descurajarile sunt lasate să se strecoare inlauntru, şi progresul vostru pare să intarzie. Luptati mai intai pe o cale, apoi pe alta, şi pareti să pierdeti teren. Truda omului pentru a se desavarsi pare să fie atat de grea, că incepeti să va uitati la esecurile celor din jurul vostru.

Veti spune ca, pretutindeni în jurul vostru, copiii lui Dumnezeu mor, şi că nimeni din generatia voastra nu a indeplinit idealul de nesfarsita şi eterna viata, pace, armonie şi perfectiune, pe care l-am

ilustrat eu. Veti spune că desavarsirea trebuie să vina dupa moarte; şi astfel renuntati şi gasiti, pentru un timp, că este mai uşor să va lasati purtati de valul omenesc în sensul descendent.

Iarasi, constiinta rasei da indarat; un altul care a avut o mare iluminare spirituala şi ar fi putut să reuseasca, a esuat, iar constiinta rasei inlantuite cunoaste un nou impas pentru omenire. Generatie dupa generatie depune eforturi mai mari şi mai tenace. Sa ne miram că natura umana devine slaba şi supusa ispitei? Sa ne miram că fiecare, la randul lui, cara mereu aceeasi piatra de moara, orbul conducandu-l pe orb, mereu cufundati într-o uitare a eternului? şi să ne miram că în marele vartej, nu doar trupul este constrans la degenerare şi distrugere, dar şi sufletul este ingropat intre nedomolitele pietre de moara ale greselilor şi interpretarilor omenesti?

Veti realiza, că mine şi că multi altii, că este mult mai uşor sa-ti rezolvi problema ta personala într-o singura experienta pamanteasca, decât să continui să acumulezi o constiinta de rasa a binelui şi raului, care curand devine o cochilie groasa; aceasta a crescut, adaugandu-se strat peste strat cu fiecare experienta traita, până când este nevoie de o forta supraomeneasca şi de lovituri de tarnacop pentru a sparge crusta şi a elibera eul vostru adevărat.

Pana când spargeti cochilia şi eliberati adevaratul vostru sine, veti continua să fiti prins în acelasi vartej. Puteti lucra până când va veti elibera sinele suficient de mult că să aruncati o privire asupra marii privelisti a orizontului. Aici iar incetati lupta, viziunea voastra mentala este clara, dar trupul vostru este încă prins în cochilie. Intelegeti că noul-nascut, cu capul iesind din cochilie, trebuie să-şi continue stradania. El trebuie să se elibereze complet din vechea să cochilie sau stare, că să poata trece la viaţa noua, pe care o simtise şi o percepuse de indata ce a deschis o bresa în crusta care inchidea germenul din care a crescut.

Ajungeti să înţelegeti pe deplin că eu, copil lucrand cu tatal meu la masa de dulgherie, am simtit că exista o viaţa superioara pentru copilul lui Dumnezeu numit fiinta umana, în loc să te nasti pentru o scurta existenta umana în timpul careia să fii inlantuit de pietrele de moara ale legilor facute de om, ale superstitiilor şi conventiilor, şi astfel să te chinui într-o asemenea existenta vreme de 70 de ani, apoi să pleci spre un paradis şi spre o glorioasa recompensa cu cantece de harpa şi psalmi, care n-ar putea avea nici o existenta logica decât în mintile credule ale celor convinsi de preotimea din zilele acelea.

Ajungeti să înţelegeti limpede ca, dupa aceasta mare trezire sau realizare dinlauntrul meu, a fost nevoie de zile şi nopti lungi de munca în izolare şi tacere, de unul singur, înlăuntrul meu, cu mine insumi. Apoi, când egoul a fost biruit, a fost nevoie de incercarile mai mari şi mai amare ale contactului personal cu cei pe care ii iubeam atat de mult şi carora doream să le arat lumina pe care o percepusem; ştiam că era lumina care arde atat de stralucitor pentru a lumina calea fiecarui copil al lui Dumnezeu care este creat sau vine pe lume.

Reusiti să înţelegeti pe deplin marea ispita care mi se oferea, să fiu dulgherul care puteam fi şi să traiesc astfel scurta frantura de viaţa atribuita omului de ierarhie şi ortodoxie, în loc sa-mi asum viaţa a carei percepere abia o intrezaream, dar care imi permitea să vad dincolo de malul şi pulberea superstitiei, discordiei şi necredintei.

Ajungeti curand să pricepeti suferinta trupeasca, insultele degradante aruncate asupra mea de propriul meu neam, că să nu mai vorbim de cei carora am incercat să le arat lumina pe care o percepusem. Aţi înţeles că acestea aveau nevoie de o vointa mai puternica decât a mea, care să ma sustina printre aceste probe. cât de putine stiti despre aceste incercari şi lupte, ispite şi provocari, care m-au asteptat! Cum, uneori, luptam mai departe cu pumnii stransi şi cu dintii inclestati, vazand şi stiind că lumina era acolo; desi parea să fie doar o ultima licarire si, uneori, se parea că şi ultima raza disparuse, lasand în loc o umbra. Chiar şi atunci, ceva din mine a păstrat mereu, cu tarie şi fermitate, ideea ca, în spatele umbrei, lumina era la fel de stralucitoare că intotdeauna. Am continuat şi am inlaturat umbra, şi am găsit lumina arzand, chiar mai stralucitoare dupa temporara ei diminuare - chiar şi atunci când umbra s-a dovedit a fi crucea, căci am vazut, dincolo de ea, trezirea finala, într-o triumfatoare dimineata, care depaseste înţelegerea omului muritor, încă scufundat în teama, indoieli şi superstitii. Chemarea acestei perceptii a fost cea care m-a condus, m-a determinat să beau până la fund cupa, până când am înţeles pe deplin ceea ce stiu acum, dupa experienta şi contactul efectiv cu aceste lucruri de care am vorbit: faptul că numai omul, prin libera vointa a lui Dumnezeu, combinata cu propria să gandire libera şi cu propria să motivatie curata, poate să-şi dovedeasca singur că Dumnezeu este divin; şi că omul, adevaratul Sau fiu, nascut în imaginea

şi asemanarea lui Dumnezeu, este la fel de divin că şi Tatal; şi că aceasta divinitate este adevaratul Christ pe care fiecare om il vede şi il percepe, şi este chiar în om, în el însuşi şi în toţi copiii lui Dumnezeu.

Acest Christ adevărat este lumina care lumineaza orice copil venit pe lume. Este Christul lui Dumnezeu-Tatal nostru, în care, prin care şi de la care avem infinita viata, lumina, iubire şi o adevarata fraternitate - adevarata Paternitate şi adevarata Filiatie a lui Dumnezeu şi a omului.

În lumina acestei înţelegeri efective a Adevarului, nu aveti nevoie de rege, regina, coroana, papa sau preot. Tu insuti, dacăai perceptia corecta, esti regele, regina, papa, preotul; şi nimeni altul nu decide, decât tu şi Dumnezeu. îţi extinzi aceasta perceptie adevarata pentru a cuprinde intregul Univers de forme şi imagini; şi cu abilitatea ta creatoare daruita de Dumnezeu, le inconjori pe toate cu perfectiunea în care Dumnezeu le vede inconjurate.

Volumul 3: ADDENDA

Cuvantul Arya inseamna cultivat, rafinat, nobil.

Aryavarta a fost o tara în care oamenii acordau cea mai mare atentie culturii şi civilizatiei lor.

Arya-bhava era vechiul nume al celei mai inalte virtuti.

Arya-marga era calea vieţii pline de noblete.

Aceste precepte au fost abandonate din timpuri stravechi.

În India antica, cultura era mult mai umanista, existand ideea unor oameni mari pentru o patrie mare; astfel că descoperim un popor mare, o fratie desavarsita, adevarata iubire şi respect pentru fiecare individ uman, suflete cu adevărat modeste, stiind că toţi sunt Dumnezeu. Acesta nu putea deveni, nicicum, un subiect de conflicte şi controverse; el trebuia să fie factorul dominant în relatia să esentiala de construire a adevaratei constiinte a lumii.

Arienii visau şi filosofau; dar visele lor erau cât se poate de reale. Ei nu doar visau la Dumnezeu, ci stiau că Dumnezeu era efectiv intronat în inimile şi vietile tuturor oamenilor, că adevăr şi frumusete a fiecarui individ uman.

Exista vreun om înţeligent care să nu aiba o astfel de filosofie, un asemenea punct de vedere sau o asemenea atitudine fata de lume? Ce atitudine mai buna ar putea exista, decât să vezi lumea prin ochii omului-Dumnezeu? Oare nu prin aceasta atitudine poate intreaga omenire să traiasca o viaţa mai bogata şi mai armonioasa?

Mesajul Arian este: Inaltati barbatul şi femeia, şi veti eleva umanitatea voastra. Prin asta, evitati aşa-numitele pacate impotriva trupului. Prin indeplinirea acestui ideal, realizati suprema sansa a acestui pelerinaj terestru si, cu un just simt al masurii, bogatele puteri ale tineretii sunt oferite că o jertfa pe Altarul Mamei. Astfel, gasiti cheia imparatiei cerurilor chiar înlăuntrul sufletului vostru, exact că acum mii sau milioane de ani, sau că în anii care vin.

Acest lucru poate fi indeplinit aici şi acum; sau puteti cobori prin materialitate şi prin paienjenisul ei de carari, eventual până când veti atinge aceeasi alba lumina centrala care este tot Spiritul, Christ din fiecare, adevarul manifestat prin voi. Acesta este telul oricarei rase, al oricarei credinte, al oricarei religii, calitatea de Tata şi Mama a lui Dumnezeu.

Odata atinsa auto-guvernarea, Maestrul din voi va conduce mereu inainte.

Barbatul Arian a ingrijit cultura Ariana. Femeia Ariana a fost cel mai mare protector al acestei culturi. De-a lungul tuturor epocilor, ea a alimentat viaţa morala, sociala şi politica; intuitiile şi misterul atractiei sale au constituit intotdeauna punctul forte al idealului Arian.

Aristotel a cerut sa-i fie adus un învăţător Indian, cunoscator al vechilor învăţături şi al culturii Indiei - un învăţător care, în cel mai nobil sens, putea fi numit un om adevărat, puternic că fizic, rafinat din punct de vedere înţelectual şi moral.

Promisiunea lui Dumnezeu este că rugaciunea să fie mereu indeplinita. Va spun, cereti şi vi se va da, cautati şi veti gasi, bateti şi vi se va deschide. Caci oricine cere, primeste; şi cel care cauta, gaseste; iar celui care bate, i se deschide.

Cu alte cuvinte, Christ va avertizeaza: Atunci când Principiul spune 'Da', refuzati să vi-l asumati pe 'Nu'. Nu nu-si are originea în Dumnezeu, ci în propria noastra renuntare de a crede în promisiunea lui Dumnezeu. Promisiunea facuta omului de Dumnezeu nu esueaza niciodata, dar ce putini rezista la incercarea cunoasterii ei! cât de putini pot intampina fiecare incercare cunoscandu-L pe Dumnezeu, până când Christul Divin este eliberat înlăuntrul lor!

Este o invitatie de a-L recunoaste consecvent pe Dumnezeu, o chemare la fermitate şi perseverenta.

Principiul lui Dumnezeu este intotdeauna alaturi de ai sai, cei care sunt gata să primeasca înţelepciunea cea mai inalta. Chiar când cer să fie scapati de dusmanii lor, ei stiu că aceasta este numai pentru purificarea şi iluminarea lor ulterioara. Astfel, ei realizeaza că dusmanul este un prieten, căci ii incita la continua cautare a Principiului Divin.

Promisiunea este: Principiul nu poate incalca propria să lege. Cerem taria de a sterge orice gand rau legat de faptul că Legea ar putea fi incalcata sau că ar putea exista vreo putere care să se poata opune Puterii lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este toata Puterea, Dumnezeu trebuie să raspunda cererii.

DUMNEZEUL ESTE SINGURUL CUVANT,
EL NU POATE DA GRES.